

Q. HORATII FLACCI

SERMONVM

LIBRI QVATVOR,

SEV,

SATYRARVM

Libri duo.

EPISTOLARVM

Libri duo.

Cum argumentis ad Lectoris maiorem
facilitatem.

CVM PRIVILEGIO.

VENETIIS,

Apud Dominicum Nicolinum.

M D LXXXIIII.

Q. HORATII FLACCI

SERMONVM

LIBRI QVATOR

SEV

SATYRARVM

EPISTOLARVM

Cum argumentis et lectionis maiorem

facilitatem.

CVM PRIVILEGIO.

VENETIIS

Apud Thomam Nicolinum.

M D LXXIII.

Parthenius Lectori.

DE Satyra multa afferri potuissent, sed doctissimi viri nihil alijs dicendum reliquerunt, Franciscus Robortellus pluribus de ea diligenter, & erudite scripsit, non pauca adiunxit Iulius Scaliger, in libro suo de poetica, quamobrem supersedere hoc labore poteram, nisi me Typographus adeo stimulasset, ut obsequendum illi fuerit, voluit etiam in ijs quæ sequuntur, aliquid nostrum extare. Si de huius antiquitate quæras, nemo dubitat omnium poeseon fuisse antiquissimam, quamuis nonnulli a Tragedia fluxisse scribant, quod falsum esse ex ijs, quæ paulo posterius afferentur, patebit: Tragedia enim adiuncta fuit, ut ea, quæ illis temporibus brevis erat, quippe quæ Epissodia non haberet, longior euaderet. Breuia poemata fuere Satyræ, & propterea, quia nimis brevis esset imitatio, secundum aliquos, fuit exclusa. Nam fabula iustam magnitudinem habere debet, nec nimis longam, nec nimis breuem esse oportet. Sed Aristoteles in xxvij. particula poeices a Sophocle Satyros amôros scribit ob turpitudinem, & lasciuiam, quam gesticulantes, risumq; mouentes, exprimebant, noluit ille ridiculosarum rerum cum grauib; fieri commistionem.

verum antea Satyrorum dicacitatem in Tragœdijs fe-
rebant, vt eorum iocis feueritas Tragœdiæ tempera-
retur. Ascribam quod Alexander Piccolhomineus,
vir summus, in illam superiorem particulam scriptum
reliquit; alia scilicet ratione priscos illos Tragicos in
suas Tragœdias Satyros induxisse. nepe quod animad-
uerterent Tragœdiam nimis esse breuem, & nondum
ad suam magnitudinem peruenisse. quippe quæ nu-
da, ac simplices nihil haberent aliud, quam puram
fabulam sine Epissodijs. quibus duabus de causis, sci-
licet ob breuitatem, atque ob nuditatem, cum nul-
lam haberet delectationem Tragœdia, vt ijs incom-
modis præsto essent, Satyros introducere, vt horum
actionibus ridiculis delectatio accederet. Neque eo-
dem auctore arbitrari debemus ea adiunctione Tra-
gœdiam immutatam ira, vt ex duabus vna fieret actio.
Sed ita inter actus interpositos Satyros, vt eorum actio-
nes a Tragœdiæ fabula distinguerentur. Verum sub-
sequentibus temporibus, cum animaduernerent mi-
nus hoc maiestati Tragœdiæ conuenire, Satyros sub-
motis, Tragœdiam Epissodijs ornarunt. Sed quo-
niam Satyra nominatim vitia carpebat, quemadmo-
dum vetus Comœdia, nonnulli id nulla laude di-
gnum, ac odiosum potius fuisse existimarunt. Ideo
Athenienses hanc dicacitatem exosi, Satyram amo-
uerunt. post quæ tempora Latini illam arripuerunt.
vt Lucillius, quem aliquando irridet Horatius, præ-
sertim in eo, quod Græca Latinis immisceret, vt Var-

ro, Horatius. Persius, Iuuenalis. quibus omnibus
Horatium prætulerunt. Conuiujs plena fuit Saty-
ra. nam ijs primum imitatio fieri cæpta est. quemad-
modum Hymnographia laudibus. Hoc genus imi-
tatur, cum ioco, & risu reprehendens hominum vi-
tia. Quæ est Satyrici materia. In scena recitabantur
Satyræ a choris saltantibus, & a personis Satyrorum.
hæ autem erant Satyrus canescens, Satyrus adultus, &
pubescens, Satyrus impubis, Silenus, Papposilenus.
Sed per Satyros Madius intellexit homines agrestes,
montes incolentes, & speluncas. Et sicut ceteræ poe-
ses humanas actiones imitabantur, ita Satyra. Imita-
tio autem tam malorum, quam bonorum. alij enim
virtutes, alij vitia imitantur. Homerus, & Virgilius
bonos, Theocritus deteriores mores, & actiones,
Satyra longe deteriores imitatur. Sed quantumuis
obscenas actiones Satyra inducat, nihilominus imi-
tatio est, quatenus vero præcepta ex philosophia ad
bene viuendum, vt continentia, incontinentia, aua-
ritia, liberalitatis tractat, inter poeses laudabiles re-
cipi non potest. tunc enim philosophum agit, non
poetam. sane cum Satyra reprehendit auariciam, aut
docet quomodo partis sit vtendum, id agit, quod
non conuenit poetæ. qui docere quidem vult, sed per
personas introductas, non præceptis ex arte deprôm-
ptis. Homerus cum vellet docere homines a volu-
ptatibus abstinere, non sumpsit ex locis philosopho-
rum, sed sub Vlyssis persona hæc spernente id est as-
secutus,

secutus, ut quivis possit inde comprehendere non aliud poetam voluisse præcipere, quam voluptates contemnendas. quod Virgilius sub Aenæ persona præstare voluit. Sed non oportet pluribus agere Sermones ne, an Satyras appellasset Horatius. nam quoniam a Satyris siluestribus agebantur, verisimile est ab illis nomen deduxisse. accedit quod Satyram sæpius nominat, præsertim in hoc carmine. Sunt quibus in Satyra videar nimis acer. neminem latet varios auctores varia super hac re scripsisse. nonnulli enim a Satyra Lance varijs primitijs referta, quæ in sacris inferebatur, alij a saturitate, alij genere farciminis, quod Varro multis rebus refertum Satyram vocat, alij alijs de causis denominatam putarunt. Cum vero sint tria scenicæ poeseos genera, Comica, Tragica, Satyrica, unicuique suus ornatus tribuebatur. Comædiæ domus, atque ædificia priuatis similia, Tragediæ magnifica, & regia aptabant, Satyræ arboribus, umbraculis, speluncis, montibus, atque huiusmodi rebus siluestribus concinnabantur. Vestes satyricæ erant caprinæ pelles, ceruinæ, purpura, vel auro intertextæ. Satyræ verba, ut quæq; magis ridicula, humilia, sordida, & obscena erant, ita huic generi magis conueniebant cuiusmodi sunt:

At si vinctus cesses, & figas in cute solem
Est prope te ignotus cubito, qui tangat, & acre
Despuat in mores, penemq; arcanaq; lumbi
Runcantem, populo marcentes pandere vulvas.

Tu

Tu quem maxillis balanatum gausape pectus
Inguinibus quare detonsus gurgulio extat?

Quinque palestritæ licet hæc plantaria vellant

Elixasq; nates labefactent forcipe adunca. quibus
infinita similia sunt. Quo vero tempore Satyra ha-
buerit initium non satis cognitum est. Pratinas Phlia-
sius primus Satyram dedit. qui etiam ipse fuit tragi-
cus. & cum fabulas quinquaginta docuisset, ex ijs
dux & triginta Satyræ fuere. Is est, qui cum sæpe, cum
Æschylo, & Chærillo certasset, semel tantum vicisse
dicitur. Satyræ nullum exemplum habemus præter
Cyclopem Euripidis. in cuius Tragœdia Satyri iudi-
cio sunt inducti, quod non in vrbe ea actio, sed in
agro procul a ciuitate confecta est. alioqui illos non
fuerat admissurus. nihilominus ob dictam rationem
in illa Tragœdia Satyri non vituperandi. Sed ha-
ætenus.

in illa Tragoedia Sisyri non vult canere. Sed in
fuerat admittitur. niphoninus ob dicitur in hoc
agro procul a ciuitate confectus. aliquid illis non
cio sunt iuduci, quod non in videretur, sed in
Cyclopeum Euripidis. in cuius Tragoedia Sisyri
dicitur. Sisyri nullam excomuliam habere potest
A clepho, & Chelpho canit, sed in cuius Tragoedia
dicitur & origina Sisyri forte. sed in cuius Tragoedia
cus. de cum fides quidam Sisyri forte, & de
fuit per non Sisyri forte. qui cum non potest
Bucantianus non potest excomuliam habere. sed in
infinita nomina sunt. Quia vult canere Sisyri forte
Elixi; non habet in Tragoedia Sisyri forte. quod
Quodam habet in Tragoedia Sisyri forte. quod
fugitibus quare dicitur in Tragoedia Sisyri forte.

To quem maxillis dicitur in Tragoedia Sisyri forte.

Q. HORATII FLACCI

S E R M O N V M

LIBER PRIMVS.

Satyræ primæ Argumentum.

MAGNA est hominum stultitia sua conditione non esse contentum. Hinc omnia vitia emanant. Ita sane instituenda uita est, ut illud eligamus, cuius postea non sit penitendum, sicque ea ferre, quæ a fortuna eueniunt, ut æquo animo ferenda existimemus. Itaque cum uitiis his sermonibus exagret, sapienter ab humana stultitia initium sumpsit.

SATYRA PRIMA.

VI sit, Mæcenas, ut nemo, quam sibi fortem
Seu ratio dederit, seu fors obiecerit, illa
Contentus uiuat? laudet diuersa sequentes?
O fortunati mercatores, grauis annis
Miles ait, multo iam fractus membra labore.
Contra mercator, nauim iactantibus Austris
Militia est potior. quid enim? concurritur: hora
Memento aut cita mors uenit, aut nistoria lata.
Agricolam laudat iuris legumque peritus,
Sub galli cantum consultor ubi ossia pulsat.
Ille, datis vadibus qui rure extractus in urbem est,
Solos felices uiuentes clamat in urbe.
Cetera de genere hoc (adeo sicut multa) loquacem
Delassare ualent Fabium. ne te morer? audi,
Quo rem deducam. si quis deus, en ego, dicat,
Iam faciam, quod multis: eris tu, qui modo miles,
Mercator: tu consultus modo, rusticus. hinc uos,
Vos hinc mutatis discedite partibus. eia,
Quid statis? nolunt. atqui licet esse beatis
Quid cause est, merito quin illis Iuppiter ambas
Iratus buccas inflet? neque se fore possitas
Tam facilem dicat, uotis ut prabeat aurem?
Præterea, ne sic, ut, qui iocularia, ridens

B

Percurram

Percurram, & quamquam ridentem dicere verum.
 Quid veritas? ut pueris olim dant crustula blandi
 Doctores, elementa velint, ut discere prima.
 Sed tamen amoto quaramus seria ludo:
 Ille, gravem duro terram, qui vertit aratro:
 Perfidus hic caupo, miles, nauta; per omne
 Audaces mare qui ciurunt, hac mente laborem
 Sese ferre, senes ut in otia iura recedant,
 Aiunt, cum sibi sint congesta cibaria: sicut
 Parvula (non exemplo est) magni formica laboris
 Ore trahit, quodenhque potest, atq; addit acerulo,
 Quem struit, haud ignara; ac non incauta futuri.
 Quae simul inversam contristat, & aquarius annum
 Non usquam protrepit: & illis venit ante
 Quisitis sapiens: cum te neque fervidus aestus
 Demoneat lucro, neq; hiems, ignis, mare, ferrum,
 Nil obset tibi, dum ne sit te citior alter.
 Quid inuat immensum te argenti pondus, & auri
 Furtim defossa, simulacrum deponere terra?
 Quod si committas, vilem redigatur ad assem.
 At, ni id sit, quid habet pulchri constructus aceruus?
 Milla frumenti tua traheret area centum:
 Non tuus hoc capiat venter plus, quam mens: ut si
 Reticulum panis venales inter onusto
 Forte vehas humero: nihilo plus accipias, quam
 Qui nil portarit. vel dic, quid referat intra
 Natura fines viventi, iugera centum, an
 Mille aret? at suave est ex magno tollere aceruo.
 Dum ex parvo nobis tantundem haurire relinquo:
 Cur tua plus laudes cimeris granaria nostris?
 Ut tibi si sit opus liquidi non amplius urna,
 Vel cyatho: & dicas magno de flumine malle,
 Quam ex hoc fonticulo tantundem sumere: eo fit,
 Plenior ut si quos defloret copia iusto;
 Cum ripa simul auulsos ferat. Ausidus acer.
 At, qui tantuli eget, quanto est opus, is neq; limo
 Turbatam haurit aquam, neq; vitam amittit in undis.
 At bona pars hominum decipit Cupidine falso,
 Nil satis est, inquit: quia tanti, quantum habeas sis.
 Quid facias illi? iubeas miseram esse libenter:
 Quatenus id facit. ut quidam memoratur Athenis

Sordidus, ac dives, populi contemnere voces
 Sic solitus: populus me sibilat, at mihi plaudo
 Ipse domi: simul ac nummos contemplor in arca.
 Tantalus a labris sitiens fugientia capta
 Flumina. quid rides? mutato nomine, de te
 Fabula narratur. congestis undique saccis
 Indormis inhians: & tanquam parcere sacris
 Cogeris: aut pictis tanquam gaudere tabellis.
 Nescis, quo valeat nummus, quem praebeat usum.
 Panis enatur, olus, uini sextarius: addo,
 Quis humana sibi doleat natura negatis.
 An vigilare metu examenem: noctesq; diesq;
 Formidare malos fires, incendia, seruos,
 Ne te compilent, fugientes: hoc inuat? horum.
 Semper ergo optareni pauperrimus esse bonorum.
 At si condoluit tentatum frigore corpus:
 Aut alius casus lecto te afflixit: habes, qui
 Assideat, fomenta pariet, medicum roget, ut te
 Suscitet: ac reddat natis, carisque propinquis.
 Non uxor saluum te uult, non filius: omnes
 Vicini oderunt, noti, pueri, atque puella.
 Miraris, cum tu argento post omnia ponas:
 Si nemo praestet, quem non merearis amorem?
 At si cognatos, nullo natura labore
 Quos tibi dat retinere uelis, seruareque amicos:
 Infelix operam perdas: ut si quis asellum
 In campo doceat parentem currere franis.
 Denique sit finis querendi: quoque habeas plus,
 Pauperiem metuas minus & finire laborem.
 Incipias, parto quod auebas: nec facias, quod
 Vmidius quidam (non longa est fabula) dives,
 Ut metiretur nummos: ita sordidus ut se
 Non inquam seruo melius uestiret: ad usque
 Supremum tempus ne se paupertate uictus
 Opprimeret, metuebat. at hunc liberta securi
 Diuisit medium fortissima Tyndaridarum.
 Quid mi igitur suades? ut uinam Meuius? aut sic,
 Ut Nomentanus? pergis pugnantia secum
 Frontibus aduersis componere? non ego auarum
 Cum ueto te fieri: uappam inbeo, aut nebulonem.
 Est inter Tanaim quiddam socerumque Viselli.

Est modus in rebus : sunt certi denique fines :
 Quos ultra citraque ne quis consistere rectum .
 Illuc unde abij , redeo : nemon ut auarus
 Se probet : ac potius laudet diuersa sequentes ?
 Quodque aliena capella gerat distentius vber ,
 Tabescat : neque se maiori pauperiorum
 Turba comparet : hunc , atque hunc superare labores ?
 Sic festinanti semper locupletior obstat :
 Ut , cum carceribus missos rapti vngula ciurus ,
 Instat equis auriga , suos vincentibus , illum
 Præteritum temens extremos inter euntem
 Inde sit , ut raro , qui se vixisse beatum
 Dicat , & exacto contentus tempore vite
 Cedat , uti coniuua satur , reperire queamus :
 Iam satis est : ne me Crispini serinia Lippi
 Compilasse putes , verbum non amplius addam .

Satyræ secunda Argumentum.

Vult poeta eos notare , qui cum unum vitium vitare uolunt , incidunt in aliud . sic capat occasionem morderendi Tigellium . Is fuit cantor , & cum suauiter caneret , Augusto gratus , atque ipsi etiam Cleopatrá . de hoc Cic. Ad Fabium Gallum in Fam. auaritiā infectatur . ut sape , quā in ceteris nū perniciosius . de Tigellio in sequenti Satyra .

S A T Y R A I I.

AMBVBATARVM collegia , pharmatopoea ,
 Mendici , mimæ , balatrænes , hoc genus omne ,
 Mestum , ac sollicitum cantoris est morte Tigelli .
 Quippe benignus erat . contra hic , ne prodigiens esse
 Dicatur , metuens , inopi dare nolit amico ;
 Frigus quo , duramque famem depellere possit .
 Hunc si percuncteris , aui cur , atque parentis
 Præclarum ingrata stringat malus ingluvie rem ,
 Omnia conductis coemens obsonia mumis :
 Sordidus , atque animi quod parui nolit haberi ,
 Responder . laudatur ab his , culpatur ab illis .
 Fusidius vappæ famam tinnit ac nebulonis ,
 Diues agris diues positus in fauore nummis .
 Quinam hic capiti mercedes exsecat : atque ,

Quanto

Quanto perditior quisque est, tanto acrius urget.
 Nomina sectatur modo sumpta veste virili
 Sub patribus duris, tironum: maxime, quis non,
 Inppiter, exclamet, simulatque andiuit? at in se
 Pro questu sumptum facit: hic, nix credere possit,
 Quam sibi non sit amicus: ita ut pater ille, Terenti
 Fabula quem miserum nato nixisse fugato
 Inducit, non se peius cruciauerit, atque hic
 Si quis nunc querat, quo res hac pertinet? illuc,
 Dion nitant stulti vitia, in contraria currunt
 Malchinus tunicis demissis ambulat: est qui
 Inguen ad obstemum subductis usque facetus:
 Passillos Rufillus olet: Gorgonius hircum
 Nil medium est. sunt qui nolint tetigisse, nisi illas
 Quarum subsuta talos tegat insita ueste
 Contra, alius nullam, nisi olenti in fornice flantem
 Quidam notus homo cum exiret fornice: malle
 Virtute esto, inquit sententia dia Catonis
 Nam simulac uenas inflauit terra libido
 Huc inuenies aquam est descendere: non alienas
 Permolere uxores. nolim laudari, inquit,
 Sic me, mirator cunam Cupiemus albi
 Audire est opera pretium, procedere recte
 Qui machis non vultis, ut omni parte laborens
 Vitae illis multo corrupta dolore voluptas
 Atque hac rara cadat dura inter sepe pericula
 Hic se praecipitem telto dedit: ille flagellum
 Ad mortem casus: fugiens hic decussis acrem
 Pradonum in turbam: dedit hic pro corpore nummos:
 Hinc permixerunt calones. quin etiam illud
 Accidit, ut cuidam testes, caudamque salacem
 Demeteret ferriam: iure omnes Galba rogabat,
 Tutor at quanto merx est in classe secunda
 Libertinarum dico: Sallustius in quibus bonis
 Non minus insani, quam qui machasit: at hic si
 Qua res, quae ratio suaderet: quaque modesto
 Munifico esse licet, uellet bonus, atque benignus
 Esse daret quantum satis esset: nec sibi damno
 Dedecoriq, foret: verum hoc se amplectimini
 Hoc amat, & laudat: matronam nullam ego tango
 Ut quondam Marsaus amator Originis, ille

Qui patriam mimis donat fundionque, Laremque
 Nil fuerit mi, inquit, cum uxoribus inquam alienis,
 Verum est cum mimis: est cum meretricibus: unde
 Fama malum grauius, quam res trahit: an tibi abunde
 Personam satis est, non illud, quicquid ubique
 Officit, evitare? bonam dependere famam, mi:
 Rem patris oblimare, malum est ubique: quid inter
 Est in matrona, ancilla, pecces ne togata
 Villius in Fausta Sylia gener, hoc miser uis
 Nomine deceptus, penas dedit usque, superque
 Quam satis est, pugnis casus, ferroque petitus
 Exclusus fore, cum Longarens foret intus
 Huic si mutonis uerbis mala tanta uidentis
 Diceret hæc animus: quid uis tibi? nunquid ego
 Magna progeniam deponso consule tumam
 Velatumque stola, mea cum conferbuis ira
 Quid responderet? magno patre nata puella est
 At quanto meliora monet, pugnatiaque istis
 Dives opis natura suæ: si tu modo recte
 Dispensare uelis: ac non fugienda patendis
 Immiscere? tuo uitio, rerum ne labores
 Nil referre putas? quare, ne pœniteat te,
 Desine matronas sectari: unde laboris
 Plus haurire mali est, quam ex re decerpere fructus
 Nec magis huic inter niveos, uiridesque lapillos
 Sit licet hoc Oberinte tuum, tenerum est femur, aut erus
 Rectius: atque etiam melius persape rogata
 Adde huc quod mercem sine fuit gestat: appetit
 Quod uenale habet, ostendit: neq, si quid honesti est
 Iactat, habetque palam: querit, quo turpia celet
 Regibus hic mos est: ubi equos mercantur, operas
 Inspiciunt, ne, si facies (persape) decora
 Molli sulca pede est: emptorem inducat hiantem
 Quod pulchra clunes, breue quod caput, arduum, cernix
 Hoc illi recte: ne corporis optima Lynceis
 Contemplere oculis: Hypsæa cecior, illa
 Quæ mala sunt, speltes, o erus, o brachia: perion
 Depygis, nasuta, breui latere, ac pede longo est
 Matrona, præter faciem, nil cernere possis
 Cætera, ni Caria est, demissa nescite regenti
 Si interdicta petes uallo circumdata, (nam te

Hoc facit insanum) multa tibi tum officiet res ;
 Custodes , leſtica , cimifones , paraſita ,
 Ad talos ſtola demiffa , & circumdata palla :
 Plurima , quæ inuideant pure apparere tibi rem .
 Aſpera nil obſtat : Cois tibi pene uidere eſt ,
 Ut nudum ; ne curare malo , ne ſit pede turpi .
 Metiri poſſis oculo latus : an tibi maris
 Inſidias fieri pretinamq; auellier ante ,
 Quam mercem oſtendi ? leporem uenator ut alta
 In nine ſeſtatur : poſitum ſic tangere noliſ :
 Captat , & apponit . meus eſt amor huic ſimilis : nam
 Tranſuolat in medio poſita , & fugientia captat .
 Hiſce ne uerſiculis ſperas tibi poſſe dolores ,
 Atque aſtus , curasq; graues e peſtore pelli ?
 Nonne cupidinibus ſtatuit natura modum ? quem
 Quid latura ſibi , quid ſis dolitura negaturum .
 Quæreret plus prodeſt , & inane abſcindere ſoldo .
 Num , tibi cum fauces irit ſitis , aurea quaris
 Pocula ? nam eſuriis faſtidis omnia præter
 Pauonem , rhombumq; : tuent tibi cum inguina , num , ſi
 Ancilla , aut uerna eſt præſto puer , impetus in quem
 Continuo fiat , malis tentigine rumpi ?
 Non ego : nanque parabilem amo Venerem , facilemq;
 Illam poſt paulo : ſed pluris , ſi exierit uir :
 Gallis hanc , Philodemus ait : ſibi , qua neque magno
 Stet pretio , neque cunctetur , cum eſt iuſſa uenire
 Candida , reſtaq; ſit : munda baſtenus , ut neque longa
 Nec magis alba uelit , quam det natura , uideri .
 Hæc ubi ſuppoſuit dextro corpus mihi leuum :
 Ilia , & Aegeria eſt : do nomen quodlibet illi .
 Nec uereor ne , diu ſutuo ; uir rure recurrat :
 Ianua frangatur : latret canis , undique magno
 Pulſa domus ſtrepitû reſonet : ne pallida leſto
 Deſiliat mulier : miſeram ſe conſcia clamet :
 Cruribus hæc metuat : doſi deprenſa : egomet mi .
 Diſcincta tunica fugiendum eſt , ac pede nudo :
 Ne nummi percant , aut pyga , aut denique fama
 Deprendi miſerum eſt : Fabio uel iudice uincam ,

Satyra tertia Argumentum.

Merito eos reprehendit, qui cum aliorum peccata notent, sua non uident, hoc uitium commune est, & late patet. Quare Catull. Suus cuiq; attributus est error, sed non uidemus mantica quod in tergo est. hinc illud sacrum est a docto homine. posteriore tibi, que mantica pender ab harno, si uoluas, fies protinus Arpocrates.

S A T Y R A III.

OMNIBVS hoc uitium est cantoribus, inter amicos
 Vt nunquam inducant animum cantare, rogati
 Iniussi nunquam desistant. Sardus habebat
 Ille Tigellius hoc. Caesar, qui rogere posset,
 Si peteret per amicitiam patris, atque suam, non
 Quicquam proficeret: si collidisset, ab oua
 Usque ad mala citaret, Io Bacebe, modo summa
 Voce, modo hac resonans, qua chordis quattuor ima.
 Nil aequale homini fuit illi: saepe uelut qui
 Currebat fugiens hostem: persape uelut, qui
 Iunonis sacra ferret. habebat saepe ducentos,
 Sape decem seruos. modo reges, atque tetrarchas,
 Omnia magna loquens. modo, sit mihi mensa tripes,
 Concha salis puri, & toga, qua defendere frigus,
 Quamuis crassa queat: decies cena dediisses.
 Huic parco, patris contento: quinque diebus
 Nil erat in oculis: noctes uigilabat ad ipsum.
 Mane: diem totum stertebas: nil fuit inquam
 Sic impar sibi. nunc aliqua dicas mihi, quid tu?
 Nulla ne habes uitia? immo alia haud fortasse minor.
 Menius absentem Neuium cum carperet, beu tu,
 Quidam ait, ignoras te? an, ut ignotum, dare nobis.
 Verba putas? egomet mi ignosce. Id uisus inquit
 Stultus, & improbus hic amor est, dignusq; notari.
 Cum tua peruideas oculis mala lippus iunctis,
 Cur in amicorum uitis tam cernis acutum,
 Quam aut aquila, aut serpens Epidaurius? at tibi contra
 Euenit, inquirant uitia ut tua rursus & illi.
 Iracundior est paulo, minus aptus acutis
 Naribus horum hominum: rideri possit, eo quod

Rusticius tonsus, toga defluit: & male laxus
 In pede calcens, heret: at est bonus, ut melior vir
 Non alius quisquam. at tibi amicus: at ingenium ingens
 Inculto latet hoc sub corpore. denique teipsum
 Concute, num qua tibi uitiorum insuerit olim,
 Natura, aut etiam consuetudo mala. nanque
 Neglectis urentia filix inuasit agris.
 Illuc praeuertamur, amatorem quod amica
 Turpia decipiunt cecum uitia: aut etiam ipsa hac
 Delectant: veluti Balbinum polypus Agna.
 Vellem in amicitia sic erraremus: & isti
 Errori nomen uirtus posuisset honestum.
 At pater ut gnati, sic nos debemus amici,
 Si quod sit uitium, non fastidire. Strabonem
 Appellat patrum pater: & pullum, male paruum
 Si cui filius est: ut abortiuus fuit olim.
 Sisyphus. hunc uarum, distortis eriaribus: illum
 Balbutit scaturum, prauis saltum male talis.
 Parcior hic uiuit? fugi dicatur. ineptus
 Et iactantior hic paulo est? concinnus amicis
 Postulat, ut uideatur. at est truculentior, atque
 Plus aequo liber? simplex, fortisq; babeatur.
 Caldior est? acres inter numeretur: opimior,
 Hac res & iungit, iunctos & seruat amicos.
 At nos uirtutes ipsas inuertimus: atque
 Sincerum cupimus nas in crustare. probus quis
 Nobiscum uiuit, multum demissus homo? illi
 Tardo, cognomen pinguis damus. hic fugit omnes
 Insidias, nulliq; malo latus obdit apertum?
 (Cum genus hoc inter uita uergetur, ubi acris
 Inuidia, atque uigent ubi crimina) pro bene scito,
 Ac non incauto, fictum, astutumq; uocamus.
 Simplicior si quis (qualem me saepe libenter
 Obtulerim tibi Macenas) ut forte legentem,
 Aut tacitum appellet; quouis sermone molestus:
 Continui sensu plane caret inquit ebrius,
 Quam temere in nosmet legem sancimus iniquam.
 Nam uitij nemo sine nascitur. optimus ille est,
 Qui minimis urgetur. amicus dulcis, ut aquum est,
 Cum mea compenset uitij bona, pluribus hisce,
 (Si modo plura mihi bona sunt) inclinet, auari

Si uolet . hac lege in trutina ponetur eadem .
 Qui , ne tuberibus proprijs offendat amicum ,
 Postulat ignoscat uerrucis illius . aequum est ,
 Peccatis ueniam poscentem , reddere rursus .
 Denique , quatinus excidi penitus uitium ira ,
 Cetera item nequeunt stultis haerentia : cur non
 Ponderibus , modulisq; suis ratio utitur ? ac res
 Vt quaeque est , ita supplicij delicta coercet ?
 Si quis eum seruum , patinam qui tollere iussus ,
 Semefos pisces , tepidumq; liquerit ius ,
 In cruce suffigat : Labeone infanior , inter
 Sanos dicatur . quanto hoc furiosius , atque
 Maius peccatum est ? paulum deliquit amicus :
 Quod nisi concedas , habere insuauis , acerbus .
 Odisti , & fugis , ut Drusonem debitor arii :
 Qui , nisi cum tristes misero uenere Kalenda ,
 Mercedem , aut nummos radeunde extricat : amaras ,
 Porrecto iugulo , historias captiuus ut , audis .
 Cominxit lectum potus : mensa ne catillum
 Euandri manibus tritum deiecit : ob hanc rem ,
 Aut , positum ante mea quia pullum in parte catini ,
 Sustulit esuriens : minus hoc iucundus amicus
 Sit mihi ? quid faciam , si furtum fecerit ? aut si
 Prodiderit commissa fide ? sponsam ne negarit ?
 Quaeis paria esse fere placuit peccata , laborant ,
 Cum uentum ad uerum est : sensus , moresq; repugnant ;
 Atque ipsa utilitas iusti prope mater & aqua
 Cum prorepererunt primis animalia terris ,
 Mutum , & turpe pecus , glandem , atque cubilia propter
 Vnguibus , & pugnus , dein sustibus , atque ita porro
 Pugnant armis , qua post fabricauerat usus .
 Donec uerba , quibus uoces , sensusq; notarent ,
 Nominaq; inuenere . dehinc absistere bello ,
 Oppida caperunt munire , & ponere lezes ,
 Nequis fur esset , neu latro , neu quis adulter .
 Nam fuit ante Helenam cumus deterrima belli
 Causa : sed ignotis perierunt moribus illi :
 Quos Venerem incertam rapientes more ferarum ,
 Viribus editior cadebat , ut in grege raurus .
 Iura inuenta metu iniuncti fateare necesse est :
 Tempora si , fastosq; uelis euoluere mundi :

Nec natura potest insto secernere iniquum :
 Diuidit ut bona diuersis, fugienda petendis :
 Nec nuncet ratio hoc, tantundem ut peccet, idemq ;
 Qui teneros caules alieni fregerit horti :
 Et qui nocturnus diuum sacra legerit, affit
 Regula, peccatis quæ pœnas irroget aquas :
 Ne scutica dignum, horribili scetere flagello.
 Nam, ut ferula cadas meritum maiora subire
 Verbera, non uereor : cum dicas esse pares res
 Furta latrocinij : & magnis parua mineris
 Falce recisurum simili te, si tibi regnum
 Termittant homines. si diues, qui sapiens est,
 Et sutor bonus, & solus formosus, & est rex :
 Cur optas, quod habes ? non nosti, quid pater, inquit,
 Chrysippus dicat : sapiens crepidas sibi nunquam,
 Nec soleas fecit : sutor tamen est sapiens. quo ?
 Ut, quamuis tacet Hermogenes : cantor tamen, atque
 Optimus est modulator : ut Alferus uaser, omni
 Abiecto instrumento artis, clausaq; taberna,
 Sutor erat : sapiens operis sic optimus omnis
 Est opifex solus : sic rex. uellit tibi barbam
 Lastini pueri : quos tu nisi fuisse coerces,
 Urgeris turba circum te stante : miserq;
 Rumperis : & latras magnorum maxime regum.
 Ne longum faciam : dum tu quadrante lauatum
 Rex ibis : neque te quisquam stipator, ineptum
 Præter Crispinum, sectabitur : & mihi dulces
 Ignoscant, siquid peccauero stultus amici :
 Inq; uicem illorum patiar delicta libenter :
 Priuatusq; magis uiuam te rege beatus.

Satyra quarta Argumentum.

DE FENSIO est poetæ aduersus eos, qui cum reprehendebantur, neq;
 se excusare ac defendere possent : mordaces, ac maledicos esse dice-
 bant, qui eos uituperabant. Negat se poetam esse, & propterea non esse ti-
 mendum. Negat se flagitia ferre posse.

SATYRA IIII.

EVPOLOS, atque Cratinus, Aristophanesq; poetæ,
 Atque alij, quorum comædia prisca virorum est :

Si quis

Si quis erat dignus describi, quod malus, aut fur:
 Quid melius foret, aut ficiarius, aut alioqui
 Famofus: multa cum libertate notabant.
 Hinc omnis pendet Lucillius hofce fecutus,
 Mutatis tantum pedibus, numerusq; facetus,
 Emuncta naris, diuers componere versus.
 Nam fuit hoc vitiofus in hora fape ducentos,
 Vt magnan, uersus diftabat flans pede in uno:
 Cum flueret lutulentus, erat quod tollere velles.
 Garrulus, atque piger fcribendi ferre laborem:
 Scribendi recte: nam ut multum; nil moror. ecce
 Crifpinus minimo me prouocat: accipe, fi vis,
 Accipe iam tabulas. detur nobis locus, hora;
 Cufcudos: videamus uter plus fcribere poffis.
 Dij bene fecerunt inopis me, quodq; pufilli
 Finxerunt animi, raro & perpanca loquentem:
 At tu conclusas hircinis folibus aurata
 Vsq; laborantes, dum ferrum molliat ignis,
 Vt manis imitare. beatus Fannius, ultro
 Delatis capfis, & imagine: cum mea nemo
 Scripta legat, nullo recitare iumentis, ob hanc rem,
 Quod funt, quos genus hoc minime inuat, utpote plures
 Culpari dignos. quemuis media erue turba:
 Aut ob auaritiā, aut mifera ambitione laborat.
 Hic nuptarian infanit amoribus: hic puerorum:
 Hunc capit argenti fplendor: fupet Albius ere:
 Hic mutat merces furgente a fole ad eum, quo
 Vefpertina tepet regio: quin per mala preceps
 Fertur, uti puluis collectus turbine, nequid
 Summa deperdat, metuens, aut ampliet ut rem.
 Omnes hi metunt uersus, odere poetas.
 Fatum habet in coram: longe fuge, dummodo rifum.
 Executiat fibi, non hic cuiquam pariet amico.
 Et, quodcunque femel chartis illeuerit, omnes
 Gefit a furno redeuntes fcire, lacuq;
 Et pueros, & anus, agedum parca accipe contra.
 Primum ego me illorum, dederim quibus efle poetas.
 Excerptam numero, neque enim concludere uerfum,
 Dixeris efle fatis: neque, fi quis fcribat, uti nos,
 Sermoni propiora, putes hanc efle poetam.
 Ingenium cui fit, cui mens diuinior, atque os

Magna sonaturum : des nominis huius honorem.
 Iccirco quidam, comœdia, nec ne poema
 Esset, quasiuere, quod acer spiritus; ac uis
 Nec uerbis, nec rebus inest: nisi quod pede certo
 Differt sermoni, sermo merus: at pater ardens
 Saurit, quod meretrice nepos insauit amica,
 Filius uxorem grandi cum dote recusat:
 Ebrius & magnam quod dedecus, ambulat ante
 Noctem cum facibus. nunquid Pomponius istis
 Audiret leniora, pater si uiueret? ergo
 Non satis est puris uersum perscribere uerbis:
 Quem si dissoluas, quiniis stomachetur eodem,
 Quo personatus pasto pater: his; ego qua nunc
 Olim qua scripsit Lucilius, eripias si
 Tempora certa, modosq; & quod prius ordine uerbum est,
 Posterius facias praeponens ultima primis:
 Non, ut si soluas, postquam discordia setra
 Belliferratos postes portasq; refregit:
 Inuenias etiam disiecti membra poeta.
 Haestemus hac: alias iustum sit, necne, poema.
 Nunc illud tantum quaeram: metito ne tibi sis
 Suspectum genus hoc scribendi. Sulcius acer
 Ambulat, & Caprius, ranci male, cumque libellis,
 Magnus uterque timor latronibus: at, bene si quis,
 Et uiuat puris manibus contemnat utrumque
 Ut sis tu similis Cali; Birriq; latronum
 Non ego sim Capri, neque Sulei: cur metuas me
 Nulla taberna meos habeat, neque pila libellos:
 Queis manus insudet ulgi Hermogenisq; Tigelli?
 Non recito cuiquam, nisi amicisq; coactus.
 Non ubiuis coramne quibuslibet. in medio quis
 Scripta foro recitent, sunt multi: quiq; lanantes
 Suae uocis locus resonat conclusus: inanes
 Hoc inuat. haud illud quarentes: num sine sensu
 Tempore num faciant alieno. ledere gaudes
 Inquis: & hoc, studio prauus facis. inde petitum
 Hoc in me iacis? est auctor quis denique eorum,
 Vixi cum quibus? absentei qui rodit, amicum
 Qui non defendit alio culpante: solutos
 Qui capiat risus hominum, famamq; dicacis
 Fugere qui non uisa potest: commissa tacere

Qui nequit : hic niger est hunc tu Romane caueto :
 Sape tribus lectis uideas canare quaternos :
 Equibus unus auet, quauis aspergere cunctos,
 Præter cion, qui præbet aquam: post, hunc quoque potus,
 Conditæ cum uerax aperit præcordia Liber :
 Hic tibus comis, & urbanus liberq; uidetur
 Infesto nigris. ego, si risi, quid ineptus.
 Pastillos Ruffillus olet, Gorgonius hircum :
 Linidus, & mordax uideor tibi ? moneo si quis
 De Capitolini fartis iniecta Petilli
 Te coram fuerit : defendas, ut tuus est mos :
 Me Capitolinus conuictore usus amico
 Que a puero est : causaq; mea permulta rogatus
 Fecit : & incolomis letor quod uiuit in urbe,
 Sed tamen admiror, quo pacto iudicem illud
 Fugerit. nigre succus lolliginis : hæc est
 Aerugo mera : quod uitium procul absore charis,
 Atque animo prius, ut, si quid promittere de me
 Possim aliud, uere promitto. liberius si
 Dixero quid, si forte iocosus hoc mihi intris
 Cum uenia. dabis insuenit pater optimus hoc mi,
 Ut fugerem exemplis uitiorum queque notando :
 Cum me hortaretur, parce, frugaliter atque
 Fiuerem uti contentus eo, quod mi ipse parasset :
 Nonne uides, Albi ut male uiuat filius ? utq;
 Bartus inops ? magnam documentum, ne patriam rem
 Perdere quis uelit. a turpi meretricis amore
 Cum deterretet : Seltani dissimilis sis.
 Ne sequeretur machas, concessa cion Venere uti
 Possem : deprensi non bella est fama Treboni,
 Aiebat. sapiens uitatu, quidq; petitu
 Sit melius, causas reddet tibi : mi satis est, si
 Traditum ab antiquis morem seruare, tuandq;
 Dum custodis eges, uitam, famamq; tueri
 Incolamem possim simulac durauerit etas :
 Membra, animamq; tuum : nabis fore cortice. sic me
 Formabat puerum dictis : & siue iubebat,
 Ut facerem quid : habes auctorem, quo facias hoc :
 Vnum ex iudicibus selectis obijciebat :
 Siue uerbat : at hoc inhonestum, & inutile factum,
 Necne sit, addabites : flagret rumare malo cum

Hic, atque ille? quidvis nimirum finis ut agros. Exanimat: mortisq; metu sibi parcere cogit.
Sic teneros animos aliena opprobria sepe.
Abste rent utijs. ex hoc ego sanus ab illis.
Perniciem quaecumque ferunt, mediocribus, quis,
Ignoscas, utijs teneor. fortassis & istinc.
Largiter abstulerit longa aetas; liber amicus,
Consilium proprium. neque enim, cum loquar, aut mecum.
Porticus excepit, desum mihi. rectius hoc est:
Hoc faciens, unam melius: sic dulcis amicis
Occurrat: hoc quiddam non belle. nunquid ego illi
Imprudens olim faciam simile? hoc ego mecum
Compressis agito labris. ubi quid datur oei,
Illudo chartis. hoc est mediocribus illis
Ex utijs unum: cui si concedere nolis,
Multa poetarum veniat manus, auxilio qua
Sit mihi: nam multo plures sumus: ac ueluti, te,
Iudai, cogemus in hanc concedere turbam.

Satyræ quintæ Argumentum.

Describitur poetæ iter Brundisium, quod iucunde suo more, ac suauiter facit, in hoc itinere multos deridet.

SATYRA V.

EGRESSVM magna, me accepit Aricia, Roma
Hospitio modico: rhetor comes Heliodorus:
Grecoriam longe doctissimus: inde Forum Appi.
Differtum nautis, cauponibus atque malignis
Hoc iter ignavi diuisimus, altius ac nos,
Præcinctis inum. minus est grauis Appia tardis.
Hic ego, propter aquam, quod erat deterrima, uentri
Indico bellum, cenantes haud animo aequo
Expectans comites. iam nox inducere terris
Imbras, & cælo diffundere signa parabat:
Tum pueri nautis, pueris conuicia nautæ
Iugerere. huc appelle: trecentos inseris: obe
Iam satis est. diem es exigitur: diem mula ligatur:
Tota abijt hora. mali culices ranæq; palustres
Avertunt somnos. absente conuicia amicum

Multa

Multa prolutus uappa nanta, atque uider
 Cerratim . tandem fessus dormire uia or
 Incipit : ac missa pastum retinacula mula
 Nauta piger saxo religat : steritq; supinus,
 Jamq; dies aderat, cum nil procadere lintrem
 Sentimus : donec cerebrosus profilius uisus :
 Ac mula, nautaq; caput, lombosq; saligno
 Fuste dolat . quarta nis demum expauimur hora.
 Ora, manusq; tua lauimus Feronia lymphæ.
 Millia tum pransi tria repimas, atque subimus
 Impositum saxi late candentibus Anxur.
 Huc uenturus erat Macenas optimus, atque
 Cocceus, missi magnis de rebus uterque
 Legati, auersos soliti componere amicos.
 Hic oculis ego nigra meis colyria lippus
 Illinere . interea Macenas aduenit, atque
 Cocceus, Capitoq; simul Fonteius, ad inuicem
 Factus homo, Antoni, non ut magis alter, amicus.
 Fundos Ausidio Lusco pratore libenter
 Linquimus, insani ridentes, præmia scriba
 Pretextam, & latum clauum, primæq; batillum.
 In Mamurrarum lassi deinde urbe maxemus,
 Muræna præbente domum, Capitone culinam
 Postera lux oritur multo gratissima : nanque
 Plotius, & Varius Sinuessæ, Virgiliusq;
 Occurrunt : anima, quales neque candiores
 Terra tulit : neque quis me sit deuinctior alter.
 O, qui complexus, & gaudia quanta fuerunt?
 Nil ego contulerim iucundo sanus amico.
 Proxima Campano ponti quæ uillula, totum
 Præbuit : & parochi, quæ debent, ligna, salemq;
 Hinc nudi Capuæ elitellas tempore ponunt.
 Lusum ite Macenas : dormitiam ego, Kirgiliusq; :
 Nanque pila lippis inimicum, & ludere crudis.
 Hinc nos Cocceij recipit plenissima uilla :
 Quæ super est Claudii cauponas : hunc mihi paucis
 Sarmenti scurræ pugnam, Messiq; Cicerti
 Musa uelim memores : & quo patre natum uerque
 Contulerit lites . Messî clarum genus Osi :
 Sarmenti domina extat . ab his maioribus orti
 Ad pugnam uenere . prior Sarmentus : equi te

Esse feri similem dico . videmus : & ipse
 Messius , accipio : caput & mouet .
 Ni foret exalto frons , inquit : quid faceres ? cum
 Sic mutilus minitris ? at illi fœda cicatrix
 Setosam leui frontem turpauerat oris .
 Campanum in morbum , in faciem permulta iocatus
 Pastorem saltaret uti Cyclopa , rogabat :
 Nil illi larna , , aut targicis opus esse corbarnis .
 Multa Cicerrus ad hæc : donasset iam ne catenam
 Ex voto Laribus , querebat . scriba quod esset ,
 Deterius nibilo domina ius esse . rogabat
 Denique , cur inquam fugisset cui satis vna
 Farris libra foret , gracili sic , tamq; pusillo .
 Prorsus iucunde canam produximus illam .
 Tendimus hinc recta Beneuentum : ubi sedutus hospes
 Pene arsit , macros dum turdos versat in igne :
 Nam uaga per ueterem dilapso flamma culinam
 Vulcano , summum properabat lambere testum ,
 Coniuuas audios canam , seruosq; timentes
 Tum rapere , atque omnes restinguere uelle uideres .
 Incipit ex illo montes Appulia notos
 Ostentare mihi , quos torret Atabulus : & quos
 Numquam erepsimus , nisi nos uicina Triuici
 Villa recepisset lacrymoso non sine fumo ,
 Vdos cum folijs ramos urente camino .
 Hic ego mendacem stultissimus usque puellam
 Ad mediam noctem expello . somnus tamen aufert
 Intentum Veneri . tum immundo somnia uisu
 Nocturnam uestem maculant , uentremq; supinum .
 Quattuor hinc rapimur uiginti & millia rhedis .
 Mansuri oppidulo , quod uersu dicere non est :
 Signis perfacile est . uenit uilissima rerum
 Hic aqua : sed panis longe pulcherrimus , ultra
 Callidus ut soleat humeris portare uiaior .
 Nam Canusi lapidosus : aqua non diuor amia
 Qui locus a forti Diomede est conditus olim .
 Flentibus hinc Varius discedit mastus amicis .
 Inde Rubos fessi peruenimus : utpote longum
 Carpentem iter , & factum corruptius imbre .
 Postera tempestas melior : uia peior , adusque
 Bari mania piscofi . dehinc Gnatia lymphis

gratis extructa dedit risusq; iocosq; :
Dum flamma sine , tura liquefcere limine sacro
Persuadere cupit . credat Iudeus apella :
Non ego . namque deos didici securum agere auum :
Nec , si quid miri faciat natura , deos id
Tristes ex alto cali demittere recto .
Brundisium longa suis chartaq; , uiq; .

Satyræ sextæ Argumentum.

In quo sit Nobilitas . de quo tam diu quæsitum est , reprehendit eos , qui maiora appetunt immemores mediocritatis suæ , multus est in laudibus Mæcenatis .

S A T Y R A VI.

NON , quia , Mæcenat , Lydorum quicquid Etruscos
 Incoluit fines , nemo generosior est te :
 Nec , quod auus tibi maternus fuit , atque paternus ,
 Olim qui magnis legionibus imperitarunt :
 Ut plerique solent , naso suspendis aduenco
 Ignotos , ut me libertino patre natum .
 Cum referre negas , quali sit quisque parente
 Natus , dum ingenuus : persuades hoc tibi uere ,
 Ante potestatem Tulli , atque ignobile regnum ,
 Multos sæpe uiros nullis maioribus ortos ,
 Et uixisse probos , amplius & honoribus auctos .
 Contra Leuimum Valeri genus , unde superbus
 Tarquinius regno pulsus fuit , iunius assis
 Non unquam pretio pluris licuisse ; notante
 Iudice quem nostri , populo : qui stultus honores
 Sæpe dat indignis : & fama seruit ineptus :
 Qui stupet in titulis , & imaginibus . quid oportet
 Nos facere a vulgo longe , lateq; remotos ?
 Nanque esto : populus Leuino malet honorem ,
 Quam Decio mandare nouo : censorq; moueret
 Appius , ingenuo si non essem patre natus :
 Vel merito , quoniam in propria non pelle quiescem .
 Sed fulgente trahit constrictos gloria curru
 Non minus ignotos generosis . quo tibi Tulli
 Sumere depositum clauum , fieriq; tribunum ?

Invidia accreuit : privato quæ minor esset.

Nam , ut quisque insanus nigris medium impedit crux
Pellibus , & latum demisit pectore clauum :

Audit continuo , quis homo hic est ? quo patre natus ?

Vt , si qui egrotet , quo morbo Bartus haberi

Es cupiat formosus : eat quacunque : puellis

Iniiciat curam querendi singula : quali

Sit facie , sura quali , pede , dente , capillo :

Sic , qui promittit , ciueis , urbem sibi cura ,

Imperium fore , & Italiam ; & delubra decorum :

Quo patre sit natus . num ignota matre inonestus ,

Omnes mortales curare , & quærere cogit .

Tumæ Syri , Dama , aut Dionysi filius , audes

Deicere è saxo ciueis ? aut tradere Cadmo ?

At Nonius collega gradu post me sedet mo .

Namque est ille , pater quod erat meus : hoc tibi Paullus ,

Et Messalla uideris . at hic si plostra ducenta ,

Concurrantq ; foro tria funera : magna sonabit ,

Cornua quod , vincatq ; turbas . saltem tenet hoc nos .

Nunc ad me redeo libertino patre natum :

Quem rodunt omnes libertino patre natum :

Nunc , quia Macenas tibi sum conuictor : at olim ,

Quod mihi pareres legio Romana tribuno .

Dissimile hoc illi est : quia non ut forsit honorem .

Iure mihi inuideat quiuis : ita te quoque amicum :

Praesertim cautum dignos assumere , praua

Ambitione procul . felicem dicere non hoc

Me possum casu , quod te sortitus amicum .

Nulla etenim mihi te fors obtulit . optimus olim ,

Virgilius post hunc Varius dixere quid essent .

Vt veni coram : singulim pauca locutus ,

(Insans namque pudor prohibebat plura profari)

Non ego me claro natum patre , non ego circum .

Me Saturniano restari rura caballo :

Sed , quod eram narro . respondes (ut tuus est mos)

Pauca , abeo : & renocas . nono post mense : iubesq ;

Esse in amicorum manero . magnum hoc ego duco :

Quod placui tibi , qui turpi secernis bonestum :

Non patre preclaro , sed vita , & pectore puro .

Atqui si vitij mediocribus , ac mea paucis

Mendosa est natura , alioqui recta : velut si

Egregio inſperſos reſendas corpore nanos :
Si neque auaritiā , neque ſordes , ac mala luſtra
Obijciat uere quiſquam mihi : purus , & inſonſ
(Vt me collaudem) ſi nūc , & variis amicis
Cauſa fuit pater his : qui maerore pauper agello
Noluit in Flauī ludum me mittere : magn
Quo pueri magnis ē centurionibus orti ,
Lauro ſuſpenſi loculos , tabulamq; tacerto ,
Ibant oſſonis referentes idibus .
Sed puerum eſt auſus Romano portare , docendum
Artes , quas doceat quiniſ equeſ , atque ſenator
Semet prognatos : ueſtem , ſeruozq; ſequentes .
In magno ut populo ſiquis aiſiſſet , aurum
Ex re praeberi ſumptus mihi crederet illos :
Ipſe mihi cuſtos incorruptiſſimus omnes
Circum doctores aderat : quid multa ? pudicimus ,
Qui primus uirtutis honos , ſeruauit ab omni
Non ſolum factō , uerum opprobrio quoque turpi
Nec timuit , ſibi ne uitio quis uerteret : olim
Si praeo paruus , aut , ut fuit ipſe , coarctor
Mercedes ſequer , neque ego eſſem queſtus . ob hoc nunc
Laus illi debetur , & a me gratia maior :
Nil me pāteat ſanum patris huius : eop
Non , ut magna dolo factum negat eſſe ſuo pars
Quod non ingenuos habeat , clauſq; parentes :
Sic me defendam . longe mea diſcrepat illis
Et vox , & ratio . nam , ſi natura iuberet
A certis annis auum remeare peraltum :
Atque alios legere ad faſtum , quoſcumque parentes
Optaret ſibi quiſque : meis contentus onuſto
Faciſcus , & ſellis , nolim mihi ſumere , demens
Iudicio vulgi , ſanus forteſſe tua : quod
Nollem onus , haud unquam ſolitus , portare moleſtum
Nam mihi continuo maior quarenda foret res :
Atque ſalutandi plures : dicendus & unus ,
Et comes alter : uti ne ſolus , rus ne , peregre
Ve exirem : plures calones , atque caballi
Paſcendi : ducenda petorrita : nunc mihi curſo
Ire licet mulo , uel , ſi libet , uſque Tarentum
Manica cui lumbos onere ulſeret , atque equeſ armos
Obijciat nemo ſordes mihi , quas tibi Tulli :

Cum Tiburte nia pratore[m] quinque sequuntur
 Te pueri lasanum portantes, anophorumq[ue].
 Hoc ego commodius, quam tu praeclare senator,
 Multis atque alijs uiuo. quacumque libido est.
 Incedo solus: percussor quanti olus, ac far:
 Fallacem Circum, uespertinusq[ue] pererro
 Sape forum: assisto diuinis: inde domum me
 Ad porri, & ciceris referto, lachan[um]q[ue] catinum.
 Cœna ministratur pueris tribus: & lapis albus
 Pocula cum cyatho duo sustinet: astat echinus
 Vilis: cith[ara] patera guttus, Campana supellex.
 Deinde eo dormitum, non sollicitus, mihi quod cras
 Surgendum sit mane, obeundus Marsya, qui se
 Vultum ferre negat Nouiorum posse minoris.
 Ad quartam iaceo: post hanc uagor: aut ego lecto,
 Aut scripto quod me tacitum inueni. uigor olino:
 Non, quo fraudatis immanus Natta lucernis.
 Atq[ue] ubi me fessum sol acrior ire lauatum.
 Admonuit: fugio rabiosi tempora signi.
 Pransus non aude quantum interpellet inani
 Ventre diem durare, domesticus otior. hac est
 Vita solutorum misera ambitione, grau[is]q[ue]:
 His me consolor, uicturus suauis, ac si
 Quæstor auus, pater atque meus, patruusq[ue] fuissent.

Satyræ septimæ Argumentum.

Rupilius prænestinus cognomento Rex cum prætor esset a Tribunis pro-
 scriptus fuit, quare in Asiam ad Brutum profugit. ubi cum Horatius mili-
 taret, ab eo maledictis est proscissus, quamobrem in eundem inuehitur
 acerbe.

SATYRA VII.

PROSCRIPTI Regis Rupili p[er]us, atque nenenum,
 Hybrida quo pacto sit Persius ultus, opinor
 Omnibus & lippis notum, & consoribus esse.
 Persius hic permagna negocia diues habebat
 Clamoris: etiam lites cum Rege molestas:
 Durus homo, atque odio quæ posset uincere Regem:
 Confidens, timidus, adeo sermonis amari,

Sifennas, Barros ut equis præcurreret albis.
Ad Regem redeo. postquam nihil inter utrumque
Conuenit (hoc etenim sunt omnes iure molesti,
Quo fortes, quibus aduersum incidit. inter
Hæctor Priamiden, animosum atque inter Achillem.
Ira fuit capitalis, ut ultima diuideret mors:
Non aliam ob causam, nisi quod uirtus in utroque
Summa fuit. duo si discordia nexet ineries:
Aut si disparibus bellum incidat, ut Diomedes
Cum Lycio Glauco: discedat pigrior, ultro
Muneribus missis.) Bruto prætorie tenente
Ditem Asiam, Rupili, & Persi par pugnat: uti non
Compositus melius cum Bitho Bacchins: in ins
Acres procurrant, magnum spectaculum aterque
Persius exponit causam: videtur ab omni
Comentu: laudat Brutum: laudatq; cohortem.
Solem Asiæ Brutum appellat: stellasq; salubres
Appellat comites, excepto Rege: canem illum,
Inuisum agricolis fidus, uenisse, ruebat
Flumen ut hibernum, fertur quo rara secernis.
Tum Præstissus falso, multumq; fluenti
Expressa arbusco regerit conuicia, durus
Vindemiator, & inuictus, cui sæpe uiator
Cessisset, magna compellens uoce cucullum.
At Græcus, postquam est Italo persusus aceto,
Persius exclamat: per magnos, Brute, deos te
Oro: qui reges consueris tollere: tur non
Hunc Regem ingulus? operum hoc (mihi credo) morum est.

Satyræ octauæ Argumentum.

Cum Priapus in hortis poni solitus esset ad fures arcendos, queritur, illum occupatum esse in mulieribus ueneficis pellendis, quæ noctu mortuorum ossa conquirebant, ad ueneficia facienda, scripta est in Canidiam, quam Gratidiam ficto nomine uocat.

S A T Y R A V I I I.

O LIM truncus eram ficulnus, inutile lignum:
 Cum faber incertus scannum, faceretne Priapum:
 Maluit esse deum: deus inde ego, furum, animumq;

Maxima formido : nam fures dextra coerces.
 Obscenq; ruber porrectus ab inguine palus :
 Ast importunas volucres in uertice arundo
 Terret fixa : uetatq; nouis considere in hortis.
 Huc prius angustis eiecta cadauera cellis
 Conseruus uili portanda locabat in arca.
 Hoc misera plebi stabat commune sepulcrum,
 Pantolabo scurra, Nomentanoq; nepoti.
 Mille pedes in fronte, trecentos cippus in agrum
 Hic dabat ; heredes monumentum ne sequeretur.
 Nunc licet Esquilis habitare salubribus : atque
 Agere in aprico spatium : quo modo tristes
 Albis informem spectabant ossibus agrum.
 Cum mihi non tantum furesq; , feraq; sueta
 Hinc uexare locum , cura sunt , atque labori :
 Quantum , carminibus que uersant , atque uenenis
 Humanos animos : has nullo perdere possum,
 Nec prohibere modo , simulac. uaga Luna decorum
 Protulit os , quin ossa legant , herbasq; nocentes .
 Vidi egomet nigra succinctam uadere palla
 Canidiam pedibus nudis , passq; capillo ,
 Cum Sagana maiore ululantem . (pallor utrasque
 Fecerat horrendas aspectu) scalpere terram
 Vnguib; , & pullam diueller mordicus agnam
 Ceperunt . cruor in fossam confusus : ut inde
 Manes elicerent , animas responsa daturas.
 Lanea & effigies erat , altera cerea : maior
 Lanea , que panis comesceret inferiorem .
 Cerea suppliciter stabat , seruilibus utq;
 Iam peritura modis . Hecaten uocat altera , sauam
 Altera Tisiphonen . serpentes , atque uideres
 Infernas errare canes : Lunamq; rubentem ,
 Ne foret his testis post magna latere sepulcra.
 Mentior at si quid : merdis caput inquinat albis
 Cornuorum : atque in me ueniat mistum , atque cacatum
 Iulius , & fragilis Pedatia , furq; Voranus
 Singula quid memorem : quo pacto alterna loquemes
 Umbra cum Sagana resonarent triste & acutum ?
 Utq; lupi barbam uaria cum dente colubra
 Abdiderint furim teris ? & imagine cerea
 Largior arserit ignis ? & ut non testis inultus

Horruerim nocēs Furiarū, & fallā duarū?
Nam, displosa sonat quantum nescia, pepedi
Diffusa na'c fīcus. at illa currere in urbem.
anidia dentes, altum Sagax calēndrum
Excidere, atque herbas, atque incanata lacertis
Vincula, cum magno risuq; iocoq; nideres.

Satyra nona Argumentum.

Narrat quemadmodum aliquando per uiam sacram incedens in quendam moleste garrulum incidit, quem a se dimittere non potuisset, nisi superuenisset, qui ei uadimonium dixit, dramatica est. & propterea inter locutionibus suis. temeritatem nonnullorum hominum taxat, qui molesti sunt in percunctando.

SATYRA IX.

IBAM forte uia Saera (sicut meus est mos)
Nescio quid meditans megarum, totus in illis
Accurrit quidam notus mihi nomine tantum,
Arreptaq; manu, quid agis dulcissime rerum?
Suauius, ut nunc est, inquam: & cupio omnia, quæ uis.
Cum affectaretur: nunquid uis? occupo: at ille,
Noris nos, inquit: docti sumus. hic ego: plaris
Hoc, inquam, mihi eris. misere discedere querens
Ire modo ocyus, interdum consistere: in aurem
Dicere nescio quid puero: cum sudor ad imos
Manaret talos. o te, Bollane, cerebri
Felicem, aiebam tacitus. cum quidlibet ille
Garreret: uicos, urbem laudaret, ut illi
Nil respondebam: misere cupis, inquit: abire,
Iandudum video: sed nil agis: usque tenebo,
Persequar. hinc quo nunc iter est tibi? nil opus est
Circumagi: quendam uolo misere, non tibi notum:
Trans Tiberim longe cubat is prope Caesaris hortos:
Nil habeo, quod agam: & non sian piger. usque sequar te
Demitto auriculas: ut iniqua mentis asellus,
Cum grauius dorso subijt onus. incipit ille
Si bene me noui, non Visum plaris amicum,
Non Varium facies: nam quis me scribere plures,
Aut citius possit versus? quis membra monere

Mollius, inuideat quod & Hermogenes, ego, canto.
 Interpellandi locus hic erat. est tibi mater?
 Cognati? quis te saluo est opus? huius mihi quisquam.
 Omnes composui. felices. nunc ego resto.
 Confice. nanque instat fatum mihi triste, Sabella.
 Quod puero cecinit, diuina mora diuisa.
 Hunc neque dira venena, nec hostiens auferet ensis,
 Nec laterum dolor, aut tussis, nec tarda podagra.
 Garrulus hunc quando consumet cinique loquaces,
 Si sapiat, vitet: simulatq; adoleuerit atas.
 Ventum erat ad Vestem, quarta iam parte diei.
 Præterita: & casu tunc respondere vadato.
 Debebat: quod ni fecisset, perdere litem.
 Si me amas, inquit paulum hic ades. inteream, si
 Aut valeo flere, aut noui ciuilia iura.
 En propero, quo scis: dubius sum, quid faciam, inquit:
 Tene relinquam? an rem. me sodes, non faciam, ille.
 Et præcedere capit: ego, ut contendere durum est.
 Cum victore, sequor, Macenas quomodo tecum.
 Hinc repetit. paucorum hominum, & mentis bene sana
 Nemo dexterius fortuna est usus. haberes.
 Magnum adiutorem: posset qui ferre secundas:
 Hunc hominem velles si tradere, desperare, ni
 Summosses omnes, non isto vinimus illis.
 Quo tu rere, modo, domus hac nunc prior, illa est:
 Nec magis his aliena malis. nil mi officit inquam.
 Ditiore hic, aut est, quia doctior: est locus uni.
 Cuique suus. magnam narras: uix credibile. atqui
 Sic habet. accendis, quare cupiam magis illi
 Proximus esse. uelis tantummodo: que tua uirens,
 Expugnabis. & est qui uinci possit: eoq;
 Difficiles aditus primos habet. haud mihi deero.
 Muneribus seruos corrumpam: non, hodie si obom.
 Exclusus fuero, desistam: tempora quæram.
 Occurrat in trinijs: deducam nil sine magno.
 Vita labore dedit mortalibus. hæc dum agit: acc.
 Fuscus Aristius occurrit mihi: carnis, & illum.
 Qui pulchre nosset. consistimus: unde uenis.
 Quo tendis? rogat: & respondet. nellere capit.
 Et prestare manu lentissima brachia, nutans,
 Distorquens oculos, ut me eriperet. male falsus.

Ridens dissimulare. meam iecur scire bilis.
 Certe nescio quid secreto nolle loqui.
 Aiebas, mecum. memini bene: sed meliori
 Tempore dicam: hodie tricesima sabbata, non tu
 Curtis Iudæis oppedere & nulla mihi, inquam,
 Religio est: at mi: sum paulo infirmior, ius.
 Multorum: ignoscet: alias loquar, hincine solem
 Tam nigrum surrexe mihi? fugit improbus: ac me
 Sub cultro linguit. casu venis obuius illi.
 Adversarius &, quo tu turpissima & magna,
 Exclamat voce: & licet antellari? ego, nero
 Oppono auriculam. rapit in ius: clamor utrinque:
 Undique concursus: sic me servavit Apollo.

Satyræ decimæ Argumentum.

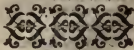
Quoniam in superioribus poeta Lucilli carmina taxaverat, duos esse in-
 quiens, in sermone quatto, defendit se non Lucillum notasse, sed sæculi
 uitio duos fuisse eius versus.

SATYRA X.

NEMPE in composito dixi pede currere versum.
 Lucilli, quis tam Lucilli fautor inopre est,
 Ut non hoc fateatur, apud idem, quod sale multo
 Urbem defricuit, charta laudatur eadem.
 Nec tamen hoc tribuens, dederim quoque cetera. nam sic
 Et Laberi mimos, ne pulchra poemata, mirer.
 Ergo non satis est risu diducere rictum
 Auditoris: & est quedam tamen hic quoque, uirtus illo.
 Est breuitate opus, ut currat sententia, neu se in imp
 Impediat uerbis lassas onerantibus aures.
 Et sermone opus est modo tristi, saepe iocoso,
 Defendente uicem modo rhetoris, atque poeta,
 Interdum urbanis parentis uiribus, atque
 Exdeuantis eis consilio. ridiculum acri
 Fortius: & melius magnas plerunque secat res.
 Illi, scripta quibus comædia prisca uiris est,
 Hoc stabant: hoc sicut invitandi: quos neque pulcher
 Hermogenes inquam legat, neque simius iste
 Nil præter Caluim, & doctam cantare Catullum.

At magnum fecit, quod uerbis Græca Latinis
 Misceat. o serî studiorum, qui ne putetis
 Difficile, & mirum, Rhodio quod Pitholeonem
 Contigit, at sermo lingua concinnus utraque
 Suauior: ut Chio noto si commissa Falerni est.
 Cum uersus facias, teipsam percontor: an, & cum
 Dura tibi peragenda rei sit causa Petilli
 Scilicet oblitus patriæq; patrisq; Latine
 Cion Pedius causas exudet Poplicola, atque
 Coruinus: patris intermiscere petita
 Verba foris malis, Canusini more bilinguis?
 Atque ego, cum Gracos facerem, natus mare citra,
 Versiculos, ueniit me tali uoce Quirinus
 Post mediam noctem uisus, cum somnia uera:
 In siluam non ligna seras insanius, ac si
 Magnas Gracorum malis implere cæteruas.
 Turgidus Alpinus, ingulat diem Memnona, diuq;
 Dissingit Rheni luteam caput, hæc ego ludo
 Quæ nec in ade sonent certantiq; iudice Tarpæ
 Nec redeant iterum, atque iterum spectanda theatris.
 Arguta meretrice potes, Dauoq; Chremeta
 Eludente senem, comis garrere libellos
 Vnus uirorum Fundani. Pollio regum
 Falla canit pede ter percusso: sorte epos acer,
 Ut nemo, Varius ducit. molle; atque facietion.
 Virgilio annuerunt gaudentes rure camæna.
 Hoc erat, experto frustra Varrone Atacino,
 Atque quibusdam alijs, melius quod scribere possem,
 Inuentore minor: neque ego illi detrahære ausim.
 Hærentem capiti multa cum laude coronam.
 At dixi fluere hunc lulentum: sepe ferentem
 Plura quidem tollenda relinquendis. æge, quasi
 Tu nihil in magno doctus reprendis Homero?
 Nil comis Tragici mutat Lucillius Atti?
 Non ridet uersus Enni græuitate maiores,
 Cum de se loquitur, non ut uisore reprehens?
 Quid uetat, & nosmet Lucilli scripta legentes
 Quærere: num illius, num rerum dura negarit
 Versiculos natura magis factos, & enimes
 Mollius? at sit quis pedibus quid claudere senis;
 Hoc tantum contentus: amet scripsisse ducentos

Ante cibum uersus . totidem canatus : Etruscū
 Quale fuit Cassi rapido feruentius amnis
 Ingenium : capsis quem fama est esse ; librisq;
 Ambustum proprijs : fuerit Lucilius , inquam ,
 Comis & urbanus : fuerit limatior idem ,
 Quam rudis , & Græcis intacti carminis auctor :
 Quamq; poetarum seniorum turba : sed ille ,
 Si foret hoc nostrum fato dilatus in æuū :
 Detereret sibi multa : recideret erpne , quod ultra
 Perfectum traheretur : & in uersu faciendo
 Sæpe caput scaberet : riuos & roderet ungues .
 Sæpe stilum uertas , iterum que digna legi sint ,
 Scripturus : neque , te ut miretur turba , labores ,
 Contentus paucis lectoribus , an tua demens
 Vilibus in ludis dictari carmina malis ?
 Non ego : nam satis est equitem mihi placere : ut audax ,
 Contemptis alijs , explosa Arbuscula dixit .
 Ascen' moneat cimex Pantilius ? aut crucier , quod
 Vellicet absentem Demetrius ? aut quod ineptus
 Farnius Hermogenis lædat conuina Tigelli ?
 Plocius , & Varius , Mæcenæ , Virgiliusq;
 Valgius , & probet hæc Octavius optimus , atque
 Fuscus : & hæc utinam Viscorum laudet , uterque .
 Ambitione relegata te dicere possum
 Pollio , te Messalla tuo cum fratre , simulq;
 Vos Bibuli , & Serui , simul his , te candide Furni :
 Compulures alios , doctos ego quos , & amicos
 Prudens pretereo : quibus hæc , sint qualiacione ,
 Arridere velim , doliturus , si placeant spe
 Deterius nostra . Demetri , teq; Tigelli
 Discipularum infer iubeo plorare cathedras .
 I puer , atque meo citus hæc subscribe libello .

19

M V R A R T T

Q. HORATII FLACCI

S E R M O N V M

LIBER SECVNDVS.

Satyræ primæ Argumentum.

AD Trebatium scripta est Satyra, quæ omnibus notissimus est ex uel Ciceronis Epistolis, uel ex libello Topicorum, quem ad ipsum Cicero misit. Non bene audiebat poeta, quod nimis esset mordax in Satyra, cum Trebatium aliquando consulisset, quid sibi esset faciendum. respondit non esse scribendum Satyras, sed potius Historias Cæsaris celebraret. nihilominus concludit se non posse a Satyra abduci.

S A T Y R A P R I M A.

SUNT quibus in Satyra uidear nimis acer : & ultra
Legem tendere opus : sine neruis altera, quicquid
Compositum, pars esse putat : similesq; meorum
Mille die uersus deduci posse. Trebatii,
Quid faciam, præscribe : quiescat. ne faciam, inquis,
Omnino uersus aio. peream male, si non.
Optimum erat. uerum nequæ dormire. ter uncti
Transnanto Tiberim, somno quibus est opus alto :
Irriguumq; mero sub noctem corpus habento.
Aut, si tantus amor scribendi te rapit, aude
Cæsaris inuicti res dicere, multa laborum.
Præmia laturus. cupidum, pater optime, uires
Deficiunt : neque enim quiuis horrentia pilis
Agmina, nec fracta pereuntes cuspide Gallos,
Aut labentis equo describat uulnera Parthi.
Attamen & iustum poteras, & scribere fortem.
Scipiadam ut sapiens Lucillius. haud mihi deero,
Cum res ipsa feret : nisi dextro tempore, Flacci
Verba per attentam non ibunt Cæsaris aurem.
Cui, male si palpere, recalcitras undique tutus,
Quanto relictus hoc, quam tristi ledere uersu
Pantolabum scurræ, Nomentanumq; nepotem :

Cum

Cum sibi quisque timet, quanquam est intactus, & odit?
 Quid faciam? saltat Milonius: ut semel isto
 Accessit feruor capiti, numerusq; lucernis.
 Castor gaudet equis: ouo prognatus eodem,
 Pugnis. quot capitum viuunt, totidem studiorum.
 Millia. me pedibus delectat claudere verba.
 Lucilli ritu, nostrum melioris utroque.
 Ille velut fidis arcana sodalibus, olim
 Credebat libris: neque, si male cesserat, unquam
 Decurrens alio, neque si bene. quo sit, ut omnis
 Votina pateat veluti descripta tabella,
 Vita sentis. sequor hinc, Lucanus, an Appulus, anceps:
 Nam Venusinus arat finem sub virumque colonus,
 Missus ad hoc, pulsus (vetus est ut fama) Sabellis:
 Qua ne per vacuum Romano incurreret hostis:
 Siue quod Appula gens, seu quod Lucania bellum
 Incureret violenta. sed hic stilus haud petet vltro
 Quenquam animantem: & me, ueluti custodiet ensis.
 Vagina tectus. quem cur distringere coner
 Tutus ab infestis latronibus? o pater, & rex
 Iuppiter, percat positum rubigine telum:
 Nec quisquam noceat cupido mihi pacis. at ille,
 Qui me commorit, (melius non tangere, clamo)
 Flebit: & insignis tota cantabitur urbe.
 Seruius iratus leges minuitur, & vnam:
 Canidia Albuci, quibus est inimica, uenenam:
 Grande malum Turius, si quis se indice certet.
 Vi, quo quisque ualet, suspectos terreat: utq;
 Imperet hoc natura potens, sic collige mecum.
 Dente lupus, cornu taurus petit, unde, nisi intus
 Monstratum? Scaeva uinacem crede nepoti
 Matrem: nil faciet sceleris pia dextera mirum:
 Ut neque calce lupus quenquam, neque dente petit bos.
 Sed mala tollet animum uitiatu melle cicuta.
 Nec longum faciam: seu me tranquilla senectus
 Expectat, seu mors atris circumuolat alis:
 Diues, inops, Roma, seu fors ita iusserit, exul,
 Quisquis erit uita, scribam, color. o puer, ut sis
 Vitalis metuo, & maiorum ne quis amicus
 Frigore te feriat. quid cum est Lucillius ausus
 Primus in hunc operis componere carmina morem,

*Detrahere & pellem, nitidus qua quisque per ora
 Cederet, introrsum turpis? non Lalius, aut, qui
 Duxit ab oppressam meritum Carthagine nomen
 Ingenio offensi? aut laeso doluere Metello?
 Famosisq; Lupo cooperto uersibus? atquã
 Primores populi arripuit, populamq; tributim,
 Scilicet uni æquus uirtuti, atque eius amicis.
 Quin, ubi se a uulgo, & scena, in secreta remorant
 Virtus Scipiadae, & mitis sapientia Lali:
 Nugari cum illo, & discincti ludere, donec
 Decoqueretur olus, soliti. quicquid sum ego, quamuis
 Infra Lucilli censum, ingeniumq; , tamen me
 Cum magnis nixisse inuita fatebitur usque
 Inuidia: & fragili querens illidero dentem,
 Offendet solido. nisi quid tu, doctæ Trebatii,
 Dissentis. equidem nihil hic diffindere possum.
 Sed tamen ut monitus caueas, ne forte negoti
 Incutiat tibi quid sanctarum inscitia legum:
 Si mala condiderit in quem quis carmina, ius est,
 Iudiciumq; . esto, si quis mala: sed bona si quis
 Iudice condiderit laudatur Casare. si quis
 Opprobrijs dignum latrauerit, integer ipse:
 Soluentur risu tabula: tu missus abibis.*

Satyræ secundæ Argumentum.

Luxus uiuendi carpitur. Qui huic uitio erant dediti, sub Ofelli rustici persona taxantur. ostendit quam sit rectius frugalitatem, ac parsimoniam sequi.

S A T Y R A II.

*Q*UAE uirtus, & quanta, boni, sit uiuere paruo:
 (Nec meus hic sermo est: sed, quem praecepit Ofellus
 Rusticus, abnormis sapiens crassaq; Minerva:)
 Discite non inter lances, mensasq; nitentes,
 Cum stupet insanis acies fulgoribus, & cum
 Acclinis falsis animus, meliora recusat:
 Verum hic impransi mecum disquirite. cur hoc?
 Dicam si potero. male uerum examinat omnis

Corruptus

Corruptus index . leporem sectatus , equo ne
 Lassus ab indemito : uel , si Romana fatigat
 Militia assueuium gracari , seu pila uolax ,
 Molliter auslerum studio fallente laborem ,
 Sen te discus agit : pete cedentem aera disco .
 Cum labor extuderit fastidia : siccus , inanis
 Sperne cibum uilem : nisi Hymettia mella Falerno
 Ne biberis diluta . foris est promus : & atrum
 Defendens pisces hiebat mare . cum sale panis
 Latrantem stomachum bene leniet . unde putas , aut
 Qui partum ? non in caro uisore uoluptas
 Siamma , sed in te ipso est . tu pulmentaria quære
 Sudando : pinguem uitij , albicq ; , nec ostrea ,
 Nec scarus , aut poterit peregrina iuuare laqueis .
 Vix tamen eripiam , posito pauone , uelis quin
 Hoc potius , quam gallina tergere palatum ,
 Corruptus uanis rerum : quia ueneat anro
 Rara auis : & picta pandat spectacula canda :
 Tanquam ad rem attingat quicquam . nam uesieris ista ,
 Quam laudas , pluma ? costis num adest bonor idem ?
 Carne tamen quamuis distat nihil : hac magis illa ,
 Imparibus formis deceptum te patet . esto ,
 Unde datum sentis , lupus hic , Tiberinus , an alto
 Captus biet ? pontes inter iactatus , an amnis
 Ostia sub Tusci ? laudas insane trilibrem
 Mullum : in singula quem minuas pulmenta , necesse est .
 Ducit te species , uideo , quo pertinet ergo
 Proceros odisse lupos ? quia scilicet illis
 Maiorem natura modum dedit : his breue pondus ,
 Ieiunus raro stomachus uulgaria temnit .
 Porrection magno magnum spectare catino
 Vellem , ait barpijs gula digna rapacibus . at nos
 Præsentis Austri coquite horum obsonia : quanquam
 Putet aper , rhombusq ; recens , mala copia quando
 Aegrum sollicitat stomachum : cum rapula plenus ,
 Atque acidus mauult inulas . nec dum ennis abacta
 Pauperies epulis regum . nam uilibus ovis ,
 Nigrisq ; est oleis hodie locus . hand ita pridem
 Galloni præconis erat acipensere mensa
 Infamis . quid , tum rhombos minus aquor alebas ?
 Tutus erat rhombus , tutoq ; ciconia nido :

Donec

Donec vos auctor docuit pratorius . ergo
 Si quis nunc mergos suaves edixerit affos:
 Parebit prauis docilis Romana iuuentus.
 Sordidus a tenui victu distabit , Ofello
 Iudice . nam frustra vitium uitaueris illud ,
 Si te alio prauum detorseris . Audienus ,
 Cui Canis ex uero ductum cognomen adharet:
 Quinquemes oleas est , & siluestria corna :
 Ac , nisi mutatum , parcat defundere uinum : &
 Cuius odorem olei nequeas perferre (licebit
 Ille repotia , natales , alios ve dierum
 Festos albatas celebret) cornu ipse bilibri
 Caulibus instillat , ueteris non parcus aceti .
 Quali igitur victu sapiens utetur ? & horum
 Virum imitabitur ? hac urget lupus : hac canis angit ,
 Mundus erit , qui non offendas sordibus : atque
 In neutram partem cultus miser . hic neque seruis ,
 Albuti senis exemplo , dum munera dedit ,
 Saeuus erit : nec sic , ut simplex Naeuius , uictam
 Conuiui praebeat aquam : uictum hoc quoque magnum .
 Accipe nunc , uictus tenuis quae quantaque secum
 Afferat : in primis ualeas bene : nam , uaria res
 Ut noceant homini , credas , memor illius esca .
 Quae simplex olim tibi sederit . at simul assis
 Misceueris elixa : simul conchylia turdis :
 Dulcia se in bilem uertent : stomachoq; tumultum
 Lenta feret pituita . nides , ut pallidus omnis
 Cæna desurgat dubia ? quin corpus onustum
 Hesternis utijs animum quoque prae grauat una :
 Atque affligit humo diuina particulam auræ :
 Aliar , ubi dicto citius curata sopori
 Membra dedit : ueterus praescripta ad munia surgit .
 Hic tamen ad melius poterit transcurrere quondam :
 Siue diem festum rediens aduexerit annus :
 Seu recreare uolet tenuatum corpus : ubiq;
 Accedent anni , & tractari mollius atas
 Imbecilla uolet : tibi quidnam accedet ad istam ,
 Quam puer , & validus praesumit , mollitiem , seu
 Dura valetudo inciderit , seu tarda senectus ?
 Rancidum aprum antiqui laudabant : non , quia nasus
 Illis nullus erat : sed , credo , hac mente , quod hostes

Tardius adueniens, vitiatum commodius, quam
 Integrum edax dominus consumeret. hos vtinam inter
 Heroes natum tellus me prima tulisset.
 Das aliquid famæ? quæ carmine gratior quærens
 Occupat humanam. grandes rhombi, patinaeque
 Grande ferunt vna cum damno dedecus. adde
 Iratum patrum, vicinos, te tibi iniquum,
 Et frustra mortis cupidum, cum deerit egentis
 Aes, laquei pretium. iure, inquis, Trasius istis
 Iurgatur verbis. ego re. figalia magna,
 Diuitiasque habeo tribus ampla regibus. ergo,
 Quod superat, non est, melius quo insomere possis?
 Cur eget indignus? quisquam te diuite? quare
 Templa ruunt antiqua deum? cur, improbe, cara
 Non aliquid patriæ tanto emeturis aceruo?
 Vni nimirum recte tibi semper erunt res?
 O magnus posthac inimicis risus. vterne
 Ad casus dubios fides tibi certius: hic, qui
 Pluribus assuerit mentem, corpusque superbum:
 An, qui contentus paruo, metuensque futuri,
 In pace, vt sapiens, aptarit idonea bello?
 Quo magis his credas: puer hunc ego paruos Osellum.
 Integris opibus noui non latius usum,
 Quam nunc accisis. videas metato in agello
 Cum pecore, & natis fortem mercede colonum,
 Non ego, narrantem, temere edi luce profecta
 Quicquam, præter olus fumosa cum pede perna.
 At, mihi cum longum post tempus venerat hospes:
 Siue operum vacuo gratus conuiuia per imbrem
 Vicinus: bene erat, non piscibus urbe petitis.
 Sed pullo, atque hædo: tum pensilis vna secundas
 Et nux ornabat mensas, cum duplici sicu.
 Post hoc ludus erat cupa posare magistra:
 Ac venerata Ceres, uti culmo surgeret alto,
 Explicuit nino contracta seria frontis.
 Sauiat, atque nouos moueat fortuna tumultus:
 Quantum hinc imminuet? quanto aut ego parcus, aut nos
 O pueri nituistis, ut huc nouus incola uenit?
 Nam propria telluris herion natura neque illum,
 Nec me, nec quenquam statuit. nos expulsi ille:
 Illum aut nequities, aut nostri inscitia iuris.

Postremo expellet certe uiuacior heres.
 Nunc ager Umbreni sub nomine, nuper Oselli
 Dictus, erit nulli proprius: sed cedit in usum.
 Nunc mihi, nunc alij, quocirca niuite sortes:
 Fortiaq; aduersis opponite peſſora rebus.

Satyrae tertiae Argumentum.

Damasippus loquitur.

Cum uellet poeta alios reprehendere, se ipsum reprehendit, ut liberius aliorum uitia possit carpere. ostendit cum homines aliquo uitio laborantes infani sint, Avaro nihil esse stultius.

SATYRA III.

SIC raro scribis, ut toto non quater anno
 Membranam postas, scriptorum quaq; retexens,
 Iratus tibi, quod nimis, somniq; benignus
 Nil dignum sermone canas, quid fiet? ab ipsis
 Saturnalibus huc fugisti. sobrius ergo
 Dic aliquid dignum promissis: incipe: nil est:
 Culpantur frustra calami: immeritusq; laborat
 Iratis natus paries dijs, atque poetis.
 Atqui uultus erat multa, & praeclara minantis,
 Si vacuum tepido cepisset villula testis.
 Quorsum pertinuit stipare Platona Menandro?
 Eupolin, Archilochum, comites educere tantos?
 Inuidiam placare paras uirtute relicta?
 Contemnere miser. uitanda est improba Siren.
 Desidia: aut, quicquid uita meliore parasti,
 Ponendum aequo animo. dii te Damasippe, deaq;
 Verum ob consilium donent tonsore. sed uide
 Tam bene me nosſi? postquam omnis res mea Ianum
 Ad medium fracta est, aliena negotia curo,
 Excussus proprijs. olim nam quarere amabam,
 Quo raser ille pedes lauisset Sisyphus aër:
 Quid sculptum infabre, quid fustum durius esset.
 Callidus huic signo ponebam millia centum:
 Hortos, egregiasq; domos mercarier unius
 Cum lucro noram. unde frequentia Mercuriale
 Imposuere mihi cognomen compita: noui:

Et morbi miror purgatum te illius . atqui
 Emanit veterem mire nouus : vt solet , in cor
 Traiecto lateris , capitisq; dolore ,
 Vt lethargicus hic cum sit pugil , & medicum vrget .
 Dum ne quid simile huic , esto , vt libet . o bone , ne te
 Frustrere , insanis & tu : stultiq; prope omnes :
 Si quid Stertinius veri crepat : vnde ego mira
 Descripsi docilis praecepta haec , tempore , quo m
 Solatus inssit sapientem pascere barbam :
 Atque a Fabricio non tristem ponte reuerti .
 Nam male re gesta cum vellem mittere operto
 Ase capite in flumen : dexter stetit : & , caue saxis
 Te quicquam indignum . pulor , inquit , te malus vrget
 Insanos qui inter vereare insanus haberi .
 Primum nam inquiram , quid sit furere : hoc si erit in te
 Solo : nil verbi , pereas quin fortiter , addam .
 Quem mala stultitia : & , quencunque inscitia veri
 Cecum agit : insanum Chrysippi porficus , & grex
 Autumat . haec populos , haec magnos formula reges .
 Excepto sapiente , tenet . nunc accipe , quare
 Desipiant omnes , aequae ac tu , qui tibi nomen
 Insano posuere . velut siluis , ubi passim
 Palantes error certo de tranite pellit :
 Ille sinistrorsum , hic dextrorsum abit : vnus vtrique
 Error : sed varijs illudit partibus : hoc te
 Crede modo insanum : nibilo vt sapientior ille ,
 Qui te deridet , caudam trahat . est genus vnum
 Stultitia nihilum metuenda timentis : vt ignes ,
 Vt rupes , fluviosq; in campo obstatere queratur .
 Alterum & huic varium , & nibilo sapientius , igne
 Per medios , fluviosq; ruentis . clamet amica
 Mater , honesta soror , cum cognatis , pater , vxor ,
 Hic fossa est ingens : hic rupes maxima : serua :
 Non magis auderit : quam Fufius ebruius olim ,
 Cum Illionam edormit : Catienis mille ducentis ,
 Mater te appello , clamantibus . huic ego vulgum
 Errori similem cunctum insanire docebo .
 Insanit , uetres statuas Damasippus evincendo :
 Integer est mentis Damasippi creditor ? esto :
 Accipe , quod nunquam reddas mihi , si tibi dicam :
 Tu ne insanus eris , si acceperis . ? an magis excors

Reiecta praeda, quam praesens Mercurius fert?
 Scribe decem a Nerio: non est satis: adde Cicuta
 Nodosi tabulas centum: mille adde catenas:
 Effugiet tamen hac sceleratus vinula Protens:
 Cum rapies in iura, malis videntem alienis:
 Fiet aper: modo saxum: & cum uolet, arbor:
 Si male rem gerere insani est: contra, bene sani:
 Putidius multo cerebrum est (mibi crede) Perilli
 Distantis, quod tu nunquam rescribere possis.
 Audire, atque togam iubeo componere, quisquis
 Ambitione mala, aut argenti pallet amore:
 Quisquis luxuria, tristi ne superstitione,
 Aut alio mentis morbo calet: huc propius me,
 Dum doceo insanire omnes; vos ordine adite.
 Danda est ellebori multo pars maxima auaris:
 Nescio an Anticyram ratio illis destinet omnem.
 Heredes Staberi summam incidere sepulchro,
 Ni sic fecissent, gladiatorum dare centum.
 Damnati populo paria, atque epulum, arbitrio Auri:
 Frumenti, quantum metis Africa. siue ego praeue,
 Seu recte: hoc volui: ne sis patruus mihi, credo
 Hoc Staberi prudentem animum iussisse, quid ergo
 Sensit, cum summam patrimoni insculpere saxo
 Heredes uoluit? quoad nixit, credidit ingens
 Pauperiem uitium: & cauit nihil acrius: ut si
 Forte minus locuples vno quadrante penisset,
 Ipse uideretur sibi nequior: omnis enim res,
 Virtus, fama, decus, diuina, humanaque pulchris
 Diuitijs parent: quas qui construxerit, ille
 Clarus erit, fortis, iustus, sapiens ne etiam, & Rex,
 Et, quicquid uolet. hoc, ueluti uirtute paratum,
 Sperant magna laudi fore. quid simile isti
 Gracius Aristippus? qui seruos projicere iurum
 In media iussit Libya: quia tardius irent
 Propter onus segnes. uter est insanius horum?
 Nil agit exemplum, litem quod lite resoluit.
 Si quis emat citharas, emptas comporet in unum,
 Nec studio cithare, nec Musae deditus ulli:
 Si scalpra, & formae non sutor: nautica uela
 Aversus mecaturis: delirus, & amens
 Vndique dicatur merito. quid discrepat istis,

Qui nummos, aurumq; recondit, nescius uti
 Compositis, metuensq; velut contingere sacrum?
 Si quis ad ingentem framenti semper aceruum
 Porrectus vigilet cum longa fuisse, neque illinc
 Audeat esuriens dominus contingere granum:
 Ac potius folijs parvus vescatur amaris:
 Si positis intus Chij, veterisq; Falerni
 Mille cadis: nihil est, tercentum millibus, acre
 Potet acetum: age, si & stramenis incubet, vnde
 Octoginta annos natus, cui stragula vestis,
 Blattarum, ac tinearum epule, puerefeat in arca:
 Nimirum insanus paucis videatur, eo quod
 Maxima pars hominum morbo iactatur eodem.
 Filius, aut etiam hæc libentius ve cibabat heres;
 Dijs inimice senex custodis? ne tibi desit?
 Quantulum enim summe curtabis quisque diem,
 Vngere si caules oleo meliore, caputq;
 Cæperis impexa sædum porrigine? quare;
 Si quidvis satis est: periuras, furtipis, aufero
 Undique? tum sanus? populum si cadere faxit
 Incipias, seruos ve tuos, quos are pararis:
 Insanum te omnes pueri, clamentq; puella.
 Cum laqueo uxorem interimis, matremq; veneno,
 Incolam capite es? quid enim? neq; tu hoc facis Argis,
 Nec ferro: vt demens genitricem occidit Orestes.
 An tu veris eum occisa insavisse parente?
 Ac non ante malis dementem altum furijs, quamvis
 In matris iugulo ferrum tepesceret acutum?
 Quin ex quo est habitus male tuus, mentis Orestes:
 Nil sane fecit, quod tu reprehendere possis:
 Non Piladen ferro violare, ausus ve sororem
 Electram: tantum male dicit atrique, vocando
 Hanc furiam, hunc aliud, insis quod splendida bisis:
 Pauper Opimius argenti positi intus, et auri,
 Qui veientanum seclis potare diebus
 Campana solitus trulla, vappamq; profestis:
 Quondam lethargo grandi est oppressus. vt heres
 Iam circum loculos, & claves læta, enasq;
 Curreret. hinc medicus multum celer, atque fidelis
 Excitat hoc pacto: mensam poni iubet: atque
 Effundi saccos nummorum, accendere plures

Ad numerandum : hominem sic erigit . addit & illud :
Ni tua custodis , audis iam hoc auferet heres .
Men' vino ? ut vinas igitur , vigila , hoc age . quid vis ?
Deficient inopem vena te , ni cibus , atque
Ingens accedat stomacho fultura rienti .
Quid cessas ? agendum sume hoc ptisanarum oryxæ .
Quanti empta ? paruo . quanti ergo ? octo assibus , eben :
Quid refert , morbo : an furtis , pereamq ; rapinis ?
Quisnam igitur sanus ? qui non stultus . quid auarus ?
Stultus & insanus . quid ? si quis non sit auarus :
Con'inuo sanus ? minime . cur Stoice ? dicam .
Non est cardiacus , Craterum dixisse putato ,
Hic agere ; recte est igitur , surgetq ; & negabit .
Quod latus , aut renes morbo dentantur acuto .
Non est periurus , neque sordidus . innolet aquis
Hic porciam Laribus . verum ambitiosus & audax .
Nauiget Antecyram . quid enim differt , barathrone
Dones , quicquid habes , an nunquam vitare paratis ?
Sernius Oppidius Camisi duo pradia diues
Antiquo censu , natis diuise duobus .
Fertur . & hac moriens pueris dixisse vocatis
Ad lectum . post quam te talos , Ahle ; nucsesq ;
Ferre sinu laxo , donare , & ludere , vidi :
Te , Tiberi , numerare : canis abscondere tristem :
Extinui , ne vos ageret vesania discors ,
Tu Nomentanum , tu ne sequerere Cicutam .
Quare per diuos oratus vterque Penates ,
Tu caue ne minuas : tu ne maius facias id ,
Quod satis esse putat pater : & natura coercet .
Præterea ne vos titillet gloria , iure .
Iurando obstringam ambo : vter edilis fuerit , vel
Vestrum prætor : is instabilis , & sacer esto .
In cicere , atque faba bona tu ; perdasq ; lupinis ,
Latus ut in circo spatiere , aut aneus ut fies ,
Nudus agris , nudus nummis insane paternis ?
Scilicet ut plausus . quos fert Agrippa , feras tu
Astuta ingenuum vulpes imitata leonem ?
Nequis humasse velit Atiacem Atrida veras cur ?
Rex sum . nil ultra quero plebeius . & aquam
Rem imperito : ac . si cui videor non iustus , inulto
Dicere , qua sentis , permitto . maxime regum ,

Dii tibi dent capta classem reducere Troia:
 Ergo consulere, & mox respondere licebit?
 Consule. cur Ajax heros ab Achille secundus
 Putrescit, toties seruatis clarius Achillis:
 Gaudeat ut populus Priami, Priamusq; inhumato,
 Per quem tot iuuenes patrio caruere sepulcro?
 Mille ouium insanus morti dedit, inelytam Ulyssesq;
 Et Menelaum una mecum se occidere clamans.
 Tu, cum pro vitula statuis dulcem Aulide natam,
 Ante aras, spargisq; mola caput, improbe, falsa:
 Rectum animi seruas? quorsum? insanus quid enim Ajax
 Fecit, cum strauit ferro pecus? abstulit vim
 Uxore, & nata, mala multa precatus Attilis:
 Non ille aut Tencrum, aut ipsam violauit Ulyssesq;
 Verum ego, ut harentes aduerso listore naves
 Eriperem, prudens placui sanguine diuos.
 Nempe tuo furiose meo, sed non furiosus.
 Qui species alias veris, scelerisq; tumultu
 Permissas capiet commotus habebitur: atque,
 Stultitia ne erret, nihilum distabit, cui ira.
 Ajax immeritos dum occidit, desipit, agnos?
 Cum prudens scelus ob titulos admittis inanes:
 Stas animo? & purum est vitio tibi, cum timidum est cor?
 Si quis leffica mitidam gestare amet agnam:
 Huic vestem, ut nata paret ancillas, paret aurum:
 Pupam, aut pupillam appelles, fortiq; marito
 Destinet uxorem: interdicto huic omne adimat ins
 Prator, & ad sanos abeat tutela propinquos.
 Quid si quis natam pro muta deuouet agnam?
 Integer est animi? ne dixeris. ergo, ubi praua
 Stultitia, hic est summa insania. qui sceleratus,
 Et furiosus erit. quem cepit uitrea fama:
 Hunc circumtonuit gaudens Bellona cruentis.
 Nunc age luxuriam, & Nomentanum arripe mecum.
 Vincet enim stultos ratio insanire nepotes.
 Hic simul accepit patrimoni mille talenta:
 Edicit, piscator uti, pomarius, auceps,
 Vnguentarius, ac Tusci turba impia iuci,
 Cum scurris fartor, cum uelabro omne macellum,
 Mane domum ueniant. quid tunc? uenere frequentes:
 Verba facit leno: quicquid mihi, quicquid & horum

Cuique domi est, id crede tuum, & uel nunc pete, uel cras
 Accipe, quid contra inuenis responderit aquas:
 In niue Lucana dormis ocreatus, ut aprum
 Canem ego. tu pisces biberno ex aquore uerris:
 Segnis ego, indignus, qui tantum possideam: aufer:
 Summe tibi decies: tibi tantundem: tibi triplex,
 Unde uxor media currat de nocte uocata.
 Filius Aesopi detraſtam ex aure Metellæ,
 Scilicet ut decies solidum exſorberet, aceto
 Diluit insignem baccam: qui ſanior, ac ſi
 Illud idem in rapidum flumen, iaceret ne cloacam?
 Quintæ progenies Arri, par nobile fratrum,
 Nequitia & nugis prauorum & amore gemellum.
 Luſcinias ſoliti impenſo prandere coemptas.
 Quorſum abeant ſani? creta, an carbone notandi?
 Aedificare caſas, poſtello adiungere mures,
 Ludere par impar, equitare in arundine longa
 Si quem delectet barbatus: amentia uerſet.
 Si puerilis his ratio eſſe euincet amare
 Nec quicquam diſſerre, utrum ne in puluere trimus
 Quale prius, ludas opus: an meretricis amore
 Sollicitus piores: quero, facias ne, quod olim
 Mutatus Polemon? ponas inſigna morbi,
 Faſciolas, cubital, focalia: potus ut ille
 Dicitur ex collo ſurtim carpiſſe coronas:
 Poſtquam eſt imprauſi correptus uoce miniſtri?
 Porrigis irato puero cum poma, recuſat:
 Summe Catelle: negat. ſi non des, opſat. amator
 Excluſus qui diſtat: agit ubi ſecum, eat, an non,
 Quo rediturus erat non arceſſitus: & hæc
 Luuiſtis foribus? ne nunc, cum me uocet ultro,
 Accedam? an potius mediter finire dolores?
 Excluſit, reuocat: redeam? non, ſi obſecret. ecce
 Seruus non paulo ſapientior. o here, qua res
 Nec modum habet, neque conſilium, ratione, modoq;
 Traſtari non uult. in amore hæc ſunt mala, bellum,
 Pax riuſum. hæc ſiquis tempeſtatis prope ritu
 Mobilia, & cæca fluitantia ſorte, labores
 Reddere certa: ſibi nihilo plus explicet, ac ſi
 Inſanire pareat certa ratione, modoq;
 Quid? ciam Picens excerptens ſemina ponis

Gaudes,

Caudes, si cameram percussisti forte: peres te es?
 Quid? cum balba seris annoso uerba palato,
 Aedificante casae qui sanior? a de cruorem
 Stultitia: atque ignem gladio scirmare: modo, inquam,
 Hellade percussa Marius cum praecipitat se,
 Cerritus fuit? an commota crimine mentis
 Absolues hominem: & sceleris damnabis eundem
 Ex more imponens cognata uocabula rebus?
 Libertinus erat, qui circum circumspicitur
 Lautis mane senex manibus curuebat. & iunum
 Quiddam magnum addens, unum ne surpice morti:
 Dijs etenim facile est, orabat: sanus utrisque
 Auribus, atque oculis: mentem, nisi litigiosus,
 Exciperet dominus, cum uenderes: bos quoque uulgius
 Chryssippus ponit faciunda in gente. Ateneus,
 Iuppiter, ingentes qui d. s. admissisq; dolores:
 Mater ait pueri menses iam quibique cubantis,
 Frigida si puerum quantana reliquerit: illo
 Morte die, quo tu indicis ieiunia, nudus
 In Tiberi stabit. casus & medicus ne lenarit
 Aegrum ex praecipiti, mater delira terabit
 In gelida fixam ripa: febrimq; reducet
 Quo ne malo mentem concussa? timore decorum
 Hac mihi Stertinius sapientum ostentus amico
 Arma dedit: posthac ne compellarer inultus.
 Dixit insanum qui me, totidem audiet: atque
 Respicere ignoto discet pendentia tergo.
 Stoïce, post damnum sic uendas omnia plaris:
 Qua me stultitia (quoniam non est genus unum)
 Insanire putas? ego nam uideor mihi sanus.
 Quid? caput abscissam demens cum portas Agave
 Nati infelici, sibi tum furiosa uidetur?
 Stultum me fateor (liceat concedere ueris)
 Atque etiam insanum: tantum hoc ediffere, quo me
 Aegrotare putes animi uitio. accipe: primum
 Aedificas: hoc est longos imitaris, ab imo
 Ad summum totus moduli bipedalis & idem
 Corpore maiorem rides Turbonis in armis
 Spiritum, & incessum: qui ridiculus minus illo?
 An, quodcumque facit Maccenas, te quoque uerum est,
 Tanto dissimilem, & tanto certare minorem?

Ab'entis

*Absentis rana pullis vituli pede pressis,
 Vnus ubi effugit : matri denarrat, ut ingens
 Bellua cognatos eliserit . illa rogare,
 Quantane ? num tandem, se inflans, sic magna fuisset.
 Maior dimidio . num tanto ? cum magis ; atque
 Se magis inflaret : non , si te ruperis, inquit,
 Par eris . hæc a te non multum abludivit imago.
 Adde poemata nunc : hoc est oleum adde camino :
 Quæ si quis sanus fecit : sanus facis & tu.
 Non dico horrendam rabiem . iam desine . cultum
 Maiorem censu . teneas Damasippe tuis re :
 Mille puellarum , puerorum mille furores.
 O maior tandem parcas insane minori .*

Satyræ quartæ Argumentum.

Catius Epicureus philosophus de quo Cicero in Epist. Ad Cassium.
 Hunc Horatius inducit apud se quærentem quibus nominibus utatur in
 interpretandis, & latine exprimendis quibusdam præceptis Epicureis, quæ
 ad artem Culinariam pertinent,

SATYRA IIIL.

VNDÉ, & quo Catius ? non est mihi tempus, *aventi*
 Ponere signa novis præceptis : qualia vincunt
 Pythagoram, Anytiq; reum, doctumq; Platona.
 Peccatum fateor : cum te sic tempore laeo
 Interpellarim : sed des veniam bonus, oro.
 Quod si interciderit tibi nunc aliquid, repetes mox :
 Siue est natura hoc, sine artis, mirus utroque.
 Quin id erat cura : quo passa cuncta tenerem :
 Ut pote res tenues, tenui sermone peractas.
 Ede hominis nomen : simul & Romanus, an hospes
 Ipsa memor præcepta canam : celabitur auctor.
 Longa quibus facies ovis erit, illa memento,
 Ut succi melioris, & ut magis alba rotundis,
 Ponere : nanque marêm cობibent callosa vitellum.
 Caule suburbano, qui siccis crevit in agris,
 Dulcior . irriguo nihil est elutius horto.
 Si uestertinus subito te oppresserit hospes :
 Ne gallina malum responset dura palato,

Doctus

Doctus eris nimiam misto mersare Falerno.
 Hoc teneram faciet. pratensis optima fungis
 Natura est: alijs male creditur. ille salubres
 Aestates peraget, qui nigris prandia moris
 Finiet, ante grauem quæ legerit arbore solem.
 Ausidius forti miscebat mella Falerno;
 Mendose: quoniam vacuis committere uenis
 Nil, nisi lene, decet: leni præcordia mulo
 Prolueris melius. si dura morabitur alius:
 Mitulus, & uiles pellent obstantia conchæ,
 Et lapathi breuis herba, sed albo non sine Coo.
 Lubrica nascentes implent conchyliæ lunc.
 Sed non omne mare est generosa fertile testæ.
 Murice Baiano melior Lucrina Peloris.
 Ostrea Circeis, Miseno oriuntur echini.
 Pestibus patulis iactas se molle Tarcentum.
 Nec sibi canarum quisquam temere arroget artem,
 Non prius exacta tenui ratione saporum.
 Nec satis est cara pisces auertere mensa,
 Ignarum quibus est ius aptius, & quibus assis
 Languidus in cubitum iam se conuiuia reponet.
 Umber, & iligna nutritus glandæ, rotundas
 Curuat aper lanceis carnem uitantis inertem.
 Nam Laurens malus est, uluis, & arundine pinguis.
 Vineæ summittit capreus non semper edules.
 Fœcundi leporis sapiens sectabitur armos.
 Piscibus, atque auibus, quæ natura, & foret etas
 Ante meum nulli passuit quesita palatium.
 Sunt, quorum ingenium noua tantum crustula promit.
 Nequaquam satis in re una consumere curam:
 Ut si quis solum hoc, mala ne sint vina, laboret;
 Quali perfondat pisces securus oliuo.
 Massica si cælo supponas vina sereno:
 Nocturna, si quid crassi est, tenuabitur aura:
 Et decedet odor nervis inimicus: at illa
 Integrum perdunt lino vitata saporem.
 Surrentina raser qui miscet fœce Falerna
 Vina, columbino limum bene colligit ouo:
 Quatinus iam petit, uoluens aliena utellus.
 Tostis marcentem squillis recreabis, & Asa
 Potorem cochlea. nam lactuca ignarat acri

Post unum stomacho : perna magis, ac magis hillis
 Flagitat in morsus refici : quin omnia malit,
 Quaecunque immundis feruent allata popinis.
 Est opera pretium duplicis pernoscere iuris
 Naturam, simplex & dulci constat olivo:
 Quod pingui miscere mero, iuriaq; decebit:
 Non alia, quam, qua Byzantia putruit orca.
 Hoc ubi confusum sectis inferbuit herbis:
 Corycioq; croco sparsum stetit : insuper addes,
 Pressa Venasfrana quod baca remisit olina.
 Piceis cedunt pomis Tiburtia succo:
 Nam facie praestant, Venucula conuenit ollis.
 Rectius Albanam fumo duraueris vnam.
 Hanc ego cum malis, ego facem primus, & alee,
 Primus & inueni, piper album cum sale nigro
 Incretiam, puris circumposuisse catillis.
 Immane est vitium, dare millia terna macello:
 Angusloq; vagos pisces vrgere catino.
 Magna mouent stomacho fastidia, seu puer vultis
 Traffauit calicem manibus, dum furta liguit:
 Sive gravis veteri cratera limus adhaesit.
 Vilibus in scopis, in mappis, in scobe quantus
 Consistit sumptus? neglectis, flagitium ingens.
 Ten' lapides varios lutulenta radere palma:
 Et Tyrias dare circam illota toralia vestes,
 Oblitum, quanto curam, sumptumq; minorem
 Hac habeant, tanto reprimi iustius illis,
 Quae, nisi diuitibus, nequeunt contingere mensis?
 Docte Cati per amicitiam, diuosq; rogatus
 Ducere me auditum, perges quocunque, memento.
 Nam quamuis referas memori mihi pectore cuncta:
 Non tamen interpres tantundem iuueris. adde
 Pultum, habitumq; hominis : quem tu vidiſſe beatus
 Non magni pendis, quia contigit : at mihi cura
 Non mediocris inest, fontes ut adire remotos,
 Atque haurire quaeam uitae praecepta beatae.

Satyræ quintæ Argumentum.

Auariciam carpit, Vlyſſes inducitur, postquam Tireſiam de reditu interrogauerat, quomodo posset diſſecere.

SATY.

S A T Y R A V.

Hoc quoque, Tiresia, præter narrata, petenti
 Responde: quibus amissas reparare queam res
 Artibus, atque modis. quid vides? iam ne doloſo
 Non satis est Ithacam renehi? patriosq; Penates
 Aspicere? o nulli quicquam mentire, nides, ut
 Nudus, inopsq; domum redeam te nate: neque illic,
 Aut apotheca protis intacta est, aut pecus. atqui
 Et genus, & uirtus, nisi cum re, uilior alga est.
 Quando pauperiem missis ambagibus horres:
 Accipe, qua ratione queas discescere. turdus,
 Sine aliud primum dabitur tibi: deuolet illuc,
 Res tibi magna nitet domino sene: dulcia pomæ,
 Et quoscumque feret cultus tibi fundus honores,
 Ante Larē gusset uenerabilior Lare dines.
 Qui quamuis periurus erit, sine gente, cruentus
 Sanguine fraterno, fugitiuus: ne tamen illi
 Tu comes exterior, si postulet, ire recases.
 Ut ne tegam spurcæ Damæ latus? haud ita Troia
 Me gessi certans semper melioribus. ergo
 Pauper eris. fortem hoc animum tolerare iubebo.
 Et quondam maiora tui. tu protinus, inde
 Diuitias, arisq; tuam, dic augur, acervos.
 Dixi equidem: & dico: captes astutus ubique
 Testamenta senum: neu, si uaser inus, & alter
 Insidiatorem præroso fugerit hamo:
 Aut spem deponas, aut artem illusos omittas.
 Magna, minorue foro si res certabitur olim:
 Vinct uter locuples sine natis, improbus, ultro
 Qui meliorem andax uocat in ius: illius esto
 Defensor. fama ciuem, causaq; priorem
 Sperne, domi si natus erit, secunda ne coniux,
 Quinte puta, aut Publi (gaudent prænomine molles
 Auricula) tibi me tua uirtus fecit amicū.
 Ius anceps noui: causas defendere possim.
 Eripiet quibus oculos citius tibi, quam te
 Contemptum cassa nuce pauperet. hæc mea cura est,
 Ne quid tu perdas: nen sis iocus. ire domum, atque
 Pelliculam curare iube. sis cognitor ipse.

Persta, atque obdura : seu rubra canicula findet
 Infantes statuas : seu pingi tentus omaso
 Furius hibernas cana nive conspuet Alpes.
 Non ne vides, aliquis cubito stantem prope tangens
 Inquiet, ut patiens, ut amicis aptus, ut acer?
 Plures amabunt thumi : & cetaria crescent,
 Si cui præterea ualidus male filius in re
 Præclara sublatus aletur : ne manifestum,
 Calibis obsequium nudet te : leniter in spem.
 Arrepe officiosus : ut & scribare secundus
 Heres : & si quis casus puerum egerit Orco,
 In vacuum venias . perraro hac alea fallit.
 Qui testamentum tradet tibi tumque legendum :
 Abnuere, & tabulas a te remouere memento,
 Sic tamen, ut limis rapias, quid prima secundo
 Cera uelit uersu . solus, multisque coberes,
 Veloci percurte oculo . plerumque recoctus
 Scriba ex quinqueuero coruum deludet hiantem :
 Captatorque dabit risus Nasica Corano :
 Num furis : an prudens ludis me, obscura canendo ?
 O Laertiade, quicquid dicam, aut erit, aut non.
 Diuinare etenim magnus mihi donat Apollo.
 Quid tamen ista uelit sibi fabula, si licet, ede.
 Tempore quo iuuenis Partibus horrendus ab alto
 Demissum genus Aenea, tellure, marique
 Magnus erit : forti nubet procera Corano.
 Filia Nasica metuentis reddere soldum.
 Tum gener hoc faciet : tabulas socero dabit : atque
 Ut legat, orabit . multum Nasica negatas
 Accipiet tandem : & tacitus leget . inuenietque
 Nil sibi legatum, præter plorare, suisque :
 Illud ad hac inbeo : mulier si forte dolosa,
 Libertus ne senem delirum temperet : illis
 Accedas socius : laudes, lauderis ut abrens.
 Adiuvat hoc quoque : sed uincit longe prius, ipsum
 Expugnare caput . scribet mala carmina uectors ?
 Laudato . scortator erit : caue te roget : ultro
 Penelopem facilis potiori trade . putasne ?
 Perduci poterit, tam frugi, tamque pudica,
 Quam nequiere proci recto depellere cursu ?
 Venis enim magnum donandi parca iuuentus :

Nec tantum Veneris, quantum studiosa culina.
 Sic tibi Penelope frugi est. quæ si semel vno
 De sene gustarit, tecum partita lucellam.
 Ut caris, a corio nunquam abstergitur vnto.
 Me sene, quod dicam, factum est vanus improba Tebis.
 Ex testamento sic est elata: cadauer
 Vntum oleo largo nudis humeris tulit heres
 Scilicet elabi si posset mortua: credo,
 Quod nimium insliterat viventi. cautus adito:
 Ne defis opera: reue immoderatus abundes.
 Difficilem, & morosum offendet garrulus. vltro
 Non etiam fileas. Datus sis comicus: atque
 Stes capite obstipo, multum similis metuenti
 Obsequio grassare: mone, si increbruit auræ:
 Cautus uti velet carum caput: extrahe turbam
 Oppositis humeris. aurem substringe loquaci:
 Importunus amat laudari? donec ore, iam
 Ad celum manibus sublatis, dixerit, urge: &
 Crescentem tumidis infla sermonibus utrem.
 Cum te servitio longo, circaque leuaret:
 Et certum vigilans, quarta sit partis Ulysses
 Audieris, heres. ergo nunc. Dama sodalis
 Nusquam est? unde mihi tam sortem, tamque fidelem?
 Sparge subinde: & si paulum potes, illacrymare. est
 Gaudia prodentem vultum celare. sepulcrum
 Commissioni arbitrio, sine sordibus extruere. finis
 Egregie factum laudet uicinia. si quis
 Forte coheredum senior male tussiet: huic tu
 Dic, ex parte tua, seu fundi; sine domus sit
 Emptor, gaudentem nummo te addicere. sed me
 Imperiosa trahit Proserpina: uine, ualeque.

Satyræ sextæ Argumentum.

Paucis contentum esse debere eum, qui modestus sit ostendit, natura hi-
 hil superflui desiderante. laudat rusticam uitam, quæ ab omni luxu abest.
 declarat quod cum quis id quod optarit per modestiam fuerit assecutus, eo
 contentum esse debere hominem.

S A T Y R A V I.

Hoc erat in votis: modas agri non ita magnus,
 Hortus ubi, & tecto vicinus iugis aque fons,

Et paulum silua super his foret . auctius , atque
 Dij melius fecere . bene est nihil amplius oro
 Maia nate : nisi , vt propria hac mihi numera faxis :
 Si neque maiorem feci ratione mala rem :
 Nec sum facturus vitio , culpa re minorem .
 Si veneror stultus nihil horum , o si angulus ille
 Proximus accedat : qui nunc denormat agellum :
 O si urnam argenti fors qua mihi monstret : vt illi,
 Thesauro inuento qui mercenarius agrum
 Illum ipsum mercatus arauit diues amico
 Hercule : si , quod adest , gratum inuat : hac prece te oro
 Pingue pecus domino facias , & cetera , prater
 Ingenium : vtq; soles , custos mihi maximus adsis .
 Ergo vbi me in montes , & in arcem ex vrbe remoui :
 Quid prius illustrem satyris , Musaq; pedestri ?
 Nec mala me ambitio perdit , nec planctus Auster .
 Autumnusq; grauis , Libitina quastus acerba .
 Matutine pater , seu Iane libentius audis ,
 Unde homines operum primos , vitæq; labores
 Instituunt (sic dijs placitum) tu carminis esto
 Principium . Roma sponsorem me rapis : cin ,
 Ne prior officio quisquam respondeat , vrge :
 Siue Aquilo radit terras : seu briana nivalcm
 Interiore diem gyro trahit : ire necesse est .
 Post modo , quod mi obsit clare , certumq; locuto ,
 Luctandum in turba , facienda iniuria tardis .
 Quid vis insane ? & quas res agis ? improbus vrget
 Iratâs precibus . tu pulses omne , quod obstat ,
 Ad Mæcenatem memori si mente recurras .
 Hoc inuat : & melli est : non mentiar . at simul atras
 Ventum est Esquilias : aliena negocia centum
 Per caput , & circa salinut latus . ante secundam
 Roscius orabat , sibi adesses ad puteal cras .
 De re communi scriba magna , atque noua te
 Orabant hodie meminisses Quinte reuerti .
 Imprimat his , cura , Mæcenas signa tabellis .
 Dixeris , experiar : si vis , potes addit : & instat .
 Septimus octauo propior iam fugeris annus ,
 Ex quo Mæcenas me cepit habere suorum
 In numero : duntaxat ad hoc , quem tollere rheda
 Vellet iter faciens : & cui concedere nugas

Hoc genus . hora quota est ? Thrax est Gallina Syro par :
 Matutina parum cautos iam frigora mordent :
 Et , qua rimosa bene deponuntur in aure .
 Per totum hoc tempus subiefflor in diem , & horam
 Inuidia : nosser ludos spectauerat vna :
 Luserat in campo , fortuna filius , omnes .
 Frigidus a rostris manat per compita rumor ?
 Quicumque obuius est , me consilii : o bone (nam te
 Scire , deos quoniam propius contingis , oportet)
 Num quid de Dacis audisti ? nil equidem . vt tu
 Semper eris derisor . at omnes dij exagitant me ,
 Si quicquam . quid ? militibus promissa , Triquetra ,
 Prædia Caesar , an est Itala tellure daturus ?
 Iurantem me scire nihil , mirantur , vt vnum
 Scilicet egregij mortalem , atq; silenti :
 Perditur hæc inter misero lux , non sine votis .
 O rus , quando ego te aspiciam ? quandoq; licebit
 Nunc veterum libris , nunc somno , & inertibus horis
 Ducere sollicita incunda obliuia vita ?
 O , quando faba Pythagora cognata , simulq;
 Vncta satis pingui ponentur oluscula lardo ?
 O noctes cænaq; deum : quibus ipse , meiq;
 Ante Larem propriam vescor : vernasq; procaces
 Pa'co libatis dapibus . prout cuique libido est ,
 Siccat inæquales calices conuina , solutus
 Legibus insanis : seu quis capit actia fortis
 Pocula : seu modicis vne'cit latius . ergo
 Sermo oritur non de villis , domibus ve alienis :
 Nec male , nec ne Lepos saltet : sed , quod magis ad nos
 Pertinet , & nescire malum est , agitamus : vtrumne
 Diuitijs homines , an sint virtute beati :
 Quid ve ad amicitias , vsus , rectissime trahat nos :
 Et quæ sit natura boni : summumq; quid eius .
 Cernius hæc inter vicinus garrat aniles
 Ex re fabellas : nam si quis laudat Arelli
 Sollicitas ignarus opes , sic incipit . olim
 Rusticus urbanum murem mus paupere fertur
 Accepisse cauo , veterem vetus hospes amicum ,
 Affer , & attentus quasitis : vt tamen arctum
 Solueret hospitij animum : quid multa ? neque illi
 Sepositi ciceris , nec longæ inuidit æuæ :

Aridum & ore ferens acinum, semeaq; lardi
 Frustra dedit cupiens varia fastidia cana
 Vincere, tangentis male singula dente superbo:
 Cum pater ipse domus palea porrectus in horna
 Effset ador, loliumq; , dapis meliora relinquens.
 Tandem urbanus ad hunc, qui te iuuat, inquit, amice,
 Prærupti nemoris patientem vivere dorso?
 Vin' tu homines, urbemq; feris præponere siluis?
 Carpe viam (mibi crede) comes: terrestria quando
 Mortales animas viuunt sortita: neque vlla est
 Aut magno, aut paruo leih fugæ. quo, bone, circa,
 Diu licet, in rebus incurdis viue beatus:
 Viue memor, quam sis aui breuis. hæc vbi dicta
 Agrestem pepulere: domo lenis exilit. inde
 Ambo propositum peragunt iter, vrbis auentes
 Mania nocturni subrepere. iamq; tenebat
 Nox mediani cali spatium: cum ponit vterque
 In locuplete domo vestigia: rubro vbi cocco
 Tincta super lectos canderet vestis eburnos:
 Multaq; de magna superessent fercula cana:
 Quæ procul extructis inerant hesternæ canistris.
 Ergo, vbi purpurea porrectum in veste locauit
 Agrestem: veluti succinctus cursitat hospes:
 Continuatq; dapes: nec non vernaliter ipsis
 Fungitur officijs, prælambens omne, quod affert.
 Ille cubans gaudet mutata sorte bonisq;
 Rebus agit latum conuiuium, cum subito ingens
 Valuarum strepitus lectis excussit vtrunque.
 Currere per totum pauidi conclauæ: magisq;
 Exanimes trepidare, simul domus alta Molossis
 Personuit canibus. tum rusticus, haud mibi vita
 Est opus hac, ait: & valeat. me silua, cauusq;
 Tutus ab insidijs tenui solabitur eruo.

Satyræ septimæ Argumentum.

Mos fuit in saturnalibus licentiam seruis concedere. Inducitur seruus liberius a domino quærere, ut rectum daret consilium: colligitur non ab esse seruorum etiam morita non repudiare.

S A T Y R A VII.

IANDVDVM ausculto : & cupiens tibi dicere seruus
 Pauca, reformido . Dauid ne ? ita , Dauid , amicum
 Mancipium domino , & frugi , quod sit satis : hoc est,
 Ut uitale putes . age , libertate Decembri,
 (Quando ita maiores uoluerunt) utere : narra .
 Pars hominum uitij gaudet constanter : & urget
 Proposium : pars multa natat , modo recta capeffens,
 Interdum paruis obnoxia . saepe notatus
 Cum tribus annellis , modo lena Priscus inani
 Vixit inaequalis : clauum ut mutaret in horas :
 Aedibus ex magnis subito se conderet , unde
 Mundior exiret uix libertinus honeste .
 Iam mæchus Roma , iam mallet doctus Athenis
 Viuere : Vertumnis , quotquot sunt , natus iniquis .
 Scurra Volaneriis , postquam illi infla chiragra
 Contudit articulos : qui pro se tolleret , atque
 Mitteret in pyrgum talos , mercede diurna
 Conditum paui . quanto constantior idem
 In uitij , tanto leuius miser , ac prior ille :
 Qui iam contento , iam laxo fime laborat .
 Non dices hodie , quorsum hæc tam putida tendant
 Furcifer ? ad te , inquam . quo pacto pessime ? laudas
 Fortunam , & mores antiqua plebis : & idem ,
 Siquis ad illa deus subito te agat , usque recuses :
 Aut quia non sentis , quod clamas , rectius esse :
 Aut quia non firmus rectum defendis : & hæres ,
 Nequequam cæno cupiens euellere plantam .
 Romæ rus optas : absentem rusticus urbem
 Tollis ad astra lenis . si nusquam es forte uocatus
 Ad cenam , laudas securum olus : ac , uelut nusquam
 Vincit eas , ita te felicem dicis , amasq ; ,
 Quod nusquam tibi sit potandum . iusserit ad se
 Macenas seruum sub lianina prima uenire :
 Conuiuiam , nemon oleum feret ocys ? & equis
 Audis ? cum magno blateras clamore : furisq ; .
 Mulius , & scurra tibi non referenda precati
 Discedunt . etenim fateor , me dixerit ille
 Duci uentre leuem , nasum nidore supinor

Imbecillus, iners, sim quiduis, adde popino,
 Tu cum sis quod ego, & fortassis nequior, ultro
 Infectere uelut melior? verbisq; decoris
 Obuoluas vitium? quid si me stultior ipse
 Quingentis empto drachmis deprenderis? aufer
 Me vultu terrere: manum stomachumq; teneto:
 Dum que Crispini docuit me ianitor, edo,

Te coniux aliena capit: meretricula Dauidan.
 Peccat pter nostrum cruce dignius? acris ubi me
 Natura incendit, sub clara nuda lucerna
 Quaecunque excepit turgentis verbera caudę
 Clinibus, aut agitauit equum lasciuia supinum,
 Dimittit neque famosum, neque sollicitum, ne
 Ditiior, aut formę melioris metiar eodem.

Tu cum proiectis insignibus, annulo equestris,
 Romanoq; habitu, prodix ex indice Dama
 Turpis, odoratum caput obscurante lacerna:
 Non es quod simulas? metuens induceris, atque
 Altercante libidinibus tremis ossa pauore.
 Quid refert tui virgis? ferroq; necari?
 Auctoratus eas? an turpi clausus in arca,
 Quo te dimisit peccati conscia herilis
 Contractum, genibus tangas caput? est ne marito
 Matrone peccantis in ambos iusta potestas?
 In corruptorem vel inflior? illo tamen se
 Non habitu, mutat ne loco peccat ne superne,
 Cum te formidet mulier: neque credat amanti.
 Ibis sub furcam prudens: dominoq; furenti,
 Committes rem omnem, & vitam, & cum corpore famam.
 Euasli? credo, metues: doctusq; canebris.
 Quares, quando iterum paueas: iterumq; perire
 Possis. o toties seruus: que bellua, ruptis
 Cum semel effugit, reddet se praua catenis?
 Non sum machus, ais. neque ego hercule fiam, vbi vasa
 Prætereo sapiens argentea. tolle periculum,
 Iam uaga profiliet frenis natura remotis.
 Tu ne mihi dominus, rerum imperijs, hominumq;
 Tot, tantisq; minor? quem ter uindicta, quaterq;
 Imposita haud vnquam misera formidine priuet?
 Adde supra dictis, quod non leuius ualeat. nam
 Sine uicarius est, qui seruo paret: tui mos

Satyræ octauæ Argumentum.

Describitur cœna Nasidieni Epicurei, in qua luxum carpens, Epicureos deridet.

SATYRA VIII.

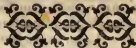
VT Nasidieni inuit te cœna beati?
 Nam mihi quærenti conuiuiam dictus hære illis
 De medio potare die. sic, vt mihi nunquam
 In vita fuerit melius. da, si graue non est,
 Qua prima iratum ventrem placaueris esca.
 In primis Lucanus aper, leni fuit Austro
 Captus, vt aiebat cœna pater. acria circum
 Rapula, lactuca, radices, qualia lassum
 Teruellunt stomachum, siser, alec, facula Coa.
 His vbi sublati, puer alte cinctus, acernam
 Gausape purpureo mensam perierit: & alter
 Sublegit, quodcumque iaceret inutile, quodq;
 Posset canantes offendere: vt Attica virgo
 Cum sacris Cereris, procedit fuscus Hydaspes
 Cacuba vina ferens, Alcon Chium maris experts.
 Hic verus, Albanum Mycenæ, siue Falernum
 Te magis appositis delectat: habemus vtrumque.
 Diuitias miseras. sed queis canantibus vna
 Fundani pulchre fuerit tibi, nosse laboro.
 Summus ego, & prope me Viscus Turmus, & infra,
 Si memini, Varius cum Seruilio Balatrone
 Vibidius: quos Macenas adduxerat umbras:
 Nomentanus erat super ipsum, Porcius infra,
 Ridiculus totas simul absorbere placentas.
 Nomentanus ad hoc, qui, si quid forte lateret,
 Indice monstraret digito. nam cetera turba,
 Nos, inquam, canamus aues, conchyliæ, pisces,
 Longe dissimilem noto celantia succum:
 Vt vel continuo patuit, cum passeris, atque
 Ingustata mihi porrexerat ilia rhombi.
 Post hæc me docuit melimala rubere, minorem
 Ad lunam delecta. quid hoc intersit: ab ipso
 Audieris melius. tum Vibidius Balatroni.

Nos, nisi damnoſe bibimus, moriemur inulti.
 Et calices poſcit maiores. vertere pallor
 Tum parochi faciem nil ſic metuentis, vt acres
 Potores: vel, quod maledicunt liberius: vel,
 Fernida quod ſubtile exſurdant vina palatum.
 Imuertunt Aliphanis vinaria tota
 Vibidius, Balatroq; ſecutis omnibus imis.
 Conuiua leſti nihilum nocuere lagenis.
 Aſſertur squillas inter muræna natantes
 In patina, porrecta ſub hoc herus, hæc grandida, inquit.
 Capta eſt, deterior poſt partem carne, futura.
 His miſtum ius eſt oleo, quod prima Venafii
 Preſſit cella, garo de ſuccis piſcis Iberi,
 Vino quinquenni, verum citra mare nato,
 Dum coquitur: coſto Chium ſic conuenit, vt non
 Hoc magis vllum aliud: pipere albo, non ſine aceto,
 Quod Methymmaam vitio mutauerat ruam,
 Erucas virides, iudis ego primus amaris
 Monſtravi incoquere, illutos Curtillus echinos.
 Vt melius muria, quam teſta marina remittit.
 Interea ſuſpenſa graues aulea ruinas
 In patinam fecere, trahentia pulueris atri,
 Quantum non Aquilo Campanis excitat agris:
 Nos maius veriti, poſtquam nihil eſſe pericli
 Senſimus, erigimur. Ruſus poſito capite, vt ſo
 Filius immaturus obiſſet, flere. quis eſſet
 Finis: ni ſapiens ſic Nomentanus amicum
 Tolleret? heu Fortuna, quis eſt crudelior in nos
 Te deus? vt ſemper gaudes illudere rebus
 Humanis? Varius mappa compeſcere riſum
 Vix poterat. Balathro ſuſpendens omnia naſo,
 Hæc eſt conditio viuendi aiebat: eoq;
 Reſponſura tuo nunquam eſt par fama labori.
 Te ne, vt ego accipiar laute, torquerier omni
 Sollicitudine diſtrectum? ne panis aduſtus,
 No male conditum ius apponatur? vt omnes
 Præcinſi recte pueri, contiq; miuiſſrent?
 Adde hos præterea caſus: aulea ruent ſi,
 Vt modo: ſi patinam pede lapſus frangat agaſo.
 Sed conuiuatoris, uti ducis ingenium res
 Aduerſe nudare ſolent: celare ſecunda.

Nasidienus ad hæc : tibi dii , quæcumque præceris ,
Commoda dent : ita uir bonus es , conuiuq; comis.
Et soleas poscit . tum in lecto quoque iuderes
Stridere secreta diuisis aure susurros .

Nullos his mallet ludos spectasse : sed illa ..
Redde age , qua deinceps risisti . Vibiudus dum
Quærit de pueris , num sit quoque fracta lagena :
Quod sibi poscenti non dentur pocula : dumq;
Ridetur fideis rerum Balatrone , secundo
Nasidiene redis mutata frontis , ut arte

Emendaturus fortunam . deinde secuti
Mazonomo pueri magno discerptæ ferentes
Membra gruis sparsi sale multo , non sine farre :
Pinguibus & fideis pastum iecur anseris albi ,
Et leporum auulsos , ut multo suauius , armos ,
Quam si cum lumbis quis edit . tum pectore adusto
Vidimus & merulas poni , & sine clune palumbes :
Suauis res , si non causas narraret earum , &
Naturas dominus : quem nos sic fugimus ulti ,
Vt nihil omnino gustaremus : uelut illis
Canidia afflasset peior serpentibus Afri .

Peccet ad extremum ridendus, & illa ducat.
 Nunc itaque & uersus, & cetera ludicra pono.
 Quid uerum, atque decens, curo, & rogo: & omnis in hoc sum.
 Ac ne forte roges, quo me duce, quo Lare tueri:
 Nullius addictus iurare in uerba magistri,
 Quo me cunque rapit tempestas, deferor hospes.
 Nunc agilis sis, & mersor ciuilibus indis
 Virtutis uera custos, rigidusq; sarellis:
 Nunc in Aristippi furtim precepta relabor,
 Et mihi res, non me rebus subiungere conor.
 Ut nox longa, quibus mentitur amica, diesq;
 Longa uidetur opus debentibus: ut piger annus
 Pupillis, quos dura premit custodia matrum:
 Sic mihi tarda fluunt, ingrataq; tempora; quæ spem,
 Consiliumq; morantur agendi naniter id, quod
 Aeque pauperibus prodest, locupletibus eque:
 Aeque neglectum pueris, senibusq; nocebit.
 Restat, ut his ego me ipse regam, solerq; elementis.
 Non possis oculo quantum contendere Lynceus:
 Non tamen iccirco contemnas lippus imago:
 Nec, quia desperes inuelli membra Glyconis,
 Nodosa corpus nolis prohibere chiragra.
 Est quoddam prodire tenus, si non datur ultra.
 Feruet auaritia, miseroq; Cupidine pectus?
 Sunt uerba, & nocet, quibus hunc lenire, dolorem.
 Possis, & magnam morbi deponere partem.
 Laudis amore tumes? sunt certa pericula, quæ te
 Ter pure lecto poterunt recreare libello.
 Inuidus, iracundus, iners, uinosus, amator,
 Nemo adeo ferus est, ut non mite, cerce possit,
 Si modo cultura patientem commodet aurem.
 Virtus est uitium fugere: & sapientia prima,
 Stultitia caruisse. uides, quæ maxima credis
 Esse mala, exiguum censum, turpemq; repulsam,
 Quanto denites animi, capitisq; labor.
 Impiger extremos curris mercator ad Indos,
 Per mare pauperiem fugiens; per saxa, per ignes.
 Ne cures ea, quæ stulte miraris, & optas:
 Discre, & audire, & meliori credere non uis?
 Quis circum pagos, & circum compita pugna,
 Magna coronari contemnat Olympia; cui spes,

Cui sit conditio dulcis sine puluere palma?
 Vilis argentum est auro, virtutibus aurum.
 O cines, cines: quarenda pecunia primum est,
 Virtus post nummos. hæc laurus summus ab imo
 Perdocet: hæc recinunt iuvenes dictata, senesq;
 Lauro suspensi loculos, tabulamq; lacerto.
 Si quadrigentis sex septem millia desunt,
 Est animus tibi, sunt mores, & lingua, fidesq;
 Plebs eris. at pueri ludentes, rex eris, aiunt,
 Si recte facies. hic murus aeneus esto,
 Nil conscire sibi, nulla pallescere culpa.
 Roscia, dic sodes, melior lex, an pueriorum est
 Nania, qua regnum recte facientibus offert,
 Et maribus Curijs & decantata Camillis?
 Is tibi melius suadet, qui, ut rem facias rem.
 Si possis recte: si non, quocumque modo rem:
 Ut propius spectes lacrymosa poemata Puppi:
 An, qui fortuna te respondere superba
 Liberum, & erectum presens hortatur. & optat?
 Quod si me populus Romanus forte roget, cur
 Non, ut porticibus, sic iudicijs fruatur hysdem,
 Nec sequar, aut fugiam, que diligit ipse, uel odit:
 Olim, quod uulpes egroto cauta leoni
 Respondit, referam: quia me negligia terrens
 Omnia te aduersum spectantia, nulla retrorsum.
 Bellua multorum es capitum. nam quid sequar? aut quera?
 Pars hominem gestit conducere publica: sunt, qui
 Frustris, & pomis uiduas uenentur auaras,
 Excipiantq; senes, quo in uiuaria iurant.
 Multis occulto crescit res senore. uerum
 Esto alijs alios rebus, studijsq; teneri:
 Iidem eadem possunt ne horam durare probantes?
 Nullus in orbe sanus Baijs præluet amans,
 Si dixit diues: lacus, & mare sentit amorem.
 Festinantis heri, cui si uiriosa libido
 Fecerit auspicion: cras ferramenta Theanum
 Tolleret fabri. lectus. Genialis in aula est?
 Nil ait esse prius, melius nil ex libe uita.
 Si non est: iurat bene solis esse maritis.
 Quo teneam uultus mutantem Protea nodo?
 Quid pauper & ride. mutat canacula, lectos,

Balnea,

*Balnea tonsores : conducto nauigio aque
 Nauseat , ac locuples , quem ducit priua trivemis .
 Si curtatus inaequali tonsore capillos
 Occurri : rides . si forte subucula pexa
 Trita subest tunice : uel si toga dissidet impar :
 Rides . quid , mea cum pugnat sententia secum ?
 Quod petijt , spernit : repetit ; quod nuper omisit :
 Aestuat , & uitę disconuenit ordine toto :
 Diruit , adificat , mutat quadrata rotundis .
 Insanire putas solemnia me : neque rides :
 Nec medici credis , nec curatoris eger
 A pretore dati : rerum tutela mearum
 Cum sis , & praeue sectum stomacheris ob inguem
 De te pendentis , te respicientis amici .
 Ad summam , sapiens vno minor est Ioue , diues ;
 Liber , honoratus , pulcher , rex denique regum :
 Praecipue sanus , nisi cum pituita molesta est .*

Argumentum.

Hac Epistola uoluit homines ad uirtutem hortari . & a stultitię abduce-
 re . Laudat Homerum , ostenditq; eius libros exemplar uitę habere , qui sub
 Vlysis persona docet qualis debeat esse homo , & quid ualeat uirtus ad bea-
 tam uitam degendam . Et in Iliade quot malorum causa sint animi pertur-
 bationes . Id eleganter facit .

Epist. II. Ad Lollium .

TROIANI belli scriptorem , maxime Lolli ,
 Dum tu declamas Romę , Praeneste relegi :
 Qui , quid pulchrum , quid turpe : quid utile , quid non .
 Plenus , ac melius Chrysi . po . & Crantore dicit .
 Cur ita crediderim , nisi quid te detinet , audi .
 Fabula , qua Paradis propter narratur amorem ,
 Gręcia barbaris lento collisa duello ,
 Stultiorum regum , & popularium continet essus .
 Antenor censet belli praecidere causam .
 Quid Paris ? ut saluus regnet , uiuatq; beatus :
 Cogi posse negat . Nestor componere lites
 Inter Peliden festinat , & inter Atriden .
 Hunc amor , ira quidem communiter urit utrumque .

Quicquid

Quicquid delirant reges, plebsuntur Achiui.
 Seditio, dolis, scelere, atque libidine, & ira
 Iliacos intra muros peccatur, & extra.
 Rursus quid uirtus, & quid sapientia possit,
 Vtile proposuit nobis exemplar. Ulysses
 Qui domitor Troia, multorum prouidus urbes,
 Et mores hominum inspicit: latumque per aquor,
 Diem sibi, diem locis reditum parat, aspera multa
 Pertulit, aduersis immerlabilis undis.
 Sirenan voces, & Circa pocula nosti.
 Qua si cum socijs stultus, cupidusque bibisset:
 Sub domina meretrice fuisset turpis, & excors.
 Vixisset canis immundus, uel amica lupo sus.
 Nos numerus sumus, & fruges consumere nati,
 Sponsi Tenelopa, nebulones, alcinoique
 In cute curanda plus aquo operata iuuentus:
 Cui pulchrum fuit in medios dormire dies, &
 Ad strepitum cithara cessationem ducere curam.
 Ut iugulent homines, surgant de nocte latrones:
 Ut teipsum serues, non expetis, utique A.
 Si noles sanus, curre: hydropicus. & ni
 Patesces ante diem librum cum lumine: si non
 Intendes animam studijs, & rebus honestis:
 Inuidia, uel amore uigil torquere. nam cur,
 Que laedunt oculos festinas demere? si quid
 Est animum, differs curandi tempus in annum.
 Dimidium facti, qui caput habet, sapere aude:
 Incipe. uiuendi recte qui prorogat horam,
 Rusticus expectat dum desinuat annis: at ille
 Labitur, & labetur in omne uolubilis aeuum.
 Quiritur argentum, puerisque beata creandis
 Uxor, & inculta pacantur uomere silus.
 Quod satis est, cui contingit, nihil amplius optet.
 Non domus, & fundus, non aris aceruus, & auri
 Aegroti domini deduxit corpore febres,
 Non animo curas. naleas possessor oportet,
 Si comporatis rebus bene cogitat uitam.
 Qui cupit, aut metuit, iuuat illum sic domus, aut res,
 Ut lippum pictae tabulae, fomenta podagram,
 Auriculas cithara collecta sorde dolentes.
 Sincerum est rasi uas, quodcumque insundis, accescit.

Sperne uoluptates, nocet empti dolore uoluptas.
 Semper auarus eget. certum toto pete finem.
 Inuidus alterius rebus maurescit opinis.
 Inuidia Siculi non inuenere tyranni.
 Maius tormentum. qui non moderabitur ira,
 Infestum uolet esse, dolor quod sua erit, & mens,
 Dum penas odio per uim festinat inulco.
 Ira furor breuis est. animum rege: qui, nisi paret,
 Imperat, hunc frenis, hunc tu compeſce catena.
 Fingit equum tenera docilem cernice magister,
 Ire uiam, quam monstrat eques. nenaticus, ex quo
 Tempore cerninam pellem latrauit in aula,
 Militat in siluis catulus. nunc adhibe puro
 Pectore herba puer, nunc te melioribus offer.
 Quo semel est imbuta recens, seruabit odorem.
 Testa diu: quod si cessas, aut strenuus anteis:
 Nec tardum opperor, nec praecedentibus insto.

Argumentum.

Horatii familiarissimus fuit Iulius Florus. is est ad quem scripsit pulcherrimum carmen de Pindari laudibus. tota bella est. cupit cognoscere de amicis. reprehendit Celsum, qui aliorum scripta sibi uendicabat.

Epist. III. Ad Iulium Florum.

I VLI Flore quibus terrarum militet oris
 Claudius Augusti priuignus, scire laboro.
 Thraë ne vos Hebrusq; nuali compede uinctus,
 An freta vicinas inter currentia turres,
 An pingues Asia campi, collesq; morantur?
 Quid studiosa choirs operum struit? hæc quoque curo.
 Quis sibi res gestas Augusti scribere sumit?
 Bellæ quis, & paces longum diffundit in ænum?
 Quid Titius, Romana breui venturus in ora?
 Pindarici fontis qui non expalluit haustus,
 Fastidire lacus, & rinos ausus apertos:
 Ut valet? ut meminit nostri? fidibus ne Latinis
 Thebanos aptare modos studet auspice Musa?
 An tragica desanit, & ampullatur in arse?

Quid

EPISTOLARVM

Quid mihi Celsus agit? monitus, ^{multumq;} monendus
 Privatitas ut quærat opes. & tangere nitet
 Scripta, palatinus quacunq; recepit, Apollo
 Ne, si forte suas repetitum uenerit olim,
 Grex auium plumas: moueat cornicula risum.
 Fortinis nudata coloribus, ipse quid audes?
 Quæ circumlitas agilis thyma? non tibi paruum
 Ingenium est, non incultum, nec turpiter hirtum.
 Seu linguam caufis acuis, seu cinica, ipse
 Respondere paras, seu condis amabile carmen:
 Prima feres edera nicticris pramias. quid si
 Frigida curarum fomenta relinquere posses:
 Quo te caleſtis ſapientia duceret, ires.
 Hoc opus, hoc ſtudium parui properemus, & ampli:
 Si patria uolumus, ſi nobis uiuere cari:
 Debes hoc etiam reſcribere, ſi tibi cura,
 Quanta conueniat Munatius; an male ſarta
 Gratia nequicquam coit, & reſcinditur: at nos
 Seu calidus ſanguis, ſeu rerum uſcitia uexat,
 Indomita ceruice ſeros: ubicunq; loquor,
 Viuitis, indignis fraternum rumpere ſædus,
 Paſſitur in ueſtrum reditum notua iuuenca.

Argumentum.

Quamuis grauiſſimas ſententias tractet, hac Epiſtola tamen more Epicureorum Tibullum hortatur, ut cum diues ſit, & iuuenis, uoluptati indulgeat, præſertim cum ſit moriendum.

Epist. II. Ad Albiū Tibullum.

ALBII, noſtrorum ſermonum candide iudex,
 Quid nunc te dicam facere in regione Pedana?
 Scribere, quod Caſſi Parmenſis opuscula uincat?
 An tacitum ſiluas inter reptare ſalubres,
 Curantem quicquid dignum ſapiente, bonoq; eſt?
 Non tu corpus eras ſine peſtore. dij tibi formam:
 Dij tibi diuitias dederant, artemq; fruendi.
 Quid uomeat dulci nutricula mains alumno:
 Quam ut ſapere, & ſari poſſit, quæ ſentiat, utq;

Gratia,

Gratia, fama, ualetudo contingat abunde,
 Et mundus uictus non deficiente crumena?
 Inter spem, curamq; timores inter, & iras.
 Omne crede diem tibi diluxisse supremum.
 Grata superuenit, qua non sperabitur, hora.
 Me pinguem, & nitidum bene curata cute uise:
 Cum ridere uoles Epicuri de grege porcum.

Argumentum.

Docet quomodo diuiti uiuendum sit. erat enim diues Torquatus. Illam ad liberalitatem hortatur, quæ non sit admodum profusa.

Epist. V. Ad Torquatum.

SI potes archaïcis conuiua recumbere lectis,
 Nec modica cenare times olus omne patella:
 Supremo te sole domi Torquate manebo.
 Vina bibes iterum Tauro dissusa, palustres
 Inter Minturnas, Sinuessanumq; Petrum.
 Sin melius quid habes, arcesse, uel imperium fer.
 Iamdudum splendet focus, & tibi munda supellex.
 Mitte leues spes certamina diuitiarum,
 Et Moschi causam, cras nato Casare festus
 Dat ueniam, somnumq; dies impune licebit
 Aestiuam sermone benigno tendere noctem.
 Quo mihi fortunæ, si non conceditur uti?
 Parcus ob heredis curam, nimiumq; seuerus
 Assidet insano, potare, & spargere flores
 Incipiam: patiarq; uel inconsultus haberi.
 Quid non ebrietas designat? operta recludit:
 Spes iubet esse ratas: in prælia trudit inermem.
 Sollicitis animis onus eximit: addocet artes.
 Fecundi calices quem non fecere disertum?
 Contraicta quem non in paupertate solutum?
 Hæc ego procurare & idoneus imperor, & non
 Inuitus: ne turpe toral, ne sordida mappa
 Corruget nares: ne non & cantharus, & lanx
 Ostendat tibi te: ne fidos inter amicos
 Sit, qui dicta foras eliminet: ut coeat par,

F

Iungaturq;

EPISTOLARVM

Iungaturq; pari : Brutum tibi , Septimiumq;
 Et nisi cæna prior , potiorq; puella Sabinum .
 Derinet , assamam . locus est & pluribus umbris :
 Sed nimis arcta premunt olida conuiuia capra .
 Tu , quotus esse uelis , rescribe : & rebus omiſſis ,
 Atria seruantem , postico ſalte clientem .

Argumentum .

Admirabilis Epistola , qua declaratur , felicitatem esse molestiis , & cu-
 ris uacare .

Epist. VI. Ad Numicium .

NIL admirari , prope res est una Numici ,
 Solaq; , qua possit facere , & seruare beatum .
 Huc solem , & stellas : & decedentia certis
 Tempora momentis sunt , qui formidine nulla
 Imbuti spectent . quid censes munera terra
 Quid maris extremos Arabas ditantis , & Indos ?
 Ludicra quid , plausus , & amici dona Quiritis ?
 Quo spectanda modo , quo sensu credis , & ore ?
 Qui timet his aduersa , fere miratur eodem .
 Quo cupiens , pacto . pauidus est utrobique molestus .
 Impronisa simul species exterrēt utrunque .
 Gaudeat , an doceat : cupiat , metuatne : quid ad rem ?
 Si , quicquid uidit melius , peius re sua spe
 Defixis oculis , animoq; , & corpore tropet .
 Insanis sapiens nomen ferat , æquus iniqui ,
 Ultra , quam satis est , virtutem si petat ipsam .
 I nunc , argentum , & marmor ætus , atq; , & artes
 Suspice : cum gemmis Tyrios uirare colores
 Gaude , quod spectant oculi te mille loquentem .
 Nauis mane foras , & vesperinus pete tellus :
 Ne plus frumenti dotalibus emetat agris
 Mucius , indignum , quod sit peioribus ortus ,
 Hic tibi sit potius , quam tu mirabilis illi .
 Quicquid sub terra est , in apicum proferet atas :
 Desodiet , condetq; nitentia : cum bene notum .

Porticus

Porticus Agrippa, & via te confpexeris Appi:
 Ire tamen refat, Numa quo deuenit, & Ancus.
 Si latus, aut renes morbo tentantur acuto:
 Quare fugam morbi. vis recte viuere? quis non?
 Si virtus hoc vna potest dare: fortis omiffis.
 Hoc age delicijs virtutem verba putas, vt
 Lucum ligna? caue ne portus occupet, alter:
 Ne Cybarrata, ne Bythina negocia perdas.
 Mille talenta rotundentur: totidem altera: porro
 Tertia succedant, & que pars quadret aceruum.
 Scilicet vxorem cum dote, fidemq; & amicos,
 Et genus, & formam regina pecunia donat.
 Ac bene nummatum decorat Snadela, Venusq;.
 Nancipijs locuples eget aris Cappadocum rex:
 Ne fueris hic tu. chlamydes Lucullus, vt auidet.
 Si poffet centum scena prabere, rogatus,
 Qui poffam tot? ait: tamen & quaram: & quos habebo
 Mittam. post paulo fcribit, fibi millia quinque
 Effe domi chlamydum: partem, vel tolleret omnes.
 Exilis domus eft, vbi non & multa fuper fuit:
 Et dominum fallunt, & profunt fcribis. ergo
 Si res fola potest facere, & feruare beatum:
 Hoc primus repetas opus: hoc poftremus omittas.
 Si fortunatum fpecies, & gratia praeftat:
 Mercemur feruum, qui diflet nomina: lauum
 Qui fodiat latus: & cogat trans pondera dextram
 Porrigere. hic multum in Fabia valet: ille Velina
 Cuilibet hic fafcies dabit: eripietq; curule
 Cui volet, importunus ebur. frater, pater adde:
 Vt cuique eft atas, ita quenque facetus adopta.
 Si bene qui canat, bene viuus: lucet: eamus,
 Quo ducit gula: pifcemur: venemur: vt olim
 Gargilius, qui mane plagas, venabula, feruos,
 Differtum transire foram, populunq; inebat:
 Vnus ut e multis populo fpectante referret
 Emptum mulus aprium. crudi, tramidq; lauemur,
 Quid deceat, quid non obliti, Cerite cerna
 Digni, remigium vitiofum Ithacensis Vlyffei:
 Cui potior patria fuit interdicta voluptas.
 Si, Mimnermus uti cenet, fine amore, iocisq;
 Nil eft inuicandum: viuas in amore, iocisq;:

*Vine : uale . si quid nouisti rectius istis :
Candidus imperts : si non , his utere , mecum .*

Argumentum

Non esse illum accusandum, qui promissa non seruarit . Id eleganter tra-
stat. Exemplum Vulpis aptum . quo ostenditur potius se omnia, quæ dono
acceperat a Mæcenate restitutum, quam tali seruitio teneri .

Epist. VII. Ad Mæcenatem.

QVINQUE dies tibi pollicitus me rure futurum .
Sextilem totum mendax desideror . atqui,
Si me vinere vis sanum , resteq; valentem :
Quam mihi das ægrò , dabis egrotare timenti ,
Mæcenas , veniam : dum ficus prima , calorq;
Designatorem decorat lictoribus atris :
Dum pueris omnis pater , & matercula pallet :
Officioq; sedulitas , & opella forensis
Adducit febres : & testamenta resignat .
Quod si bruma nives Albanis illinet agris :
Ad mare descendet vates tuus : & sibi parcat :
Contractusq; leget . te dulcis amica reuerset
Cum Zephyris , si concedes & hirundine prima .
Non , quo more pyris vñsci Calaber iubet hospes ,
Tu me fecisti locupletem . vescere fodes .
Iam satis est . at tu quantumuis tolle benigne
Non inuisa feres pueri munuscula paruis .
Tam teneor dono , quam si dimittar onustus :
Vt libet : hæc porcis hodie comedenda relinques .
Prodigus , & Stultus donat , quæ spernit , & odit .
Hæc seges ingratos tulit , & feret omnibus annis .
Vir bonus , & sapiens dignis ait esse paratum :
Nec tamen ignorat , quid dislent ara lupinis .
Dignam præstabo me etiam pro laude merentis :
Quod si me noles usquam discedere : reddes
Forte laus , nigros angusta fronte capillos :
Reddes dulce loqui : reddes ridere decorum , &
Inter uina fugam Cynaræ merere proterua .

Forte

Forte per angustiam tenuis vulpecula rimam
 Repserat in cumeram frumenti : pastaq; rursus
 Ire foras pleno tendebat corpore frustra .
 Cui mustela procul , si uis , ait , effugere , istine :
 Macra cauium repetes arctum quem macra subisti .
 Hac ego si compellar imagine , cuncta resigno .
 Nec somnum plebis laudo satur altitium : nec
 Ocia diuitijs Arabum liberrima muto .
 Sape nerecundum laudasti : rexq; , paterq; ,
 Audisti coram , nec uerbo parcus abiens :
 Inspice , si possim donata reponere latus .
 Haud male Telemachus proles patientis Vlyssæi :
 Non est aptus equis Ithaca locus : ut neque planis
 Torrectus spatij : nec multa prodigus herba :
 Atride , magis apta tibi tua dona relinquam .
 Paruum parua decent : mihi iam non regia Roma ,
 Sed vacuum Tibur placet , aut imbelles Tarentum .
 Strenuus , & fortis , causisq; Philippus agendis
 Clarus , ab officijs octauam circiter horam
 Diu redit : atque foro nimium dislare Carinas
 Iam grandis natu queritur : conspexit , ut aiunt ,
 Adrasim quendam vacua ionoris in umbra ,
 Cultello proprios purgantem leniter ungues :
 Demetri (puer hic non laue iussa Philippi
 Accipiebat) abi . quare ; & refer , unde domo , quis ,
 Cuius fortuna , quo sit patre , quo re patrono :
 It : redit : & narrat , Vulteium nomine Menam ,
 Praconem , tenui censu , sine crimine notum ,
 Et properare loco , & cessare , & quare , & uti ,
 Gaudentem paruisq; sodalibus , & Lare certo ,
 Et ludis , & post decisa negocia , campo .
 Scitari libet ex ipso , quaecunque refers . dic
 Ad canam veniat . non sane credere Mena :
 Mirari secum tacitus . quid multa & benigne
 Respondet : negat ille mihi & negat improbus , & te
 Negligit , aut horret . Vulteium mane Philippus
 Vilia nudentem tunicato scruta popello .
 Occupat : & saluere iubet prior . ille Philippo
 Excusare laborem , & mercenaria uincta ,
 Quod non mane domum uenisset : denique , quod non
 Prouisisset eum . sic ignouisse putato

Me tibi, si cenās hodie mecum: ut libet. ergo.
Post nonam uenies. nunc i: rem strenuus auge.
Vt uentum ad cenam est: dicenda, tacenda locutus.
Tandem dormitum dimittitur. hic ubi sepe.
Occultum uisus decurrere piscis ad hancum.
Atane cliens, etiam certus cominus: iubetur.
Rura suburbana indistis comes ire Latinis.
Impositus mannis, aruum, celumq; Sabinam.
Non cessat laudare. uidet, ridetq; Philippus:
Et sibi dum requiem, dum risus undique querit.
Dum septem donat sestertia: mutua septem.
Promittit: persuadet uti mercetur. agellum.
Mercatur. ne te longis ambagibus ultra,
Quam satis est, morer, ex nitido sit rusticus: atque
Sulcos, & uinea crepat mera: preparat ulmos:
Immoritur studijs: & amore senescit habendi.
Verum ubi oues furto, morbo periere capellę,
Spem mentita seges: bos est enectus arando:
Offensus damnis, media de nocte caballum
Arripit: iratusq; Philippi tendit ad ades.
Quem simul aspexit scabrum, intonsumq; Philippus.
Durus, ait, Vultu nimis, attentusq; uideris
Esse mihi. pol me miserum patrone uocares:
Si uelles, inquit, uerum mihi dicere nomen.
Quod te per genium dextramq; deosq; Penates,
Obsecro, & obtestor, uite me redde priori.
Qui simul aspexit, quantum dimissa petitis
Præsent: mature redeat: repetatq; reliqua.
Metiri se quenque suo modulo, ac pede, uerum est.

Argumentum.

Certiorem facit amicum sibi non recte esse, nullam aliam ob causam,
 nili quoniam uarijs perturbationibus afficeretur.

Epist. VIII. Ad Celsum Albinouanum.

CElso gaudere, & bene rem gerere Albinouano
 Musa rogata refer, comiti, scribeq; Neronis.
 si queret, quid agam: dic multa, & pulchra minantem,

Viuere,

*Viuere, nec recte, nec suauiter: haud, quia grando
 Contuderit vitas: oleamq; momorderit gressus:
 Nec, quia longinquis armentum egrotet in agris:
 Sed: quia mente minus validus, quam corpore toto,
 Nil audire velim, nil discere, quod leuet egrotum:
 Fidis offendar medicis; irascar amicis:
 Cur me funesto properet arcere veterino:
 Qua nocere sequar: fugiam, quae profore credam:
 Romae Tibur amem ventosus: Tibure Roman.
 Post haec, ut valeat: quo pacto rem gerat, & se:
 Ut placeat iuueni percontare, atque cohorti.
 Si dicet recte: primum gaudere: subinde
 Praeceptum auriculis hoc instillare memento:
 Ut tu fortunam, sic nos te Celse feremus.*

Argumentum.

Comendat amicum suum Septimium Neroni, probis esse moribus, in-
 quiens, & dignum, quem commendet. leges commendationis notae sunt.
 quas hic agnosces.

Epist. IX. Ad Claudium Neronem.

S EPTIMIUS, Claudii, nimirum intelligit iunior,
 Quanti me facias. nam, cum rogat, & prece cogit
 Scilicet, ut tibi se laudare, & tradere coner,
 Dignum mente, domoq; legentis honesta Neronis:
 Munere cum fungi propioris censet amici,
 Quid possim uidet: ac nouit me ualidius ipso:
 Multa quidem dixit, cur excusatus abirem:
 Sed timui, mea ne finxisse minora putarer,
 Dissimulator opis propriae: mihi commodus uni.
 Sic ego maioris fugiens opprobria culpe,
 Frontis ad urbanae descendi premia. quod si
 Depositum laudas ob amici iussa pudorem:
 Scribe tui gregis hunc: & fortem crede, bonumq;.

Argumentum.

Is fuit comediarum scriptor. declarat non discrepare inter se homines
 in uitae probitate, & nihilominus fieri, ut uario genere uiuendi delecten-

tur. Comparat uitam urbanam cum rustica: Sed rusticam magni probat,
quod curis, & molestijs ciuilibus sit solutior, neque tot instrumenta uitæ
requirat.

Epist. X. Ad Fuscum Aristiū.

VRBIS amatorem Fuscum saluere iubemus
Ruris amatores: hac in re scilicet una
Multum dissimiles, ad cætera pæne gemelli:
Fraternis animis: quicquid negat alter, & alter:
Animus pariter, uetuli, notiq; cohæmbi.
Tu nidium seruus: ego laudo ruris ameni
Riuos, & musco circumlita saxa nemusq;
Quid queris? niuo, & regno: simul ista reliqui,
Quæ uos ad celum effertis rumore secundo.
Utq; sacerdotis fugitiuus, liba recuso:
Pæne ego iam mellitis potiore placentis.
Viuere naturæ si conuenienter oportet:
Ponendeq; domo querenda est arca priuim:
Nouisti ne locum potiore ruris beato?
Ist ubi plus tepeant hiemes? ubi gratior aura
Leniat & rabiem Canis, & momenta Leonis,
Cum semel accepit solem furibundus acutum?
Est ubi diuellant somnos minus inuida cura?
Deterius Libycis olet, aut nitet herba lapillis?
Purior in uicis aqua tendit rumpere plumbum,
Quam, quæ per pronum trepidat cum murmure riui?
Nempe inter uarias nutritur silua columbas:
Laudaturq; domus, longos quæ prospicit agros:
Naturam expelles furca: tamen usque recurret:
Et mala perumpet furtim fastidia uictrix:
Non, qui Sidonio contendere callidus ostro
Nescit Aquinatem potentia uellera fucum,
Certius accipiet damnum, propius ne medullis:
Quam, qui non poterit uero distinguere falsum.
Quem res plus nimio delectauere secundæ:
Mutatæ quatiens. siquid mirabere, pones
Inuitus. fuge magna: licet sub paupere tecto
Reges, & regum uita præcurrere amicos.
Cernus equum pigna melior communibus herbis
Pellebat: donec minor in certamine longo

Implorauit

Implorauit opes hominis : frenumq; recepit.
 Sed postquam uictor uiolens discessit ab hoste.
 Non equitem dorso , non frenum depulit ore :
 Sic , qui pauperiem ueritus , potiore metallis
 Libertate caret , dominum uehet improbus : atque
 Seruiet æternum , quia paruo nesciat uti.
 Cui non conueniet sua res , ut calcens olim ,
 Si pede maior erit , subuertet : si minor , uret .
 Letus sorte tua uines sapienter Arisli :
 Nec me dimittes incastigation , ubi plura
 Cogere , quam satis est , ac non cessare uidebor :
 Imperat , aut seruit collecta pecunia cuique ,
 Tortum digna sequi potius , quam ducere funem .
 Hæc tibi dictabam post sanum putre Vacuæ ,
 Excepto , quod non simul esses , cetera letus .

Argumentum.

Nunquam Roma exierat Bullatius . putabat nihil esse beatius , quam ibi esse . Cum aliquando peregre profectus , domumq; esset reuersus , rogatus a poeta fuit , an loca peregrina haberent aliquam tranquillitatem , occasionem arripit colligendi sapientem ubique locorum beate posse uiuere , non loca , sed animi æquitatem tranquillitatem comparare ostendens .

Epist. XI. Ad Bullatium.

QUID tibi uisa Chios , Bullati , notaq; Lesbos ?
 Quid concinna Samos : quid Cræsi regia Sardis ?
 Smyrna quid , & Colophon ? maiora , minora ne fama ?
 Cuncta ne præ campo , & Tiberino flumine sordent ?
 An uenit in notum Attalicis ex urbibus una ?
 An Lebedum laudas odio maris , atque uiarum ?
 Scis , Lebedus quam sit Gabijs desertior , atque
 Fidenis uicus : tamen illic uiuere nellem :
 Oblitusq; meorum , obliuiscendus & illis ,
 Neptunum procul è terra spectare furem .
 Sed neque , qui Capua Romam petit imbre , lutoq;
 Aspersus , uolet in canpona uiuere : nec , qui
 Frigus colegit , furnos , & balnea laudat ,
 Ut fortunatam plene præstantia uitam .

EPISTOLARVM

Nec, si te ualidus iactauerit Ausfer in alto:
 Idcirco nauem trans *Aegeum* mare vendas.
 Incolumi Rhodes, & *Mitylene* pulchra facit, quod
 Penula solstitio, campestre nivalibus auis,
 Per brumam Tiberis, sextili mense caminus.
 Dum licet, ac uultum seruat fortuna benignum:
 Rome laudetur Samos, & Chios, & Rhodos absens.
 Tu, quancumque Deus tibi fortunauerit horam,
 Grata sime manu: nec dulcia differ in annum:
 Ut, quocumque loco fueris, uixisse libenter
 Te dicas. nam, si ratio, & prudentia curas,
 Non locus effusi late maris arbiter aufert:
 Calum, non animum mutant, qui trans mare currunt.
 Strenua nos exercet inertia nauibus, atque
 Quadrigis petimus bene viuere. quod petis, hic est:
 Est *Vlbris*, animus si te non deficit aequus.

Argumentum.

Is est Iccius de quo in *Iyretis*. laudatur is quod fruitur bonis, quæ pos-
 fidet, & ab *Agrippa* dono acceperat: in *Sicilia* hominis auaritiam laten-
 tur notat.

Epist. XII. Ad Iccium.

FRUCTIBVS *Agrippæ* Siculis, quos colligis, Icci,
 Si recte frueris: non est, ut copia maior
 Ab *Ioue* donari possit tibi. tolle querelas.
 Pauper enim non est, cui rerum suppetit usus.
 Si uentri bene, si lateri est, pedibusq; tuis: nil
 Diuitiæ poterunt regales addere maius.
 Si forte in medio positorum abstemius herbis
 Vinis, & iatica: sic uiues protinus, ut te
 Confestim liquidus fortuna riuus inauret:
 Vel quia naturam mutare pecunia nescit:
 Vel quia cuncta putas una uirtute minora.
 Miramur, si *Democriti* pecus edit agellos,
 Cuiusq; diu peregre est animus sine corpore uelox:
 Cum tu inter scabiem tantam, & contagia lucri
 Nil paruum sapias: & adhuc sublimia cures?

Quæ mare compeſcant cauſa : quid temperet annuum :
 Stellæ ſponte ſua , iuſſe ne uagentur & errent :
 Quid premat obſcurum Luna , quid proferat orbem :
 Quid uelit & poſſit rerum concordia diſcors ?
 Empedocles , an Streptium deliret acumen ?
 Verum ſeu piſces ſeu porrum , & cepe trucidas :
 Vtere Pompeio Groſſo : & , ſi quid petet , ultro
 Defer . nil Groſſus , niſi uerum , orabit , & aquum .
 Vilis amicorum eſt annona , bonis ubi quid deeſt .
 Ne tamen ignores quo ſit Romana loco res :
 Cantaber Agrippa , Claudi uirtute Neronis
 Armenius cecidit . ius , imperiumq; Phraates
 Caſaris accepit genibus minor . aurea fruges
 Italia pleno defudit copia cornu .

Argumentum.

Hac Epiftola monet quomodo libros ſuos Auguſto Vinnius ſuis miniſter reddere debeat.

Epift. XIII. Ad Vinnium Aſellum.

VT proficiſcentem docui te ſape , diuq; ,
 Auguſto reddes ſignata uolumina Vinni :
 Si ualidus , ſi letus erit , ſi denique poſcet :
 Nec ſtudio noſtri pecces : odianq; libellis
 Sedulus importes opera uehemente miniſter .
 Si te forte meæ grauis uret ſarcina chartæ :
 Abiſcito potius , quam , quo per ferre iuberis ,
 Clitellas ſerus impingas : Aſineq; paternum
 Cognomen , uertas in riſum : & fabula ſias
 Viribus uteris per cliuos , flumina , lamas .
 Victor propoſiti ſimulac peruenieris illuc :
 Sic poſitum ſeruabis onus : ne forte ſub ala
 Faſciculum portes librorum , ut ruſticus agnum :
 Ut uiuoſa glomos furtiue Pyrrhia læne :
 Ut cum pileolo ſoleas conuiua tribulis .
 Ne uulgo narres te ſudariſſe ferendo
 Carmina : que poſſint oculos , aureſq; morari
 Cæſaris . ora : uſ multa prece nitere porro .
 Vade , uale , caue ne titubes : mandataq; frangas

Argu-

Argumentum.

Villicum alloquitur. ostendit hominum stultitiam, atque inconstantiam, qui quid sibi uelint, nesciunt. nam quæ ante placuerunt, rursus his displicent. ij beati esse non possunt, cum tranquillī animo non sint.

Epist. XIII. Ad Villicum.

VILICE siluarum, & mihi me reddentis agelli
 Quem tu fastidis, habitatum quinque socis, &
 Quinque bonos solitam Bariam dimittere patres:
 Certemus, spinas animo ne ego fortius, an tu
 Euellas agro: & melior sit Horatius, an res:
 Me quamuis Lamie pietas, & cura moretur
 Fratrem merentis, raptō de fratre dolentis
 Insolabiliter: tamen istuc mens, animusq;
 Fert: & amat spatij obstantia rumpere claustra.
 Rure ego uiuentem, tu dicis in urbe beatum.
 Cui placet alterius, sua nimirum est odio fors.
 Stultus uterque locum immeritum causatur inique.
 In culpa est animus: qui se non effugit unquam.
 Tu mediastinus tacita prece rura petebas:
 Nunc urbem, & ludos, & balnea uillicus optas.
 Me constare mihi scis: & discedere tristem,
 Quandocumque trahunt inuisa negotia Romam.
 Non eadem miramur: eo disconuenit inter
 Meq; & te. nam, quæ deserta, & inhospita tesqua
 Credis, amana uocat, mecum qui sentit: & odit,
 Quæ tu pulchra putas. fornix tibi, & uulsa popina
 Incutient urbis desiderium, uideo: & quod
 Angulus iste feret piper, & tus, ocyus una:
 Nec uicina subest, unum præbere taberna
 Quæ possit tibi: nec meretrix tibicina, cuius
 Ad strepitum salias terra grauius. & tamen urges
 Iampridem non tacta ligonibus arua: bonemq;
 Deiunctam curas, & striculis frondibus explēs.
 Addit opus pigro riuus, si decidit imber,
 Multa mole docendus aprico parcere prato.
 Nunc age. quid nostrum conuentum diuidat, audi.
 Quem tennes decuere toga, nitidq; capilli:

Quem

Quem scis immunem Cynara placuisse rapaci:
 Quem bibulum liquidi media de luce Falerni:
 Cæna brevis iuuat, & prope riuum somnus in herba:
 Nec lussisse pudet: sed non incidere ludum.
 Non istic obliquo oculo mea commoda quisquam
 Limat: non odio obscuro, morsuq; uenenat.
 Rident uicini, glebas, & saxa mouentem.
 Cum seruis urbana diaria rodere mauis,
 Horum tu in numerum uoto ruis: inuidet asinus
 Lignorum, & pecoris tibi calo argutus, & horti:
 Optat ephippia bos piger: optat arare caballus.
 Quam scit utreque, libens, censebo, exerceat artem.

Argumentum.

Petit a Valla ut se commonesciat, quæ aeris sit temperies Vellia, quo se uenturum dicit. longissimum est Hyperbaton. & eiusmodi, ut non nisi ad ultimum uersum finitur.

Epist. XV. Ad Valam.

QUAE sit hiems Velia, quod talium Valla Salerni:

Quorum hominum regio, & qualis via: (nam mihi Baias
 Muja supernacuas Antonius: & tamen illis
 Me facit inuasis, gelida cum perluor unda
 Per medium frigus. sane myrteta relinqui
 Dictaq; cessantem neruis elidere morbum,
 Sulfura contemni, uicis gemit, inuidus egis,
 Qui caput, & stomachum supponere fontibus audens
 Clusinis: Gabiosq; petunt, & frigida rura.
 Mutandus locus est: & diuersoria nota
 Prateragendus equus: quo tendis? non mihi Cumas
 Et iter, aut Baias. laue stomachosus habena
 Dicit eques. sed equi frenato est auris in ore.)
 Maior utrum populum frumenti copia pascat:
 Collectos ne bibant imbrès, puteosne perennes
 Dulcis aqua: nam uina nihil moror illius ora
 Rire meo possum quiduis perferre, pati;
 Ad mare cum ueni, generosam & lene requiro:
 Quod curas abigat, quod cum spe diuise manet

EPISTOLARVM

In uenas, animamq; meam: quod uerba ministret
 Quod me Lucana iuuenem comendet amica,
 Tractus iter plures lepores, iter educet apros,
 Vtra magis pisces, & echinos equora celerem
 Pinguis ut inde domum possim, Phaeacq; reueri:
 Scribere te nobis, tibi nos accipere par est.

Argumentum

Pulchrum inuentum in alios inuicendi. se ipsum accusare. Is
 Maius est in inuentus, apparet ipsum suum patrimonium consum-
 pisse, & postea alienas mensas secutum. is cum domi sua uiueret parce,
 dicabat nihil esse beatus frugalitate. Cum conaret apud diuites, nihil ef-
 se ea uita felicius.

Epist. XVI. Ad Eundem

MAEVIVS, ut rebus maternis, atque paternis
 Fortiter absumptis, urbanus cepit haberi,
 Scurra vagus, non qui certum praecepit teneretque
 Impransus non qui ciuem dignosceret hoste:
 Qualibet in quenuis opprobria fingere scimus,
 Pernicies, & tempestas barathronq; macelli,
 Quicquid quasierat, ventri donabat anaro.
 Hic, ubi nequitia fautoribus, & timidis nil,
 Aut paulum abstulerat, patinas cenabat omisi
 Vilis, & agnini, tribus vrsis quod satis esset
 Scilicet ut ventres lamna cadente nepotum
 Diceret vrendos correctus. Maius idem
 Quicquid erat nactus prada maioris, ubi omne
 Venterat in fiamm, & cinerem: non hercule miror,
 Aiebat, si qui comedunt bona, cum sit obeso
 Nil melius tardo: nil vulua pulchrius ampla
 Nimium hic ego sum: nam tuta, & parua laudo,
 Cum res deficiunt: satis inter uilia fortis
 Verum, ubi quid melius contingit, & uictius, idem
 Vos sapere, & solos aio bene uiuere, quorum
 Conspicitur nitidis findata pecunia nullis.

Argumentum.

Reprehenditur Quintus, quod adeo stultus esset, ut cum esset nequissimus, nihilominus credebatur adulatoribus de se multa dicentibus, & se talem putabat, qualem illi fingeant. hinc colligitur non esse aures prestandas iis, qui de nobis falsa narrant.

Epist. XVII. Ad Quintum.

NE perconteris, fundus meus, optime Quinte, aruopacat herum: aruopacat opulentes oliua: Pomis ne, & pratis, an amicta uiribus nemo scribetur tibi forma loquaciter: & situs agri. Continui montes, nisi dissociantur opaca Valle: sed ut ueniens dextrum latius aspiciat sol: Lanum discedens curru fugiente uapore: Temperiem laudes. quid, si rubicunda benigna Corna nepres, & pruna serant: si quercus, & ilex Multa fruge pecus, multa dominum inuies umbra: Dicis adductum propius frondere Tarentum: Fons etiam riuo dare nomen idoneus, ut nec Frigidior Thracam, ne purior ambient Hebrus: Infirmo capiti fluit utilis, utilis aluo: Ha latebra dulces, etiam (si credis) amana Incolumem tibi me prestant Septembribus horis. Tu recte nimis, si curas esse: quod audis. Iactamus iam pridem omnis te Roma beatum. Sed uereor ne cui de te plus, quam tibi, credas: Ne ne putes alium sapiente, bonoque beatum: Nen, si te populus sanum, recteque ualentem. Disce, occultam febrem sub tempus, edendi Dissimiles, donec manibus tremor incidat iussis: Stultorum incurata pudor malus ulcera celat. Si quis bella tibi terra pugnata, marique Dicat: & his uerbis uacuas permulceat aures: Te ne magis saluum populus uelis, an populum tu: Seruet in ambiguo, qui consulit, & tibi, & urbi. Iuppiter: Angusti laudes agnoscere possis. Cum pateris sapiens, emendatusque uocari. Respondes ne tuo, dic sodes. nonne? nempe

Vir bonus, & prudens dici delector ego, ac tu.

Qui dedit hoc hodie, cras; si uideret, auferet: ut si

Donuleris fasces indigno, detrahatur idem.

Pone: meum est, inquit: pono: tristisq; recedo. Non

idem si claret flammam, neget esse pudicum.

Contendat laqueo collum pressisse paternum.

Mordeat opprobrijs falsis, mutemq; colores?

Falsus honor inuat, & mendax infamia terret

Quem, nisi mendosum, & mendacem? vir bonus est quis?

Qui consulta patriam, qui leges, iuraq; seruat:

Quo multa, magnaq; secantur iudice, lites.

Sed uidet hunc omnis domus, & uicinia tota.

Introrsum turpem, speciosum pelle decorat.

Nec furtum feci, nec fugi, si mihi dicat

Servus: habes pretium: loris non areris, aio.

Non hominem occidi. non pasces in cruce coruus.

Sim bonus, & frugi. reuult, negat atque Sabellus.

Cautus enim metuui. foveam lupus: accipiterq;

Suspectos laqueos: & apertum miluius hamum.

Oderunt peccare boni uirtutis amore.

Tu nihil admittes in te formidine penae,

Sit spes fallendi: miscebis sacra profanis.

Nam de mille faba modijs, cum surripis unum.

Est damnum leuius mihi, non facinus tamen: esto.

Vir bonus, omne foris quem spectat, & omne tribunal:

Quandocunque deos uel porco, uel boue placat:

Iane pater, clare: clare cum dixit, Apollo:

Labra mouet metuens audiri: pulchra Laurn.

Da mihi fallere: da iustum, sanctumq; uideri.

Nollem peccatis, & fraudibus obijce nubem.

Qui melior sermo, qui liberior sit auarus,

In triuijs fixum cum se demittit ob affem:

Non uideo. nam, qui cupiet, metuet quoque: porro,

Qui metuens uiuat, liber mihi non erit unquam.

Perdidit arma: locum uirtutis deseruit, qui

Semper in augenda festinat, & obruitur re.

Vendere cum possis captiuum, occidere noli.

Seruiet utiliter. sine pascatur durus, aretq;

Nauiget: ac medijs hiemet mercator in undis:

Annona proficit: portet frumenta; penusq;

*Vir bonus, & sapiens audebit dicere, Pentheu
 Rector Thebarum, quid me perferre, patiq;
 Indignum coges? adimam bona. nempe pecus, rem,
 Lectos, argentum. tollas licet. in manibus &
 Compeditibus sauo te sub custode tenebo.
 Ipse deus, simulatq; uolam, me soluet. opinor,
 Hoc sentit, moriar. mors ultima linea rerum est.*

Argumentum.

Illud genus uitæ laudatur, in quo partis fruimur recte & liberaliter, & si fortasse illis caremus, æquo animo ferimus. Non damnat eos, qui potentioribus obsequiosos se præbent, citra adulationem. Vitæ tranquillitatem expetendam, nec potentiorum amicitias spernendas, quod fecit Aristippus, Diogenes, ac Chrysippus contempserunt. Eques autem Romanus fuit Scæua.

Epist. XVIII. Ad Scæuam.

QUAMVIS, Scæua, satis per te tibi consulis: & scis,
 Quo tandem pacto debeat maioribus vi:
 Dicere docendus adhuc, quæ censet amicus: ut si
 Cæcus iter monstrare uelit: tamen aspice si quid,
 Et nos, quod cures proprium fecisse, loquamur.
 Si te grata quies: & primam somnus in horam.
 Delectat: si te pulvis, strepitusq; rotarum,
 Si lædit caupona: Ferentinum ire iubebo.
 Nam neque diuitibus contingunt gaudia solis:
 Nec nixit male, qui natus, moriensq; sefellit.
 Si prodesse tuis, pauloq; benignius ipsum
 Te tractare uoles: accedes siccus ad unctum.
 Si pranderet olus patienter, regibus uti
 Nollet Aristippus. si sciret regibus uti:
 Fastidires olus, qui me notat. utrius horum.
 Verba prober, & facta, doce: uel iunior, audi,
 Cur sit Aristippi potior sententia. nanque
 Mordacem Cynician sic eludebat, (ut aiunt)
 Scurror ego ipse tibi: populo tu. rectius hoc, &
 Splendidius multo est, equus ut me portet, alat rex,
 Officium facio. tu possis uilia rerum.

Dante minor : quamuis fers te nullius egentem .
 Omnis Aristippum decuit color , & status , & res :
 Tentantem maiora , fere praesentibus aequum .
 Contra , quem duplici panno patientia uelat :
 Mirabor , uita uia si conuersa decebit .
 Alter purpureum non expectabit amictum :
 Quidlibet indutus celeberrima per loca vadet :
 Personamq; feret non inconcinnum utranque :
 Alter Miletii textam cane peius & angue
 Vitabit clamydem : morietur frigore , si non
 Rettuleris pannum . refer : & sine uiuat ineptus .
 Res gerere , & captos ostendere ciuibus hostes :
 Attingit solium Iouis : & caelestia tentat .
 Principibus placuisse uiris , non ultima laus est .
 Non cuius homini contingit adire Corinthum .
 Sedit , qui timuit , ne non succederet : esto .
 Quid ? qui peruenit , fecit ne uiriliter ? atqui
 Hic est , aut nusquam , quod querimus . hic onus horret .
 Ut paruis animis , & paruo corpore maius :
 Hic subit : & perfert . aut uirtus nomen inane est :
 Aut decus , & pretium recte petit experiens uix .
 Coram rege suo de paupertate tacentes ,
 Plus poscente ferent . distat , sumas ne pudenter :
 An rapias . atqui rerum caput hoc erat , hic fons .
 Indorata mihi soror est , paupercula mater ,
 Et fundus nec uendibilis , nec pascere firmus ,
 Qui dicit : clamat , uictum date : succinit alter :
 Et mihi diuiduo findetur munere quadra .
 Sed tacitus pasci si posset coruus : haberet
 Plus dapis , & rixae multo minus , inuidiaq; .
 Brundisum comes , aut Surrentum ductus amicum ,
 Qui queritur salebras , & acerbum frigus , & imbres :
 Aut cistam effractam , aut subducta uaticina plorat :
 Nota refert meretricis acumina , saepe catellam ,
 Saepe perisclidem raptam sibi stentis : nti mox
 Nulla fides damnis , uerisq; doloribus afflicta .
 Nec semel irrisus triuijs attollere curat
 Fractio crure planum : licet illa plurima manet
 Lacryma : per sanctian inratus dicat Orisim :
 Credite non ludo : crudeles tollite claudum ,
 Quere peregrinum , uicina rauca reclamat .

Argumentum.

Adulatores esse fugiendos, quod sæpe monet in his epistolis, nam ingens est perniciēs adulatio; quippe quā offerimur, plus nobis quam reuerā licet, tribuimus. quare Lollium ab hoc errore amouere conatur.

Epist. XIX. Ad Lollium.

SI bene te noui, metues liberrime Lolli
 Scurrantis speciem prabere, professus amicum,
 Ut matrona meretrici dispar erit, atque
 Discolor infido scarra distabit amicus.
 Est huic diuersum uitio uitium, & prope maius,
 Asperitas agrestis, & inconcinna, grauisq;
 Quæ se commendat tonsa cute, dentibus atris,
 Dum uult libertas mera dici, ueraq; uirtus.
 Virtus est medium uitiorum, & utrinque reductum.
 Alter in obsequium plus æquo pronus, & imi
 Derisor lecti, sic nutum diuitis horret:
 Sic iterat uoces, & uerba cadentia tollit,
 Ut puerum sæuo credas dictata magistro.
 Reddere: uel partes mimum tractare secundas.
 Alter rixatur de lana sæpe caprina.
 Propugnat nugis armatus: scilicet, ut non
 Sit mihi prima fides: & uere quod placet, ut non
 Acriter elatrem: pretium etas altera sordet.
 Ambigitur quid enim? Castor sciat, an Docilis plus.
 Briandusum Numici melius uia ducat, an Appi.
 Quem damnosa Venus, quem præceptis alea nudat:
 Gloria quem supra uires & uestit, & ungie
 Quem tenet argenti sitis importuna, famesq;
 Quem paupertatis pudor, & fuga. diues amicus
 Sæpe decem uitijis instructior odit, & horret.
 Aut, si non odit, regit: ac, ueluti pia mater,
 Plus, quam se, sapere, & uirtutibus esse priorem
 Vult: & ait prope uera: mihi contendere noli;
 Stultitiam patiuntur opes. tibi paruula res est,
 Arcta decet sanum comitem toga. desine mecum
 Certare. Entrapclus, enicemque nocere uolebat,

EPISTOLARYM

Vestimenta dabat pretiosa . beatus enim iam
 Cum pulchris tunicis sarnet noua consilia , & spes :
 Dormiet in lucem : scorto postponet honestum
 Officium : nummos alienos pascet : ad inum
 Tbrax erit : aut olitoris ager mercede caballum :
 Arcanum neque tu scrutaberis ullius unquam :
 Commissionq; teget & uino tortus , & ira .
 Nec tua laudabis studia , aut aliena reprendes :
 Nec , cum uenari uolet ille , poemata panges :
 Gratia sic fratrum geminorum Amphionis , atque
 Zethi dissiluit : donec suspecta seuero
 Conticuit lyra . fraternis cessisse putatur
 Moribus Amphion . tu cede potentis amici
 Lenibus imperijs : quotiesq; educet in agros
 Aetolis onerata plagis iumenta , canesq ; ,
 Surge , & inhumana senium deponere canana :
 Canes ut pariter pulmenta laboribus empta :
 Romanis solemne uiris opus , utile fama ,
 Vitaq ; , & membris : praesertim cum ualeas , &
 Vel cursu superare canem ; uel uiribus aprum
 Possis . adde , uirilia quod speciosius arma
 Non est , qui trahet . scis quo clamore corona
 Praelia sustineas campestria : denique saeuam
 Militiam puer , & Cantabrica bella tulisti
 Sub duce , qui templis Parthorum signa refixit :
 Et nunc , si quid abest , Italis adiudicat armis .
 Ac , ne te retrahas , & inexcusabilis absis :
 (Quamuis nil extra numerum fecisse , modumq ;
 Curas) interdum nugaris rure paterno .
 Partitur lintres exercitus : Aethia pugna
 Te duce per pueros hostili more refertur .
 Aduersarius est frater . lacus , Adria : donec
 Alterutrum uelox uictoria fronde coronet :
 Consentire suis studijs qui crediderit te ,
 Fautor utroque tuum laudabit pollice ludum .
 Protinus ut moneam (si quid monitoris eges tu :)
 Quid de quoque uiro , & cui dicas , saepe uideto .
 Percontatorem fugito : nam garrulus idem est :
 Nec retinent patula commissa fideliter aures .
 Et semel emissam uolae irremovabile uerbum .
 Non ancilla tuam iecur ulceret ulla , puer ne

Intra marmoream venerandi limen amici:

Ne dominus pueri pulchri, caris ne puella

Munere te paruo beet: aut incommodus angat.

Qualent commentes, etiam, atque etiam aspice: ne mox

Inuentiant aliena tibi peccata pudorem.

Fallimur: & quondam non dignum tradimus: ergo

Quem sua culpa premet, deceptus omittit tueri:

Vt penitus notum si tentent crimina, serues,

Tuterisq; tuo fidem praesidio: qui,

Dente Theonino cum circumorditur: ecquid

Ad te post paulo uentura pericula sentis?

Nam tua res agitur, paries cum proximus ardet:

Et neglecta solent incendia sumere vires,

Dulcis inexpertis cultura potentis amici.

Expertus metuit. tu, dum tua nauis in alto est:

Hoc age: ne mutata retrorsum te ferat aura.

Oderunt bilarem tristes, triflemq; iocosi:

Sedatum celeres, agilem, nauamq; remissi:

Potiores bibuli media de nocte Falerni:

Oderiunt porrecta negantem pocula: quannis

Nocturnos iures te formidare uapores,

Deme supercilio nubem. plerumque modestus

Occupat obscuri speciem, taciturnus acerbi.

Inter cuncta leges, & percunctabere doctos:

Qua ratione queas traducere leniter euum:

Ne te semper inops agitet, uexetq; cupido.

Ne pauor, & rerum mediocriter utilium spes.

Virtutem doctrina pareat, natura ne donet:

Quid minuat curas, quid te tibi reddat amicum:

Quid pure tranqillet: honos, an dulce lucellum,

An secretum iter, & fallentis semita uitae.

Me quoties reficit gelidus Digentia riuus.

Quem Mandala bibit, rugosus frigore paucus:

Quid sentire putas? quid credis amice precari?

Sit mihi, quod nunc est, etiam minus: & mihi uiuam,

Quod superest aui, si quid superesse uolunt dii:

Sit bona librorum, & prouisa frugis in annum

Copia: neu finitem dubia spe pendulus horae.

Hac satis est orare Iouem, qui donat, & aufert,

Det uitam, det opes: aequum mi animum ipse paro.

Argumentum

Quæ scripsit suo Marte scripsisse ostendit, neminemque fuisse imitatum. sane odio habuit imitatores poeta, quod sæpe uituperat etiam Pindarus. Imitatorum autem turpe atque infame genus est, cum uirtutem poetæ imitari non possis, uitia imitari. quæ est *maxima*.

Epist. XX. Ad C. Clinium Mæcenatæ.

PRISCO si credis, *Mæcenatæ* doctæ, Cratinoque, nulla placere diu, nec uiuere carmina possunt. Quæ scribuntur aquæ potoribus, ut male *saxos*, Ad crispit Liber Satyris, Panyssque poetæ: Vna fere dulces oluerunt nante camæni: Laudibus, arguitur uini uiosus Homerus: Ennius ipse pater nunquam, nisi potus, pater armis: Profuit dicenda, forum, putcalque Libonis: Mandabo siccis, adimam cantare feneris: Hoc simul edixit, non cessare poetæ, Non nocturno certare mero: pueri diurno: Quid? si quis uultu toruo serus, pede nudo, Exiguæque togæ simul et textoræ Catonem: Virtutem ne representet, moreque Catonis: Rupit Hyarbitam Timagenis, emula lingua: Dum studet urbanus, tenditque disertus haberi: Decipit exemplar uitæ imitabile, quod seruis: Pallerem casu, biberent, exanguem cluuium: O imitatores, seruum pecuniam, ac nulli sepe Bilem, sepe iocum uestri mouere tumultus: Libera per uacuum posui uestigia princeps: Non alienam meo pressi pede, qui sibi fides: Dux, reget examen. Patias ego primus ambos: Ostendi Latio, numeros, animosque, secutus: Archilochi, non res, et agentia nerba Lycamben: Ac ne me folijs ideo breuioribus arne, Quod timui mutare modos, et carminis artem: Temperat Archilochi Musam pede mascula Sappho: Temperat Aleæ, sed robur, et ordine disponit: Nec fœcerum querit, quem uersibus oblinat atris:

Nec sponse laqueum famulo carmine necesse
 Huic ego non alio dictum prius oro : Latine
 Vulgari fidicen . inuat immemorata ferentem
 Ingeniis oculisq; legi , manibusq; teneri .
 Scire uelis , mea cur ~~in~~ opuscula lector
 Laudet , ametq; domi : premat extra limen iniquus
 Non ego uentose plebis suffragia uenorum
 Impensis cenarum , & trice munere uentis
 Non ego nobilium scriptorum auditor , & ultor
 Grammaticas ambire tribus , & pulpita dignor
 Hinc illa lacryma . spissis indigna theatris
 Scripta pudet recitare , & nugis addere pondus
 Si dixit : rides , ait : & Iouis auribus ista
 Seruas : fidis enim manare poetica mella
 Te solum , tibi pulcher . ad hoc ego naribus uti
 Formido : & , luctantis acuto ne fecer ungula
 Displicet iste locus , clamo : & diludia posco .
 Ludus enim genuit trepidum certamen , & iram :
 Ira truces inimicitias , & fienebre bellum .

Argumentum.

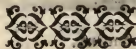
Per propopœiam Librum suum reprehendit exire in publicum cupientem . fieri enim posse ait ut , si in magnos ac doctos lectores incidere , reprehendatur .

Epist. XXI. Ad Librum suum .

VERTVMNUM , Iamq; , liber spectare uideris :
 scilicet ut proflēs Sosiorum pumice mundus
 Odisti clauēs , & grata sigilla pudico :
 Paucis ostendi gemis : & communia laudas ,
 Non ita nutritus . fuge , quo discedere gestis .
 Non erit emisso reditus tibi . quid miser egi ?
 Quid uolui ? dices : ubi quis te leserit . & scis
 In breue te cogi , cum plenus languet amator .
 Quod si non odio peccantis desipit angur :
 Carus eris Romę , donec te deserat ætas .
 Contrectatus ubi manibus sordescere vulgi
 Ceperis : aut tineas pasces taciturnus inertes :

EPISTOLARVM

Aut fugies Vticam : aut unctus mitteria Ilerdam.
Ridebit monitor non exauditus : ut ille,
Qui male parentem in rupes protrusit asellum.
Iratus . quis enim inuitum seruare labores ?
Hoc quoque te manet , vt pueros . elementa docentem
Occupet extremis in vicis balba senectus .
Cum tibi sol tepidus plures admouerit aures
Me libertino natum patre , & in tenui ro-
Maiores pennis nido extendisse loqueris :
Vt , quantum generi demas , virtutibus addas
Me primis urbis belli placuisse , domiqz
Corporis exigui , precantum , solibus aptum
Ira ci celerem , tamen ut placabilis effem
Forte meum si quis te percontabitur annum
Me quater vndenos sciat impleuisse decembres ,
Collegam Lepidum quo duxit Lollus anno .

AugA

Q. HOR.

Q. HORATII FLACCI

EPISTOLARVM

LIBER SECVNDVS.

Argumentum.

CVSAVERAT Augustus poetam nihil ad se scribentem, quare se excusat. Confert excusationem in Negotia maxima Imperatoris, qui cum esset in rebus terrarum orbis gubernandis occupatus, nolebat illi suis versibus esse molestus. totius Epistolæ summa est de Poetis. ex qua multa colligentur quæ pertinent ad præcepta poetices. accendit Augustum ad poetas complectendos. Initio heroice ipsum laudat.

Epist. I. Ad Augustum.

VM tot sustineas, & tanta negotia solus
Res Italas armis interis: moribus ornes:
Legibus emendes: in publica commoda peccem,
Si longo sermone morer tua tempora, Caesar,
Romulus, & Liber pater, & cum Castore Pollux,
Post ingentia facta, deorum in templa recepti,
Dum terras, hominumq; colunt genus: aspera bella
Componunt: agros assignant: oppida condunt,
Plorantere suis non respondere favorem
Speratam meritis, diram qui contudit hydram,
Notaq; fatali portenta labore subegit:
Comperit invidiam supremo huc domari:
Vrit enim fulgore suo, qui prægranat artes
Infra se positas: extinctus amabitur idem:
Præsentem tibi maturos largimur honores,
Iurandasq; tuum per nomen ponimus aras,
Nil oriturum alias, nil ortum tale fatentes.
Sed tuus hic populus sapiens, & iustus, in uno,
Te nostris ducibus, te Graijs antefereundo:
Cætera nequaquam simili ratione, modoq;
Acclimat: & nisi, quæ terris semota, suisq;

Temporibus

Temporibus defuncta videtur, fastidit, & odit:
 Sic sanctor veterum, vt tabulas pectare vetantes,
 Quas bis quinque viri sanxerunt, fœdera regum
 Vel Gabius, vel cum rigidis aqua Sabinis,
 Pontificum libros, quosq; a vulgari ratum,
 Distinet Albano Musas in monte locuras.

Si, quia Grecorum sunt antiquissima queque
 Scripta, vnde optima: Romani penseantur eadem
 Scriptores trutina: non est quod multa loquamur:
 Nil intra est oleam, nil extra est in nuce duri.

Veniunt ad singulum fortunę pinguis, atque
 Tristitiam, & lactamur Actius doctus metris.

Si meliora dies, vt vina, poemata reddat,
 Scire velim, pretium chartis quotius arroget annus.

Scriptor ab hinc annos centum qui decidit, inter
 Perfectos, veteresq; referri debet, an inter

Viles, atque novos? excludat iurgia finis.
 Est vetus, atque probus, centum qui perficit annos.

Quid? qui deprent minor vnde mens, offensa
 Inter quos referendus erit? veteres ne poetas?

An, quos & presens, postera respiciet pietas
 Ille quidem veteres inter ponetur honeste.

Qui vel mense breui, vel toto est iunior annos.
 Vtor permissio, candeq; pilos vt equingens.

Paulatin vello, & demo vnus: dano etiam vnus:
 Dum cadat elusus ratione ruentis acerui.

Qui redit ad fastos, & virentem estimat annis:
 Miraturq; nihil, nisi quod Libitina sacravit.

Ennius, & sapiens, & fortis, & alter Homerus,
 Vt critici dicunt, leuiter curare videtur.

Quo promissa cadant, & somnia Pythagorę,
 Neuis in manibus non est: & mentibus heret.

Pene recens: adeo sanctum est vetus omne poema
 Ambigunt quoties vter vtro sit prior auctore.

Pacuvius docti famam senis: Attius alti
 Dicitur Afrani toga conuenisse Menandro:

Plautus ad exemplar Siculi properare Epicharmi:
 Vincere Cęcilius grauitate, Terentius arte.

Hos ediscit: & hos ardo stipata theatrum
 Spectat Roma potens: habet hos, numeratq; poetas.

Ad nostrum tempus Liui scriptoris ab euo
 Interdum.

Interdum vulgus rectum videt: est ubi peccat.
 Si veteres ita miratur, laudatq; poetas,
 Ut nihil anteferat, nihil illis comparet: errat.
 Si quendam nimis antiquae, si pleraq; dure
 Dicere credit eos, ignaue multa fatetur:
 Et sapit: & mecum facit: & Ione iudicat equo,
 Non equidem infector: delendaq; carmina Lin-
 Effert reor: meminisse quæ plagosum mihi paruo
 Orbilius distare: sed emendata uideri,
 Pulchraq; & exactis minimam distantia, miror.
 Inter quæ uerbum emicuit si forte decorum, &
 Si uersus paulo cunctantior uisus, & alter:
 Iniuste totum ducit, venditq; poema.
 Indignor quicquam reprehendi, non quia crasse
 Compositum, illepidene putetur: sed quia nuper
 Nec ueniam antiquis, sed honorem, & præmia posui.
 Recte, nec ne crocior, floresq; perambulet Atte-
 Fabula, si dubitem: clament perisse pudorem.
 Cuncti pane patres, ea cum reprehendere coner-
 Quæ grauis Aesopus, quæ doctus Roscius egit:
 Vel quia nil rectum, nisi, quod placuit sibi, ducunt;
 Vel quia turpe putant parere minoribus: & quæ
 Imberbes didicere, senes perdenda fateri.
 Iam, Saliare Numæ carmen qui laudat, & illud,
 Quod mecum ignorat, solus, uult scire uideri:
 Ingenijs non ille fauet, plaudiq; sepultis colit;
 Nostra sed impugnat: nos, nostraq; linidus odit.
 Quod si tam Græcis nouitas inuisa fuisset,
 Quam nobis: quid nunc esset uetus & quid haberet,
 Quod legeret, teneretq; uirum publicus usus?
 Ut primon positis nugari Græcia bellis,
 Capit, & in uitium fortuna labier æquæ.
 Nunc athletarum studijs, nunc arsit equorum,
 Marmoris, aut choris fabros, aut artis amant;
 Suspendit picta uultum, mentemq; tabella
 Nunc tibicinibus, nunc est gausa tragædis.
 Sub nutrice, puella uelut si luderet infans:
 Quod cupide petijt, mature plena relinquit,
 Quid placet, aut odio est, quod non mutabile credas?
 Hoc paces habuere bonæ, uentiq; secundæ:
 Romæ dulce diu fuit, & solenne reclusa.

Mane domo vigilare . clienti promere lura ,
 Cantos nominibus certis expendere nummos ,
 Maiores audire , minori dicere , per qua
 Crescere res posset , minui damnosa libido :
 Mutauit mentem populus lenis : & calet uno
 Scribendi studio . pueri , patresq; senes
 Fronde comas uincti canant , & carmina distant .
 Ipse ego , qui nullo me affirmo scribere uersus :
 Inuenior Parthis mendacior : & prius orto
 Sole , uigil calamus , & chartam , & serinia posco .
 Nauem agere ignarus nauis timet . abrotonum agro
 Non audet , nisi qui didicit , dare : quod medicorum est ,
 Promittunt medici , tractant fabrilis fabri .
 Scribimus indocti , doctiq; poemata passim
 Hic error tamen , & laeas hac insania quantas
 Virtutes habeat , sic collige uatis auarus
 Non temere est animus : uersus amat : hoc studet unum
 Detrimenda , fugas seruorum , incendia uidet :
 Non fraudem socio , pueri ne incogitat ullam
 Pupillo : uiuit siliquis : & pane secundo
 Militia quanquam piger , & malus , iuuat
 Si das hoc , paruis quoque rebus magna inuari :
 Os tenerum pueri , balbumq; poeta figurat :
 Torquet , ab obscenis iam nunc sermonibus auerem :
 Mox etiam pectus praeceptis formos amicus ,
 Aperitatis , & inuidia corrector
 Recte falsa refert : orientia tempora uoluit
 Instruit exemplis : inopem solatur , & uigilum
 Castis cum pueris ignara puella marito
 Disceret inde preces , uatem ni musa dedisset :
 Poscit opem chorus , & praesentia numina sentit :
 Caelestes implorat aquas docta prece blandus
 Auertit morbos : metuenda pericula pellit :
 Impetrat & pacem , & locupletem frugibus annu
 Carmine dii superi placantur , carmine Manes ,
 Agricola prisca , fortes , paruq; beati
 Condita post frumenta leuantes tempore festo
 Corpus , & ipsam animum spe finis dura ferentem ,
 Cum socij operum , & pueris , & coniuge fida
 Tellurem porco , siluanum lacte piabant ,
 Floribus , & uino Geniam memorem breuis aui

Fescenina per hunc inuenta licentia morem,
 Versibus alternis opprobria rustica fudit.
 Libertasq; recurrentes accepta per annos
 Lusit amabiliter, donec iam sanus apertam
 In rabiem uerti cepit iocus, & per honestas
 Ire minax impune domos, doluere cruento
 Dente lacessiti. fuit intactis quoque cura
 Conditione super communi. quin etiam lex,
 Pœnaq; lata, nullo quæ nolle carmine quenquam
 Describi. uertere modum formidine fustis
 Ad bene dicendum, delectandumq; redacti.
 Gracia capta ferum uictorem cepit: & artes.
 Intulit agresti Latio. sic horridus ille
 Defluxit numerus Saturnius, & graue uirus
 Munditia pepulere. sed in longum tamen animum
 Manserunt, hodieq; manent uestigia ruris.
 Serus enim Gracis admonuit acumina chartis:
 Et post Punica bella quietus, querere cepit,
 Quid Sophocles, & Theſpis, & Aeschylus utile ferrent.
 Tentauit quoque, rem digne uertere posset:
 Et placuit sibi natura sublimis, & acer.
 Nam spirat tragicum satis, & feliciter audet:
 Sed turpem putat in scriptis, metuitq; lituram.
 Creditur, ex medio quia res arceſſit, habere
 Sudoris minimum: sed habet comœdia tanto
 Plus oneris, quanto uenia minus. aspice, Plautus
 Quo pacto partes tutetur amantia ephebi:
 Ut patris attenti, lenonis ut insidiosi:
 Quantus sit Dorſennus edacibus in parasitis:
 Quam non astricto percurrat pulpita focco.
 Gessit enim nummum in loculos dimittere, post hoc
 Securus cadat, an recto stet fabula ralo.
 Quem tulit ad scenam uentoso gloria carru,
 Exanimat lentus spectator: sedulus instat.
 Sic leue, sic paruum est, animum quod laudis auarum
 Subruit, aut reficit. ualeat res ludicra, si me
 Palma negata, macrum, donata reducit opimum.
 Sæpe etiam audacem fugat hoc, terretq; poetam,
 Quod numero plures: uirtute, & honore minores,
 Indolſi, stolidiq; & depugnare parati,
 Si discordet eques: media inter carmina poscunt

*Aut uersum, aut pugiles. his nam plebecula gaudet.
 Verum equitis quoque iam migravit ab aere voluptas
 Omnis ad incertis oculis, & gaudia uana.
 Quatuor, aut plures aulæ premuntur in horas,
 Dum fugiunt equitum turme, peditumq; cateruæ.
 Mox trahitur manibus regum fortuna rectoris.
 Effeda festinant, pilenta petorrita, naues:
 Captiuum portatur ebur, captiua Corinthus.
 Si foret in terris, rideret Democritus, seu
 Diuersum confusa genus panthera camelo,
 Sine elephas albus uulgi conuerteret ora:
 Spectaret populum ludis attentius ipsis,
 Ut sibi præbentem mimo spectacula plura.
 Scriptores autem narrare putaret a se
 Fabellam surdo. nam quæ peruincere uoces
 Enaluer sonum, referunt quem nostra theatra?
 Garganum mugire putes nemus, aut mare Tuscum:
 Tanto cum strepitu ludi spectantur, & artes,
 Diuitiq; peregrinæ: quibus oblitus actor
 Cum stetit in scena, concurrit dextera laus.
 Dixit adhuc aliquid? nil sane. quid placet ergo?
 Lana Tarentino uiolas imitata ueneno.
 Ac ne forte putes, me, quæ facere ipse recusem,
 Cum recte tractent alij, laudare maligne:
 Ille per extantum finem mihi posse uidetur
 Ire poeta, meum qui pectus inaniter angit,
 Irritat, mulcet, falsis terroribus implet,
 Ut magnus: & modo me Thebis, modo ponit Athenis.
 Verum age, & his, qui se lectori credere malunt,
 Quam spectatoris fastidia ferre superbi:
 Curam redde breuem: si minus Apolline dignum
 Vis complere libris, & uatibus addere calcar:
 Ut studio maiore petant Heliconæ uirentem.
 Multa quidem nobis facimus mala sæpe poetæ:
 (Ut uineta egomet cædam mea) cum tibi librum
 Solicito damus, aut fesso: cum ledimur, unum.
 Si quis amicorum est ausus reprehendere uersum:
 Cum loca iam recitata reuoluimus irruocati:
 Cum lamentamur, non apparere labores.
 Nostros, & tenui deducit a poemata filo:
 Cum speramus eo rem uenturam, ut, simulatque*

Carmina rescribis nos fingere, commodus ultro
 Arcessas, & egere uoles, & scribere cogas.
 Sed tamen est operapretium cognoscere, quales
 Aedituos habeat belli spectata, domiq;
 Virtus, indigno non committenda poeta.
 Gratus Alexandro regi Magno fuit ille
 Cberilus, incultis qui uersibus, & male natis
 Rettulit acceptos, regale numisma, philippos.
 Sed ueluti trallata notam, labemq; remittunt
 Atramenta fere scriptores carmine sacro
 Splendida facta limant, idem rex ille, poema
 Qui tam ridiculum, tam care prodigus emit:
 Edicto uetuit, ne quis se, prater Apellem,
 Pingeret: aut alius Lysippo duceret ara
 Fortis Alexandri uultum simulantia, quod si
 Iudicium subtile uidendis artibus illud
 Ad libros, & ad hac Musarum dona uocares
 Baotum in crasso iuuares aere natum.
 At neque dedecorant tua de se iudicia, atque
 Munera, qua multa dantis cum laude tulerunt
 Dilecti tibi Virgilius, Variusq;, poeta:
 Nec magis expressi uultus per aenea signa,
 Quam per uatis opus mores, animiq; uiro-
 rum
 Clarorum apparent. nec sermones ego malle
 Repentes per humum, quam res componere gestas:
 Terrarumq; situs, & flumina dicere & arces
 Montibus impositas, & barbara regna, tuisq;
 Auspicijs totum confecta duella per orbem,
 Clausuraq; custodem pacis cohibentia lanum,
 Et formidatam Parthis, te principe, Roman:
 Si quantum cuperem, possem quoque: sed neque paruum
 Carmen maiestas recipit tua: nec meus audet
 Rem tentare pudor, quam uires ferre recusent.
 Sedulitas autem, stulte quem diligit, urget:
 Praecipue cum se numeris commendat, & arte.
 Discit enim citius, meminitq; libentius illud,
 Quod quis deridet, quam, quod probat, & ueneratur.
 Nil moror officium, quod me grauat: ac neque flecto
 In peius uultu proponi ceruus usquam
 Nec praeue factis decorari uersibus opto,
 Ne rubeam pingui donatus munere: & una

*Cum scriptore meo capsula porrectus aperta,
Deserat in uicem vendentem tus, & odores
Et piper, & quicquid chartis amicitur ineptis.*

Argumentum.

Iulius Florus Clarus fuit familiaris Tiberij Neronis, cum quo adfuit bello Illyrico. petierat ab Horatio ut sibi aliquid scriberet, & eius negligentiam increpauerat. ei allegorice respondet. declarans iure se non accusari, cum se diutius à scribendo absuturum antea illum monuisset. Nunc dicit Romæ carmina scribere nequaquam posse in tanto vrbis strepitu. quem antea oculos ponit, tandem satius esse ait philosophiæ dare operam, quam uersus scribere.

Epist. II. Ad Iulium Florum.

FLORE, bono, clarioque; fidelis amice Neroni,
Si quis forte velit puerum tibi vendere natum
Tibure, vel Gabijs: & rectum sic agat: hic &
Candidus, & talos a vertice pulcher ad imos:
Fiet, eritque tuus nummorum millibus octo,
Verna ministerijs ad nutus aptus heriles,
Listerulis Græcis imbutus, idoneus arti
Cuilibet. argilla quiduis imitaberis vda.
Quinetiam canet indoctum, sed dulce bibenti.
Multa fidem promissa lenant, ubi plenius aquo
Laudat venales qui vult extrudere merces.
Res vrget me nulla: meo siam pauper in ære.
Nemo hoc mangonum faceret tibi. non temere a me
Quinis ferret idem. semel hic cessauit: & ut sit,
In scalis latuit metuens pendentes habena.
Des nummos: excepta nihil te si fuga lædat.
Ille ferat pretium, pæne securus, opinor.
Prudens emisit vitiosum: dicta tibi lex.
Insequeris tamen hunc: & lute moraris iniqua.
Dixi me pigrum proficiscenti tibi: dixi
Talibus officijs prope manciam: ne mea scæuis
Iurgares ad te quod epistola nulla rediret.
Quid tum profeci: mecum facientia iura
Si tamen attentas: quereris super hoc etiam, quod
Expectata tibi non mittam carmina mendax.

Luculli miles collecta viatica multis
 Aerumnis, lassus, dum noctu fletit, ad assem.
 Perdiderat: post hoc uehemens lupo: & sibi, & hosti
 Iratus pariter, ieiunis dentibus acer,
 Praesidium regale loco deiecit, ut aiunt,
 Summe munito, & multarum diuite rerum,
 Clarus ob id factum, donis ornatur honestis:
 Accipit & bis dena super sestertia nummum.
 Forte sub hoc tempus castellum euertere praetor
 Nescio quod cupiens, hortari cepit eundem
 Verbis, qua timido quoque possent addere mentem.
 I bone, quo virtus tua te vocat: i pede fausto,
 Grandia laturus meritorum premia. quid stas?
 Post haec ille catus, quantumvis rusticus, ibit,
 Ibit eo, quo vis, qui zonam perdidit, inquit.
 Romae nutriti mihi contigit: atque doceri,
 Iratus Graijs quantum nocuisset Achilles.
 Adiecere bonae paulo plus artis Athenae:
 Scilicet ut possem curuo dignoscere rectum:
 Atque inter silvas Academii quarere verum.
 Dura sed emouere loco me tempora grato:
 Civilisq; rudem belli tulit assus in arma,
 Caesaris Augusti non responsura lacertis.
 Vnde simul primum me dimisere Philippi,
 Decisis humilem pennis inopemq; paterni
 Et Laris, & fundi: paupertas impulsit audax,
 Ut versus facerem. sed, quod non desit, habentem,
 Quae poterant vnquam satis expurgare sycia,
 Ni melius dormire putem, quam scribere versus?
 Singula de nobis anni pradanur euentes:
 Eripuere iocos, Venerem conuiuia, ludum:
 Tendunt extorquere poemata. quid faciam vis?
 Denique non omnes eadem mirantur, amantq;:
 Carmine tu gaudes: hic delectatur iambis.
 Ille Bioneis sermonibus, & sale nigro.
 Tres mihi conuiuia prope dissentire videntur
 Poscentes uario multum diuersa palato.
 Quid dem? quid non dem? renuis tu, quod inbet alter.
 Quod petis, id sane est inuisum, acidumq; duobus.
 Praeter cetera, me Roma ne poemata censes
 Scribere posse, inter tot curas, totq; labores?

Hic sponsum vocat : hic auditum scripta , relictis
 Omnibus officijs : cubat hic in colle Quirini :
 Hic extremo in Auentino : visendus vterque .
 Intervalla vides humane commoda . verum
 Pura sunt plateæ , nihil vt meditantibus obstat .
 Festinat calidus mulis gerulisq; redemptor .
 Torquet nunc lapidem , nunc ingens machina tignum :
 Tristia robustis luctantur funera plaustris :
 Hac rabiosa fugit canis : hac lutulenta ruit sus .
 I nunc , & versus tecum meditare canoros .
 Scriptorum chorus omnis amat nemus : & fugit vrbes
 Rite cliens Bacchi somno gaudentis , & umbra .
 Tu me inter strepitus nocturnos , atque diurnos
 Vis canere , & contracta sequi vestigia vatum ?
 Ingenium , sibi quod uacuas desumpsit Athenas :
 Et studijs annos septem dedit , insenuitq;
 Liberis , & curis : statua taciturnius exit
 Plerumque . & risu populum quatit . hic ego rerum
 Fluctibus in medijs & tempestatibus urbis
 Verba lyra motura sonum connectere digner ?
 Frater erat Romæ consulti rhetor : vt alter
 Alterius sermone meros audiret honores :
 Gracchus vt hic illi foret : huic vt Mucius ille .
 Qui minus argutos vexat furor iste poetas ?
 Carmina compono : hic elegos : mirabile visu ,
 Calatunq; nouem Musis opus . aspice primum ,
 Quanto cum fastu , quanto molimine circum-
 Spectemus vacuam Romanis vatibus ædem .
 Mox etiam , si forte vacas , sequere , & procul audi,
 Quid ferat : & quare sibi nesciat vterque coronam .
 Cadimur : & totidem plagis consumimus hostem ,
 Lento Sammites ad lumina prima duello .
 Discedo Alcæus puncto illius : ille meo quis ?
 Quis , nisi Callimachus ? si plus apposcere visus :
 Fit Mimnermus , & optiuo cognomine crescit .
 Multa fero , vt placem genus irritabile vatum ,
 Cum scribo , & supplex populi suffragia capto .
 Idem finitis studijs , & mente recepta ,
 Obturem patulas impune legentibus aures .
 Ridentur , mala qui componunt carmina : verum
 Gaudent scribentes , & se venerantur , & vltro ,

Si taceas, laudant, quicquid scripsere, beati.
 At, qui legitimum cupiet fecisse poema,
 Cum tabulis animum censoris sumet honesti:
 Audebit, quacunque parum splendoris habebunt.
 Et sine pondere erunt, & honore indigna ferentur,
 Verba mouere loco, quauis inuita recedant:
 Et uersentur adhuc intra penetralia Vestæ.
 Obscurata diu populo, bonus eruet: atque
 Proferet in lucem speciosa uocabula rerum:
 Quæ priscis memorata Catonibus, atque Cethegis,
 Nunc situs informis premit, & deserta uetustas.
 Asciscet noua, quæ genitor produxerit usus
 Vehemens, & liquidus, puroq; simillimus amni:
 Fundet opes: Latiumq; beabit diuite lingua.
 Luxuriantia compeſcet: nimis aspera sano
 Leuabit cultu: uirtute carentia tollet:
 Ludentis speciem dabit, & torquebitur: ut, qui
 Nunc satyrum, nunc agrestem Cyclopa mouetur.
 Pratulerim scriptor delirus inersq; uideri,
 Dum mea delectent mala me, uel denique fallant,
 Quam sapere, & ringi: sult haud ignobilis: Argis,
 Qui se credebat miros audire tragædos,
 In uacuo latens seſſor, plausorq; theatro:
 Cætera qui uitæ ſeruaret munia recto
 More, bonus sane uicinus, amabilis hoſpes,
 Comis in uxorem, poſſet qui ignoſcere ſeruis:
 Et ſigno laſo non inſanire lagena:
 Poſſet qui rupem, & puteum uitare patentem.
 Hic, ubi cognatorum opibus, curiſq; reſectus,
 Expulit elleboro morbum, bilemque meraco,
 Et redit ad ſeſe: pol me occidiſtis amici,
 Non ſeruastiſ, ait: cui ſic extorta uoluptas:
 Et demptus per uim mentis gratiſſimus error.
 Nimirum ſapere eſt abiectiſ utile nugis,
 Et tempeſtiuum pueris concedere ludum:
 Ac non uerba ſequi ſidibus modulanda Latinis:
 Sed utræ numeroſq;, modoſq; ediſcere uitæ.
 Quocirca mecum loquor hæc, tacituſq; recordor:
 Si tibi nulla ſitim finiret copia lymphæ:
 Narrares medicis: quod, quanto plura paraſti,
 Tanto plura cupiſ, nulli ne faterier audeſ?

Si vulnus tibi, monstrata radice, vel herba
 Non fieret leuius: fugeres radice, vel herba
 Prosciente nihil curarier. audieras, cui
 Rem diu donarent, illi decedere prauam
 Stultitiam: & cum sis nihilo sapientior, ex quo
 Plenior es: tamen vteris monitoribus ijsdem?
 At si diuitia prudentem reddere possent:
 Si cupidam, timidumq; minus te: nempe ruberes,
 Vinceret in terris te si quis auarior vno.
 Si proprium est, quo quis libra mercatus, & ere est:
 Quidam (si credis consultis) mancipat vsus:
 Qui te pascit ager, tuus est: & villicus Orbi,
 Cum segetes occat, tibi mox frumenta daturus.
 Te dominum sentit, das nummos, accipis vnam,
 Pullos, oua, cadum temeti: nempe modo isto
 Paulatim mercaris agrum fortasse trecentis,
 Aut etiam supra nummorum millibus emptum.
 Quid refert, viuas numerato nuper, an olim?
 Emptor Aricini quondam Veientis & arui,
 Emptum cenat olus, quantum aliter: putat emptis
 Sub noctem gelidam lignis calefcat ahenum.
 Sed vocat vsque suam, qua populus assita certis
 Limitibus vicina refugit iurgia: tanquam
 Sit proprium quicquam, puncto quod mobilis hora,
 Nunc prece, nunc pretio, nunc ui, nunc sorte suprema,
 Permutet dominos: & cedat in altera iura.
 Sic quia perpetuus nulli datur vsus, & beres
 Heredem alterius, velut vnda superuenit vndam:
 Quid vici prosunt? aut horrea? quid ve Calabris
 Saltibus adiecti Lucani: si metit Orcus
 Grandia cum paruis, non exorabilis auro?
 Gemmas, marmor, ebur, Tyrrhena sigilla, tabellas,
 Argentum, vestes Getulo marice tinctas
 Sicut, qui non habeant: est qui non curet habere.
 Cur alter fratrum cessare, & ludere, & ungi
 Praferat Herodis palmetis pinguibus: alter
 Diues, & importunus, ad iontram lucis ab ortu,
 Siluestrem flammis, & ferro mitiget agrum:
 Scit Genius natale comes qui temperat astrum:
 Naturæ deus humana mortalis in unum
 Quodque caput, vultu mutabilis, albus, & ater.

Utar : & ex modico , quantum res poscet , aceruo
 Tollam : nec metuam , quod de me iudicet heres ,
 Quid non plura datis inuenerit . & tamen idem
 Scire uolam , quantum simplex , hilarisq; nepoti
 Discrepet : & quantum discordet parens auaro .
 Distat enim spargas tua prodigus : an neque sumptuum
 Inuitus facias , neque plura parare labores :
 Ac potius , puer ut festis quinquatribus , olim
 Exigui , gratiq; fruaris tempore raptim .
 Pauperies immunda domus procul absit . ego , utrum
 Naue ferar magna , an parua , ferar unius , & idem
 Non agimur tumidis uelis Aquilone secundo :
 Non tamen aduersis atatem ducimus Austris .
 Viribus , ingenio , specie , uirtute , loco , re ,
 Extremi primorum , extremis usque priores :
 Non es auarus : abi . quid ? cetera iam simul ista
 Cum uitio fugere ? caret tibi pectus inani
 Ambitione , caret mortis formidine , & ira
 Somnia , terrores magicos , miracula sagas ,
 Nocturnos leuures , portentaq; Tessala rides ?
 Natales grate numeras ? ignoscis amicis ?
 Lenior , & melior sis accedente senectâ ?
 Quid te exempta inuat spūs de pluribus una
 Vivere si recte nescis , decedē peritis .
 Lussisti satis : edisti satis , atque bibisti :
 Tempus abire tibi est : nepotum largius aqua
 Rideat , & pulset lastima decentius ætas .

IN POETICAM.

Argumentum.

Cum tam multi in Poeticam scripserint , superuacaneum esse arbitror
 uelle aquam mari addere . In ijs autem omnibus , qui in ea re laborarunt ,
 ego , pro mea sententia , primas Vincentio Magio defero . ut qui huius libri
 exactam , atque absolutam cognitionem tenere capiat , nulla fortasse alia ope
 indigeat . Cum ad Aristotelis exemplum se Horatius totum composuerit ,
 quod nemo negarit , tam diligens præceptorum illius philosophi fuit , ut ni-
 hil fere de suo contulisse Horatius uideatur , confert omnes locos poetæ

cum Aristotelis præceptis, ut uideri possit Horatius nihil sibi tam proposuisse, quam totum Aristotelem exprimere, sed id diuersa ratione facit, ac uia, nam modo reprehendit, modo irridet, satyrice agens. utrum uero liber de arte poetica, an Epistola ad Pisones appellandum sit hoc, parum interest. In hoc egregiam operam nauauit Magius summus philosophus, atque ea uidit in hoc opere, quod nemo unquam antea somniauit. pro omnibus igitur, qui in hoc explicando insudarunt, magna gratia Magio habenda est. legant hanc poetices studiosi, nihil absolutius sibi afferri potuisse statuent.

HVMANO capiti cernicem pictor equinam,
Iungere si uelit, & uarias inducere plumas,
Undique collatis membris, ne turpiter atrum
Desinat in piscem mulier formosa superne
Spectatum admissi risum teneatis amici?
Credite Pisones isti tabula fore librum,
Persimilem, cuius uelut ægri somnia, nana
Fingentur species, ut nec pes, nec caput inu-
Reddatur forme-pictoribus, atque poetis
Quidlibet audendi semper fuit æqua potestas.
Scimus, & hanc ueniam petimusq; damusq; micissim,
Sed non, ut placidis coeant immitia: non, ut
Serpente auibus gementur, tigris igni.
Inceptis grauib; plerumque, & magna professis
Purpureis, late quâ splendeat, vnus, & alter
Assuitur pæmus: cum lucus, & ara Dianæ,
Et properantis aquæ per amenos ambitus agros,
Aut flumen Rhenum, aut pluvius describitur arcus.
Sed nunc non erat his locus, & fortasse cupressum
Scis simulare. quid hoc, si fractis enatat expes
Nauibus, gre dato qui pingitur? amphora cæpit
Institui: corrente rota cur urceus exit?
Denique sit, quod uis, simplex quætaxat, & unum.
Maxima pars uatium, pater, & iuuenes patre digni,
Decipimur specie relli. breuis esse laboro?
Obscurus fio. festinantem læuia, nerui
Deficiunt, animiq; professus grandia, turgēt:
Serpit humi tutus nimium, imidusq; procellæ,
Qui uariare cæpit rem prodigialiter unam:
Delphinum filius appingit, fluctibus aprum.
In uitium ducit culpe fuga: si caret arte.
Æmilium circa ludum faber imus & ungues

Exprimes,

Exprimet, & molles imitabitur gre capillos:
 Infelix operis summa: quia ponere totum.
 Nesciet. hunc ego me, si quid componere curem,
 Non magis esse velim, quam prauo uiuere naso,
 Spectandum nigris oculis, nigroq; capillo.
 Sumite materiam uestris, qui scribitis, equam.
 Viribus: & versate diu, quid ferre recusent,
 Quid valeant humeri. cui lecta potenter erit res,
 Nec faciundia deseret hunc, nec lucidus ordo.
 Ordinis hæc virtus erit, & Venus, aut ego fallor,
 Ut iam nunc dicat, iam nunc debentia dici
 Pleraque differat, & præsens in tempus omittat.
 Hoc amet, hoc spernat promissi carminis auctor.
 In verbis etiam tenuis, cautusq; ferendis,
 Dixeris egregie, notum si callida verbum
 Reddiderit iunctura nouum: si forte necesse est.
 Indicijs monstrare recentibus abdita rerum:
 Fingere cinctutis non exaudita Cethegis
 Continget: dabiturq; licentia sumpta pudenter.
 Et noua, siæq; nuper habebunt uerba fidem: si
 Græco fonte cadent, parce detorta. quid autem
 Cæcilio, Plautoq; dabit Romanus adeptum
 Virgilio, Varioq; & ego cur acquirere pauca,
 Si possiam, inuideor? cum lingua Catonis, & Eni
 Sermonem patrium ditauerit, & noua rerum
 Nomina protulerit? licuit semperq; licebit,
 Signatum presente nota producere nomen.
 Ut silus folijs pronos mutantur in annos:
 Prima cadunt: ita verborum vetus interit ætas:
 Et inueniam ritu florent modo nata, vigentq;.
 Debemur morti nos, nostraq;: sine receptus
 Terra Neptunus, classes Aquilonibus arce,
 Regis opus: sterilis ue diu palus, aptaq; remis
 Vicinas vrbes alit, & graue sentit aratrum;
 Sen cursim mutauit iniquum frugibus annis,
 Doctus iter melius: mortalia facta peribunt:
 Nedum sermonum stet honos, & gratia iuua,
 Multa renascuntur, quæ iam cecidere: cadentq;,
 Quæ nunc sint in honore vocabula, si volet usus:
 Quem penes arbitrium est, & ius, & norma loquendi.
 Res gestæ regumq;, ducumq;, & tristia bella

Quo scribi possent numero, monstravit Homerus;
 Versibus impariter iunctis querimonia primum.
 Post etiam inclusa est voti sententia compos.
 Quis tamen exiguos elegos emisit auctor:
 Grammatici certant: & adhuc sub indice lis est.
 Archilochum proprio rabies armavit iambo.
 Hunc focci cepere pedem, grandaeque cothurni,
 Alternis aptum sermonibus, & populares
 Vincentem strepitus, & natum rebus agendis,
 Musa dedit iudibus diuos, pherosque deorum,
 Et pugilem uictorem, & equum certamine primum.
 Et iuuenum curas, & libera nina referre.
 Descriptas seruare vices, operumque colores
 Cur ego, si nequeo, ignoroque, poeta salutor?
 Cur nescire pudens prae, quam discere malo?
 Versibus exponi tragicis res comica non vult:
 Indignatur item priuatis, ac prope soccoribus
 Dignis carminibus narrari cana Thyeste
 Singula quaeque locum, tepant fortis decenter:
 Interdum tamen & uocem comedia tollit:
 Iratusque Chremes tumido deliugit ore.
 Et tragicus plerumque dolet sermone pedestri.
 Telephus, & Peleus, cum pauper, & exul uterque,
 Projicit ampullas, & sesquipedalia verba,
 Si curat cor spectantis tetigisse querela.
 Non satis est pulchra esse poemata: dulcia sonto:
 Et quocumque volent, animam auditoris agunto.
 Ut ridentibus arrident: ita stentibus afflent;
 Humani vultus, si uis me flere, dolendum est
 Primum ipsi tibi: tunc tua me infortunia laedent,
 Telephe, vel Peleu. male si mandata loqueris,
 Aut dormitabo, aut ridebo: tristitia inustum
 Vultum uerba decent: iratum, plena minarum:
 Ludentem, lasciuus: seuerum, seria dictu.
 Formatur enim natura prius nos intus ad omnem
 Fortunarium habitum: inuat, aut impellit ad iram
 Aut ad huiusmodi merore graui deducit & angit;
 Post effert animi motus interprete lingua.
 Si dicentis erunt fortuitus absona dicta:
 Romani tollent equites, peditesque cachinnum.
 Intererit multum Dauius ne loquatur Eros, ne

*Maturus ne senex, an adhuc florente iuuenta,
 Feruidus, an matrona potens, an sedula nutrix,
 Mercator ne vagus, cultor ne virentis agelli:
 Colchus, an Assyrius, Thebis nutritus, an Argis.
 Aut famam sequere: aut sibi conuenientia finge.
 Scriptor, honoratum si forte reponis Achillem:
 Impiger, iracundus, inexorabilis, acer,
 Iura neget sibi nata: nihil non arroget armis:
 Sit Medea ferox, inuictaq; flebilis Ino:
 Perfidus Ixion: Io vaga: tristis Orestes,
 Si quid inexpertum scena committis, & audes
 Personam formare nouam: seruetur ad imum,
 Qualis ab incepto processeris: & sibi constet.
 Difficile est proprie communia dicere: tuq;
 Rectius Iliacum carmen deducis in actus:
 Quam si proferres ignota, indictaq; primus.
 Publica materies priuati iuris erit, si
 Nec circa vilem, patulumq; moraberis orbem:
 Nec verbum verbo curabis reddere fidus
 Interpres: nec desities imitator in arctum:
 Vnde pedem proferre pudor uetet, aut operis lex:
 Nec sic incipies, vt scriptor cyclicus olim,
 Fortunam Priami cantabo, & nobile bellum.
 Quid dignum tanto feret hic promissor hiatu?
 Parturient montes: nascetur ridiculus mus.
 Quanto rectius hic, qui nil molitur inepte?
 Dic mihi Musa uirum, capta post tempora Troia,
 Qui mores hominum multorum uidit, & urbes.
 Non fumum ex fulgore, sed ex fumo dare lucem
 Cogitat, ut speciosa dehinc miracula promat,
 Antiphatem, Scyllamq; & cum Cyclope Charybdim.
 Nec reditum Diomedis ab interitu Meleagri,
 Nec gemino bellum Troianum orditur ab ono.
 Semper ad euentum festinat: & in medias res
 Non secus, ac notas, auditorem rapit: & qua
 Desperat tractata nitescere posse relinquit.
 Atque ita mentitur: sic neris falsa remiscet,
 Primo ne medium, medio ne discrepet inum.
 Tu quid ego, & populus mecum desideret, audi.
 Si plausoris eges aulae manentis, & usque
 Sessuri, donec cantor, nos plaudite, dicat:*

*Aetatis cuiusque notandi sunt tibi mores :
 Mobilibusq; decor naturis dandus , & amīs .
 Reddere qui uoces iam scit puer : & pede certo
 Signat humum , gessit paribus colludere , & iram
 Colligit , ac ponit temere : & mutatur in boras .
 Imberbis iuuenis tandem custode remoto ,
 Gaudet equis , canibusq; , & aprici gramine campi ,
 Cereus in uitium flecti , monitoribus aſper ,
 Ut ilium tardus promiſor , prodigus aris ,
 Sublimis , cupidusq; , & amata relinquere pernix .
 Conuerſis ſtudijs , atas , animusq; uirilīs
 Quærit opes , & amicitias : infernit honori :
 Commiſſiſſe cauet , quod mox mutare labore .
 Multa ſenem circumueniunt incommoda : uel quod
 Quærit , & inueniſtis miſer abſtinet , ac timet uti :
 Vel quod res omnes timide , gelideq; miniſtrat ,
 Dilator , ſpe longus , iners , auiduſq; futuri ,
 Difficilis , querulus , laudator temporis acti
 Se puero : cenſor , caſtigatork; minorum .
 Multa ferunt ami venientes comoda ſecum :
 Multa recedentes adimunt : ne forte ſeniles
 Mandentur iuueni partes , pueroq; uiriles :
 Semper in adiunctis , æuoq; morabimur aptis .
 Aut agitur res in ſcenis , aut acta refertur :
 Segnius irritant animos demiffa per aures ,
 Quam , quæ ſunt oculis ſubiecta fidelibus : & , quæ
 Ipſe ſibi tradit ſpectator . non tamen intus
 Digna geri , promes in ſcenam : multa; tolles
 Ex oculis , quæ mox narret faciundia præſens .
 Nec pueros coram populo Medea trucidet :
 Aut humana palam coquat extra nefarius Atreus :
 Aut in æuem Progne vertatur : Cadmus in anguem .
 Quodcumque oſtendis mihi ſic , incredulus odi .
 Ne ue minor , neu ſit quinto productior actu
 Fabula : quæ poſci uult : & ſpectata reponi .
 Nec deus interſit , niſi dignus iudice nodus
 Inciderit : nec quarta loqui perſona labore .
 Actoris partes chorus , officiũq; uirile
 Defendat : neu quid medios intercinat actus ,
 Quod non propoſito conducatur , & hæreat apte .
 Ille bonis ſauciatq; , & conſilietur amicis :*

Et regat iratos : & amet peccare timentes.
 Ille dapes laudet mensa brevis : ille salubrem.
 Iustitiam , legesq; , & apertis otia portis. //
 Ille tegat commissa : deosq; precetur , & oret,
 Ut redeat miseris , abeat fortuna superbis.
 Tibia non , ut nunc , orichalco iuncta , tubaq;
 Aemula : sed tenuis , simplexq; foramine pauco
 Aspirare , & adesse choris erat utilis , atque
 Nondum spissa nimis complere sedilia statu.
 Quo sane populus numerabilis , repote parvus,
 Et frugi , castusq; , verecundusq; coibat.
 Postquam capit agros extendere victor , & urbem
 Latior amplecti murus : unoq; diurno
 Placari Genius festis impune diebus :
 Accessit numerisq; , modisq; licentia maior.
 Indoctus quid enim saperet , liberq; laborum ,
 Rusticus urbano confusus , turpis honesto ?
 Sic prisca motumq; , & luxuriam addidit arti
 Tibicen : traxitq; vagus per pulpita restem.
 Sic etiam fidibus voces tremere severis :
 Et tulit eloquium insolitum facundia praeceptis :
 Vtiliumq; sagax rerum , & diuina futuri
 Sortilegis non discrepuit sententia Delphis.
 Carmine qui tragico vilem certauit ob hircum ,
 Mox etiam agrestes satyros nudauit , & asper
 Incolumi grauitate iocum tentauit , eo , quod
 Illecebris erat , & grata nouitate morandus
 Spectator , functusq; sacris , & potus , & exlex.
 Verum ita visores , ita commendare dicaces
 Conueniet satyros : ita vertere seria ludo ;
 Ne , quicumque deus , quicumque adhibebitur heros ,
 Regali conspectus in auro nuper , & ostro ,
 Migret in obscuras humili sermone tabernas :
 Aut , dum vitat humum , nubes & inania captet.
 Effutire leues indigna tragædia versus :
 Ut festis matrona moueri iussa diebus ,
 Intererit satyris paulum pudibunda proteruis.
 Non ego inornata , & dominantia nomina solum ,
 Verbaq; , Pisones , satyrorum scriptor amabo :
 Nec si enitar tragico differre colori ,
 Ut nihil intersit Dauus ne loquatur , & andax

Pythias, emincto lucrata Simone talentum:
 An custos, famulusq; dei. Silenus alumni.
 Ex noto fictum carmen sequar, ut sibi quivis,
 Speret idem: sudet multum, frustra; laboret
 Ausus idem: tantum series, iuncturaq; pollet:
 Tantum de medio sumptis accedit honoris.
 Silvis deducti caveant, mo' iudice, Fanni,
 Ne, velut imati triuijs, ac pæne forenses,
 Aut nimium teneris inuenientur versibus inquam
 Aut immunda crepent, ignominiosaq; dicta.
 Offendantur enim, quibus est equus, & pater, & res:
 Nec si quid fricti ciceris probat, & nucis emptor,
 Aequis accipiunt animis, donant ue corona.
 Syllaba longa breui subiecta, vocatur Iambus,
 Pes citus: unde etiam trimetris accrescere iussit
 Nomen Iambes, cum senos redderet istus:
 Primus ad extremum similis sibi. non ita pridem,
 Tardior ut paulo, grauiorq; ueniret ad aures,
 Spondeos stabiles in iura paterna recepit
 Commodus, & patiens: non ut de sede secunda
 Cedret, aut quarta socialiter. hic & in Atti.
 Nobilibus trimetris apparet rarus, & Enni.
 In scenam missos magno cum pondere uersus,
 Aut opera celeris nimium, cura; carentis,
 Aut ignorata premit artis crimine turpi.
 Non quivis uidet immodulata poemata index:
 Et data Romanis uenia est indigna poetis.
 Idcirco ne uager, scribamq; licenter: an omnes
 Visuros peccata putem mea tutus, & extra
 Cæpi uenie cautus? uitavi denique culpam:
 Non laudem merui. nos exemplaria Græcæ
 Nocturna uersate manu, uersate diurna.
 At uestri proau' Plautinos & numeros, &
 Laudauere sales, nimium patienter utrunque,
 Ne dicam Flute, mirati: si modo ego, & nos
 Scimus inurbanum lepido seponere dicto.
 Legitimumq; sonum digitis callemus, & aure.
 Ignotum tragice genus inuenisse camæna
 Dicitur, & plaustris uexisse poemata Theſpis:
 Quæ canerent, agerentq; periclitî fecibus ora.
 Post hunc personæ, pallaq; repertor honesta

Aeschylus & modicis instravit pulpita lignis;
Et docuit magnamq; loqui, nitidq; corburno.
Successit vetus his comædia, non sine multa
Laude: sed vitium libertas excidit, & vim
Dignam lege regi. est accepta, chorusq;
Turpiter obtinuit sublato iure nocendi.
Nil intentatum nostri liquere poeta:
Nec minimam meruere decus vestigia Græcæ
Ausi deferere, & celebrare domestica facta:
Vel, qui prætextas, vel qui docuere togatas.
Nec virtute foret, claris ve potentius armis,
Quam lingua, Latium, si non offenderet vnum:
Quenque poetarum lima labor, & mora. vos o
Pompilius sanguis, carmen reprehendite, quod non
Multa dies, & multa litura coëscuit: atque
Præfectum, decies non castigauit ad vnguem.
Ingenium misera quia fortunatius arte
Credit, & excludit sanos Helicone poetas.
Democritus: bona pars non vngues ponere curat,
Non barbam: secreta petit loca, balnea vitat.
Nanciscetur enim precium nomenq; poeta:
Si tribus Anticyris caput insanabile nunquam
Tonsori Licino commiserit. O ego laus,
Qui purgo bilem sub verni temporis horam.
Non alius faceret meliora poemata: verum
Nil tanti est. ergo fingar vice cotis, acutum
Reddere quæ ferrum valet, exors ipsa secandi.
Atinus, & officium, nil scribens ipse, docebo:
Vnde parentur opes: quid alat, formetq; poetam:
Quid deceat, quid non: quo virtus, quo ferat error.
Scribendi recte, sapere est & principium, fons.
Rem tibi socratica poterunt ostendere chartæ:
Verbaq; prouisam rem non inuita sequentur.
Quid didicit, patria quid debeat, & quid amicis:
Quo sit amore parens, quo frater amandus, & hospes:
Quod sit conscripti, quod iudicis officium: quæ
Partes in bellum missi ducis: ille profecto
Reddere personæ scit conuenientia cuique.
Respicere exemplar vite, morumq; iubebo
Doctum imitatore: & veras hinc ducere voces.
Interdum speciosa locis murataq; recte

Fabula, nullius Veneris, sine pondere, & arte,
 Valdius oblectat populum, meliusq; moratur,
 Quam versus inopes verum, nugæq; canora.
 Graijs ingenium, Graijs dedit ore rotundo
 Musa loqui, præter laudem, nullius auaris.
 Romani pueri longis rationibus assent
 Discunt in partes centum diducere, dicat
 Filius Albini, si de quinquunce remota est
 Vncia: quid superat? poteras dixisse triens: bene,
 Rem poteris seruare tuam: redit vncia: quid sit?
 Semis. at hæc animos arugo, & cura peculi,
 Cum semel imbuerit: speramus carmina fingi
 Posse linenda cedro, & læui seruanda cupresso?
 Aut prodesse volumus, aut delectare poetæ:
 Aut simul & iucunda, & idonea dicere vita.
 Quicquid præcipies, esto brevis: ut cito dicta
 Percipiant animi dociles, teneantq; fideles.
 Omne supernacuum pleno de pectore manat.
 Ficta voluptatis causa, sint proxima veris.
 Nec quodcumque volet, poscat sibi fabula credi:
 Neu præsa Læmia viuam puerum extrahat alius:
 Centuria seniorum agitant expertia frugis.
 Celsi prætereunt austera poemata Rhannæ,
 Omne tulit punctum, qui miscuit vile dulci,
 Lectorum delectando, pariterq; monendo.
 Hic meret æra liber Sosij: hic & mare transit,
 Et longum noto scriptori prorogat æuon.
 Sicut delicta tamen, quibus ignouisse velimus.
 Nam neq; chorda sonum reddit, quem vult manus, & mens:
 Poscentiq; grauem persæpe remittit acutum.
 Nec semper feriet, quodcumque minabitur, arcus.
 Verum, ubi plura nitent in carmine: non ego paucis
 Offendar maculis: quas aut incuria fudit:
 Aut humana parum cavit natura. quid ergo?
 Ut scriptor si peccat idem librarius vsque,
 Quauis est monitus, uenia caret: & citharædus
 Ridetur, chorda qui semper oberat eadem.
 Sic mihi, qui multum cessat, sit Cherilus ille,
 Quem bis, terq; bonum, cum risu miror: & idem
 Indignor, quandoque bonus dormitat Homerus.
 Verum opere in longo fas est obrepere somnum.

Ut pictura, poesis, erit, qua si proprius fies,
 Te capiat magis: & quadam, si longius abster.
 Hac amat obscurum: volet hac sub luce videri:
 Indicis argutum qua non formidat acumen.
 Hac placuit semel: hac decies repetita placebit.
 O maior inueniunt, quamuis & voce paterna
 Fingeris ad rectum, & per te sapis: hoc tibi dictum.
 Tolle memor: certis medium, & tolerabile rebus
 Recte concedi. consultus iuris, & actor
 Causarum mediocris abest virtute disertis
 Messalla: nescit, quantum Cascellius Aulus:
 Sed tamen in pretio est. mediocribus esse poetis.
 Non dii, non homines, non concessere columna.
 Ut gratas inter mensas symphonia discors,
 Et crassiam vnguentum, & Sardo cum melle papauer,
 Offendunt: poterat duci quia cana sine istis:
 Sic animis nation inuentumq; poema iuandis,
 Si paulum summo discessit: uergit ad imum.
 Ludere qui nescit, campestribus abstinet armis,
 Indoctusq; pile, disci ne trochi ne quiescit:
 Ne spissa risum tollant impune corona.
 Qui nescit, uersus tamen audet fingere: quid ni?
 Liber, & ingenuus, praesertim census equestrem
 Summam nummorum, uitioq; remotus ab omni.
 Tu nihil inuita dices, facies ne Minerva:
 Id tibi iudicium est: ea mens. si quid tamen olim
 Scripseris, in Meci descendat indicis aures,
 Et patris, & nostras: nonumq; prematur in annum.
 Membris intus positus delere licebit,
 Quod non edideris. nescit vox missa reueri.
 Siluestres homines sacer, interpretq; deorum
 Cadibus, & uictu fado deterruit Orpheus,
 Dictus ob hoc lenire tigres, rapidosq; lepotes,
 Dictus & Amphion Thebana conditor arcis
 Saxa mouere sono testudinis, & prece blanda
 Ducere, quo vellet. fuit hac sapientia quondam:
 Publica priuatis secernere, sacra profanis:
 Concubitu prohibere vago: dare iura maritis:
 Oppida moliri: leges incidere ligno.
 Sic honor, & nomen diuinis vatibus, atque
 Carminibus venit. post hos insignis Homerus,

Tyrtaeusq;

Tyrusq; mares animos in Martia bella
 Versibus exacuit. diste per carmina sorites.
 Et vite monstrata via est. Pierius tentata modis, ludusq; repertus.
 Et longum operum finis: ne forte pudori
 Sit tibi Musa lyre solers, & cantor Apollon.
 Natura fieret laudabile carmen, an arte.
 Quæsitum est: ego nec friduum sine diuite pena.
 Nec rude quid prosit video ingenium: alterius sic
 Altera poscit opem res, & coniuncto amice.
 Qui studet optatum cursu contingere metum.
 Multa tulit, fecitq; puer: sudavit & alfit.
 Abstulit Venere & vino: qui Pythia cantans
 Tibicen, didicit prius, extimuitq; magistrum.
 Nunc satis est dixisse, ego mira poemata pango.
 Occupet extremum scabies. mihi turpe relinqui est:
 Et, quod non didici, sane nescire fateri.
 Ut prece, ad merces turbam qui togit evandas
 Assentatores iubet ad lucrum ire poeta.
 Dives agris, dives positus in fenore nummis.
 Si vero est nullum qui recte ponere possit.
 Et spondere leui pro paupere: & eripere attis.
 Litibus implicitum: mirabor, si sciet inter.
 Noscere mendacem, verumq; beatus amicum.
 Tu seu donaris, seu quid donare voles cit.
 Nolito ad uersus tibi factos ducere plenum.
 Letitig. clamabit enim, Pulchre, bene, recte.
 Pallefset super his, etiam stillabit amicis.
 Ex oculis vorem: saliet, tundet pede terram.
 Ut qui conducti plorant in funere, dicunt.
 Et faciunt prope plura dolentibus ex animo: sic.
 Derisor vero plus laudatore mouetur.
 Reges dicuntur multis urgere culullis.
 Et torquere mero quem perpexisse laborant.
 An sit amicitia dignus. si carmina condas:
 Nunquam te fallant animi sub vulpe latentes.
 Quin filio si quid recitares, corrige fodes.
 Hoc, aiebat, & hoc melius te posse negares.
 Bis, terq; expertam frustra delero inebat.
 Et male tornatos incudi reddere uersus.
 Si defendere delictum, quam uertere malles.

Nullum ultra uerbum, aut operam insunebat inanem,
 Quin sine rinali teq; , & tua solus amares.
 Vir bonus, & prudens versus reprehendet inertes:
 Culpabit duos: incompetis allinet atrum.
 Transuerso calamo signum: ambitiosa recidet
 Ornamenta: parum claris lucem dare coget:
 Arguet ambigue dictum, mutanda notabit:
 Fiet Aristarchus: nec dicet cur ego amicum.
 Offendam in nugis? haec nuga seria ducent
 In mala derisum semel exceptumq; sinistre.
 Ut, mala quem scabies, aut morbus regius urget,
 Aut fanaticus error, & iracunda Diana:
 Vesani tetigisse timent, fugiantq; poetam,
 Qui sapiunt: agitant pueri, incautiq; sequuntur.
 Hic dum sublimes versus rullatur, & errat:
 Si veluti merulis intentus decidit auceps
 In puteum, foueam re: licet, succurrere, longum.
 Clamet, io ciues: non sit, qui tollere curet.
 Si quis curet opem ferre, & demittere finem:
 Qui scis, an prudens huc se deiecerit? atque
 Seruari nolit? dicam, Sicutiq; poeta
 Narrabo interitum. deus immortalis haberi
 Dum cupit Empedocles: ardentem frigidus Aetnam.
 Insiluit. sit ius liceatq; perire poetis.
 Inuitum qui seruat, idem facit occidenti.
 Nec semel hoc fecit: nec, si retractus erit, iam.
 Fiet homo, & ponet famosa mortis anorem.
 Nec satis apparet, cur versus fallitet: utrum
 Minxerit in patrios cineres: an triste bidental
 Mouerit incestus. certe furit: ac velut vsus,
 Obiectos cauea valis si frangere clatros,
 Indoctum, doctumq; fugat recitator acerbus:
 Quem vero arripuit, tenet, occiditq; legendo,
 Non missiara cutem, nisi plena cruoris hirudo.

F I N I S.

VENETIIS,
Apud Dominicum Nicolinum.
M D LXXXIIII.